

НЕВИДИМАТА ПОМОЩ

*Сигурно и на вас ви се е случвало,
но не сте се замисляли*

НЕВИДИМАТА ПОМОЩ

СИГУРНО И НА ВАС ВИ СЕ Е СЛУЧВАЛО,
НО НЕ СТЕ СЕ ЗАМИСЛЯЛИ

РАДОСТ - Л. И., СОФИЯ, 2011

© Трендафила Балдевска, Ангел Кермедчиев, автори и съставители, 2011 г.
© Евелина Савицка, Методи Панделиев, художници, 2011 г.
© „Радост — Л.И.”

ISBN978-954-2991-01-4

СЪДЪРЖАНИЕ

НЕВИДИМАТА ПОМОЩ В НАШИЯ ЖИВОТ	7
НЕ КАЗАХ КАК СЪМ СЕ ИЗМОКРИЛА	8
ЧЕРЕШИТЕ	8
СПАСЕНА	9
НАСОЧВАНЕ	10
ГАРДЖЕТО	11
ЖИВА Е!	12
НЕМА МЕСТЕ	13
НАКЪДЕ	15
КОЙ МУ КАЗА	16
В СЪДА	17
СПАНАКЪТ	19
КНИЖКАТА	20
ИЗПЪДЕНИ	21
ЗАГРИЖЕНИ	24
УЧИТЕЛКА	25
НА КУРСОВЕ	26
НЕРАЗУМНОСТ	27
ВЕСТИТЕЛ	28
ГЛАДУВАНЕТО	29
БЕЗ ОПИТ	31
ИЗПЪЛНИТЕЛ	33
В ПОСЛЕДНИЯ МОМЕНТ	35
ЗАЕМА	36
РАЗРЕШЕНО	38
ЦИМЕНТА	39
ДЪРВАТА	40
ПОПИТА МЕ	42
ПРЕДПАЗЕНА	43
НАРЕЧЕ ГО КЪСМЕТ	43
КАКВА СРЕЩА	44
СПОМНЕТЕ СИ	45

РАЗКАЗИТЕ НА НЕДКА	45
ЗМИЯТА	45
МАТУРАТА	46
МАТЕМАТИКАТА	46
БЛАГОДАРНОСТ	47
ПОЧТИ ВИДИМА ПОМОЩ	48
ДУПКАТА	48
НА РАБОТА	49
ЖЕЛАНАТА РАБОТА	49
САМА	50
И ТОВА МИ СЕ СЛУЧИ	50
ПЕНСИОНИРАНЕТО	51
РАЗКАЗИТЕ НА ЦЕЦА	52
УЧИТЕЛЯТ	52
ДЕТИНЩИНА	53
РАЗКАЗИТЕ НА ЛИЛИЯ ИВАНОВА	53
СЛУЧКА НА РИЛА	53
НА ТРАМВАЙНАТА СПИРКА.	55
РАЗКАЗЪТ НА ХРИСТО: ПО-КЪСНО РАЗБРАХ	56
РАЗКАЗЪТ НА МИТКО: НЕ ЗНАЕХМЕ КАК	56
ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ (БЕИНСА ДУНО)	
ВЪЗВИШЕНИТЕ СЪЩЕСТВА	57
АНГЕЛИТЕ	113
СЪНИЩАТА (СЪЩО СА ПОМОЩ ОТ ВИСШИЯ СВЯТ)	167
ХОРА — КАТО АНГЕЛИТЕ	173
БЕЗКОРИСТЕН ПОМАГАЧ	174
ОЧИЛАТА	174
ЯНКО	175
ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАПОВЕД	181
БРАТ ВЛАЙЧО	183
ИМАНЕТО	184
СЕСТРА МАРА МАЛЧЕВА	186
СЕСТРА СЛАВКА КАЙРЯКОВА	187
КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ	189

ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ

Съществува велика Разумност в света. Космосът е изпълнен с Разумни същества, подчинени на тази Разумност.

(БЕИНСА ДУНО – ДЕЛАТА БОЖИИ – 38 стр.)

Знайте, че не сте сами. Разумни същества вземат участие във вашия живот и ви помагат.

(БЕИНСА ДУНО – ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО – 120 стр.)

Ние сме заобиколени от Тях. Трябва да знаете, че каквото вършите и дето ходите, вие не сте сами. За всяка ваша работа са определени множество свидетели, които следят как и при какви условия вършите зададената работа. Определеното количество от тия Разумни същества взимат участие заедно с нас във вашите работи.

(БЕИНСА ДУНО – ПРАВЕДНИЯТ – 87 стр.)

Тези същества, които са готови всякога да помагат на човечеството, са наречени „Невидими помагачи”.

(БЕИНСА ДУНО – ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО – 120 стр.)

Всъщност, Невидимите помагачи са Божествени лъчи, изпратени от Бога да помагат на хората в техния труден път.

(БЕИНСА ДУНО – ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО – 12 стр.)

ЖИВОТЪТ ТРЯБВА ДА Е АКТИВЕН

Вие мислите, че вашият живот няма смисъл.

(БЕИНСА ДУНО – АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - II том – 67)

Ако си недоволен, ако се съмняваш и обезсърчаващ, тогава ти отричаш Разумността в света.

(БЕИНСА ДУНО – АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - II том – 69)

Някой път човек усеща недоволство, защото у него има свещен копнеж, а живее в една груба среда, която никак не отговаря на него. Не да се безпокои, а да работи за повдигането на околните, чрез което сам ще се повдигне и ще изпълни мисията, с която е изпратен между тях.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - II том – 68)

Вярата е една опитност, набрана от миналото, една мисъл, която е свързана с живата материя. Всякога, когато човек повярва, се образува обща възможност, чрез която живите сили на Природата протичат към него.

(САВААТ-АМОН-РА – 184)

Животът седи в онази вътрешна хармония с всички живи същества.

(САВААТ-АМОН-РА – 185)

Доволството не значи пасивност и бездейност, тогава си пак активен в Живота.

(БЕИНСА ДУНО – АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША - II том – 78)

ПРЕНДАФИЛА БАЛДЕВСКА

АНГЕЛ КЕРМЕДЧИЕВ

НЕВИДИМАТА ПОМОЩ

В НАШИЯ ЖИВОТ

НЕ КАЗАХ КАК СЪМ СЕ ИЗМОКРИЛА

Край нас течеше рекичка – нито голяма, нито малка, около три метра широка. Беше дълбока около метър, а когато валеше дъжд прииждаше и ставаше по-дълбока и мътна. Баща ми построи над реката платформа от дъски, та когато ни потрябва вода, да може лесно да се гребе от нея.

Беше време, когато най-любимото ми занимание беше да играя с куклите си. Възрастта не си спомням. Един ден ми хрумна да изпера дрехите на куклите. Съблякох ги, взех дрехите и отидох на реката. Стъпих внимателно на платформата и се наведох да пера, както бях виждала да правят възрастните. Внезапно полетях надолу с главата. Паднах във водата, но, за мое учудване, веднага излязох обратно. Огледах се наоколо, но не видях никой. От мен се стичаше вода и затова побързах да се прибера вкъщи. Сега се питам как съм излязла обратно, сякаш някой ме е хванал и извадил от водата. Не помня да са ми се карали, въпреки че не казах как съм се измокрила. Скоро, обаче, платформата над реката я нямаше.

Чувала съм, че Ангелите много често помагат на деца в опасност.

ЧЕРЕШИТЕ

Една приятелка ми разказа подобен случай:

„Когато бях малка, почти всеки ден си играех с моите братовчеди, които бяха на близка до моята възраст. Един ден видяхме, че в магазинчето са докарали череши. Живеехме под Витоша, а тук черешите зреят късно. Много ни се прииска да си хапнем от първия пролетен плод и аз реших да взема от парите, които майка ми беше скътала. Знаех къде се намира кутията с парите, взех малко и купих череши. Изядохме ги набързо с братовчедите и продължихме игрите. Вечерта майка ми се прибра и ме попита: „Какви са тези костилки из двора?“ Притесних се много и веднага си признах какво съм направила. Тя нищо не ми каза, но скоро се върна, съблече ми красивата оранжева рокличка, с която много се гордеех и ми облече една стара, малко скъсана. Хвана ме за ръка и ме изведе на улицата. Каза ми: „Сега тръгни да просиш, да ми върнеш парите, защото пари лесно не се печелят!“ Много се засра-

мих от вида си и когато тя се прибра, реших да се скрия от хорските погледи. Отидох под моста на реката, която течеше близо до нас. По едно време ми се стори, че пак ме виждат и реших да се преместя по-навътре. Подхлъзнах се и паднах в реката, нагълтах се с вода, но след малко се намерих отново върху камъните. Не си спомням как съм излязла от водата. Цялата мокра, много изплашена и засрамена, тръгнах към къщи. На вратата майка ми ме посрещна, смили се над мен, преоблече ме и ме стопли. Явно беше притеснена, но доволна, че ми е дала добър урок. Когато поотраснах ми разказа колко много се е тревожила и молила Бог да ме пази да не ми се случи нещо лошо. Бог беше чул майчините молитви.”

СПАСЕНА

Живеехме на три километра от града – на гарата. Там нямаше магазини и затова, когато потрябваше нещо за къщи, майка ми ме изпращаше в града да го купя. Имахме велосипед и можех, макар и момиче, да го използвам за тази цел. Тогава момичетата не караха велосипеди и аз често чувах зад гърба си: „Ей, кой те качи, ма?” Защо ли? Ами, аз се качвах на велосипеда като момчетата, премятайки крак през седалката, без да се тревожа от подобни подмятания.

Един ден майка ми ме изпрати да пазарувам в града, аз с радост яхнах велосипеда и завъртях педалите. Стигнах до моста на река Марица. Побързах да го премина, като реших да изпреваря каруцата, с която карах успоредно. Не бях забелязала обаче, че насреща ми препуска друга каруца и изведнъж се озовах между двете. Мостът беше тесен и между двете каруци нямаше свободно място. Много се уплаших и, съзнавайки опасността, замижах. След миг, обаче, разбрах, че съм преминала препятствието невредима, сякаш някой ме е вдигнал във въздуха и ме е пренесъл над каруците.

Бях спасена, но много уплашена – цялата потръпвах от ужас. Отидох настрани, за да се поуспокоя.

Не разказах случая на майка ми, за да не я тревожа и да ми разрешава пак да използвам велосипеда.

НАСОЧВАНЕ

Много обичах да чета. Четях всичко, което ми попадаше, дори и най-малкото парче хартия, върху което имаше нещо написано. Веднъж, по молба на майка ми, трябваше да почистя и подреда един гардероб. Когато извадих дрехите, под тях намерих стар вестник. Седнах върху купа, който бях направила от дрехите и прочетох целия вестник. Още помня един разказ от него. В отделени-ята се абонирах за детски списания и жадно ги поглъщах. В про-гимназията изчетох всичките знаменити романи, за които майка ми се беше абонирала. Мисля, че тя не ги четеше.

В първите класове на гимназията се записах в най-голямата библиотека в града ни по онова време. Четях бързо и често сме-нях книгите. Четях каквото ми попадне. Един ден реших да се посъветвам с бай Владо, който раздаваше книгите, какво да чета. Беше много тих и благ човек. Тогава той ме заведе в залата с раф-товете с книги – там не се влизаше свободно. Това много ме за-радва. Направи ме особено щастлива възможността да избирам сама книгите, които искам да чета.

Имахме квартирант – млад съдия. Когато го нямаше, влизах в стаята му и, книга по книга, изчетох цялата му библиотека.

Когато сестра ми започна работа като счетоводител в „Печатни произведения“, ми донасяше книги от библиотеката на предпри-ятието и аз ѝ бях много благодарна.

Изчетох всички произведения на много автори, без да знам предварително кои от тях са добри и кои - не. Най-голямата ми радост беше, когато попадах на по-дебели книги и на автори, чиито произведения ми даваха отговор на въпросите, които ме вълнуваха.

Сега, като си спомням за това, се питам: „Кой ме водеше в моя избор? Кой ме насърчаваше, като знам колко накриво ме гледаха въкъщи.“ Накрая ми разрешиха да чета само през седмицата, а в неделя никаква книга, нито дори уроците.

Благоприятни условия има само за онези, при които Разум-ните същества слизат да ги ръководят. Те ще им кажат: „Не бързайте да вървите, разсъждавайте малко!“ Напри-мер, искаш да правиш една работа, но нещо ти казва: „Не прави това, почакай.“ То те учи. Икаш да четеш по някой предмет, то ти казва: „Не е време“. Щом започнете да по-

стъпвате така, животът ви ще се оправи. Ако нямате едно вътрешно ръководство, как ще живеете в света? Чрез знание можете да се избавите от нещастията в света.

(БЕИНСА ДУНО – РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА – изд. 2003 г. София – 65)

ГАРДЖЕТО

Със сестра ми живеехме при баба ми и леля ми, защото нашето семейство живееше на три километра от града и беше трудно от там да ходим всеки ден на училище. През юни завърших гимназия, но не се прибрах у дома, защото знаех, че там има много работа. Загрижен защо не се прибирам, баща ми специално дойде да разбере каква е причината. Оправдах се с това, че чакам да обявят списъците на освободените от матура, макар да знаех добре, че оценките ми са отлични и няма да се явявам на изпит. Когато го изпрацах, усетих нещо особено. Спомням си, че ми се искаше дълго да го гледам и останах на улицата, докато той се изгуби от погледа ми.

Бях започнала да си шия сама рокля и ходех всеки ден при нашата шивачка да ми помага. На другия ден, след посещенияето на баща ми, отидох пак при нея, за да продължа работата си. След обяд ми стана лошо, започнах да повръщам. Жената се опита да ми помогне, но разбра, че не може и ме посъветва да се прибера вкъщи. У дома не намерих нито леля ми, нито баба ми и отидох да си легна. Не можех да определя какво ми е точно, но имах усещането, че умирам. Стаята имаше един голям южен прозорец. По едно време на прозореца се почука, а стаята беше на втория етаж. Погледнах натам и видях едно черно птиче – гардже, което продължаваше да чука по стъклото с човчицата си. „А – помислих си – значи наистина умирам!” В следващия момент чух, че баба ми плаче на глас и нарежда: „Защо аз не умрях, стара съм, а той?!” Сkochих от леглото – разбрах, че баща ми е починал. Тогава почувствах, че светът рухва. Какво ще правя сега? Първата нощ след смъртта му не бях на себе си. Изживяването беше ужасно! Твърде много съм се опирала на него. Освен това, аз съм първото дете, а това значи, че връзката ми с него е силна, защото вървя по пътя на неговия род.

Първата нощ след погребението сънувах: баща ми върви по зелена поляна, изкачваща се нагоре, с красива ограда от дървени

мертеци. Аз тръгнах към него, а той ме молеше да се върна. И се събудих. Така бях свързана с баща си, че в трудни моменти, вместо да се моля на Бог, аз се молах на него за подкрепа.

Кое беше това гардже? Подготвяше ли ме някой за тази смърт?

ЖИВА Е!

Като юноша, моят съпруг Ангел е дружил с един свещеник - руснак. Често му ходел на гости, защото този човек го занимавал с много интересни въпроси, които съпругът ми по-късно си обяснил като окултни. Един ден отец Шпилер, така се наричал свещеникът, му се оплакал, че радиото му не работи. Ангел започнал да го проверява, доколкото имал познания и както въртял копчето на станциите, изведнъж се чул силен глас на руски: „Арията ще изпълни известната оперна певица Шпилер.” В стаята се разнесло радостно възклицание: „Жива е! Ангеле, сестричката ми е жива! Жива е! Господи, благодаря ти! Ангел, извинявай, отивам в пощата да се свържа с Русия и да потърся връзка със сестра си. Ах, тя е жива!“

След време отец Шпилер му разказал следното: „Дните на революцията, ах, те бяха страшни! Не ми се иска да си спомням, защото да се говори за злото, за грозното, да се повтаря, това значи да го подхранваме, да му даваме сила. Но ще ти разкажа. Със сестричката ми този ден бяхме сами. Отвън се чуваше страшна врява, която приближаваше. Когато излязохме на балкона, тълпа озверени хора се спряха под него, размахваха саби и викаха: „Вас търсим! Елате, елате! Скачайте, скачайте долу, ние ви чакаме!” Толкова бяхме уплашени, че съм загубил съзнание и не мога да ви разкажа нищо повече. Когато дойдох на себе си, разбрах че съм сам и се намирам в една къща в Полша. Хората ме гледали болен доста време, а след като се възстанових, ми дадоха работа в конюшната. Много усилия положих да търся родителите и сестричката си, както и други близки, но напразно. Нямаше ги.

Така растях и с много работа и голямо старание спечелих доверието на полското семейство. За благодарност ме изпратиха в чужбина да следвам богословие. След това се ожених за дъщеря им. Сега съм в България, защото се разболях и лекарите ми препоръчаха климата тук като подходящ за моето състояние. Дълги бяха годините на моите търсения, но напразно – не намерих никого от близките си. А ето, сега неочаквано намерих сестричката си! Каква радост!“

Повече подробности не мога да разкажа, понеже съм позабравила случая. Само се питам – какво беше това съвпадение, въртейки ключа на станциите, да се попадне точно на тази, която след толкова години напразно търсене, да събере две близки души! Невидима помощ!

НЕМА МЕСТЕ

През втората световна война бях студент в Германия: в България нямаше инженерна специалност, която следвах. Понеже повечето мъже бяха на фронта, а страната се нуждаеше от работна ръка, освен лекциите, ни караха да работим по специалността си. Работата ни се водеше като стаж и ни се заплащаше. Въпреки войната, навсякъде имаше ред и дисциплина. Възхищавах се на тази разумно уредена държава!

Всичко вървеше нормално. Учех и работех. За най-малкото подобрение в работата получавах поощрение и пари, част от които успях да спестя. При една по-голяма рационализация шефът на предприятието ме покани у тях на гости. Смених няколко предприятия, за да получа повече знания и умения. На едно място искаха да ми дадат ключ за посещаване на специализирана библиотека. Един приятел, германец, обаче ми довери, че това ще бъде опасно за мен, защото след това няма да ми разрешат да се върна в Родината. Другаде трябваше да превеждам от немски на руски за руски военнопленници. Когато един ден видях как започнаха да копаят улиците и да ги превръщат в окопи и скривалища, се спрях и се запитах какво става. Бях записан в учене и работа и бях забравил, че бушува война.

Стреснах се. Реших да се връщам в България. Доста се поизмъчих да си получа документите от университета, но успях!

Качих се на влака успокоен. В Загреб трябваше да сменям влака. Влакът за София беше вече композиран и аз тръгнах да се качвам, помъкнал голям куфар, шлифер и цигулка – бях си я купил наскоро. Когато понечих да се кача във вагона, на вратата се показа един мъж и извика: „Нема място!“ Притичах до следващия вагон и започнах да вдигам куфара към стъпалото, но същият човек пак се показва и изкрещя: „Нема място!“. Тичам към друг вагон. Слагам куфара на стъпалото, но за мое голямо учудване, същият човек го изрита и ядосано изгърмя: „Казах, няма място!“.

Останах като гръмнат, недоумявайки защо този човек, сигурно служещ към влака, не ме пуска да се кача.

Тръгнах обратно, посърнал, отчаян, влачейки багажа си.

– Здравей, Ангеле, накъде?

Вдигнах глава и видях мой приятел. Майка му беше сръбкиня и предположих, че е бил при роднини.

– Връщам се от Германия.

– И аз пътувам за София, но виж, влакът е препълнен. Ела с мен, хрумна ми нещо.

Гледаме, влакът се връща обратно, а вече беше потеглил.

– Случайно научих, че ще прикачат два вагона, които трябвало да върнат в България. Можем да се качим в тях.

И така направихме. Само двамата – в два празни вагона. Влакът се канеше да тръгва, когато видяхме едно хубаво момиче да тича към нашия вагон. Успя да се качи в последения момент. Посрещнахме я с усмивка и се зарадвахме, че ще имаме компания! Разбрахме, че тя е преподавател в някакъв университет и бърза за лекции. Започнахме интересен разговор, като се надпреварвахме с приятеля ми кой ще я спечели на своя страна. Аз доста се стараех, защото знаех, че този мой приятел много обича флирта. Настанихме се, всеки в отделно купе и аз полегнах на седалката. Стъмни се – във влака нямаше осветление. Колелата ритмично затракаха и аз се унесох в дрямка, завладян от приятното чувство, че се връщам у дома.

Сепнах се от много силни гърмежи – навън беше страшна пуко-тевица. Влакът се разтrese, куфарът, който бях поставил над главата си, падна. В тъмното не се виждаше нищо, само приятелят ми викаше разтревожено: „Лягайте на пода, бързо, бързо лягайте!”

След малко всичко утихна. Влакът беше спрял, само се чуваше:

– Грешка, грешка!

Слязохме предпазливо от вагона. Беше тъмно, нищо не се виждаше, но от всички страни се чуваха вопли, стенания и виковете за помощ. Когато се развидели, картината, която се разкри пред очите ни, беше ужасяваща. Влакът беше полегнал на една страна, целият натрошен. Наоколо трупове, части от хора, кръв. Не ми се иска да описвам повече. Само нашите два вагона стояха невредими.

Разбра се, че линията е била минирана от сръбските партизани. Те са очаквали влак с немски войници и затова сега викаха, че е станала грешка. След малко бързо се оттеглиха.

Беше изпратен друг влак – насрещен – и с него потеглихме за България.

Когато се успокоих, започнах да си спомням с благодарност за онзи грамаден човек, който така грубо не ми позволяваше да се кача във влака и дори ме блъскаше, като по този начин ми спаси живота. „Нема място! Нема място!“ – все още звучи в съзнанието ми. Той ли не ми позволи да замина за онзи свят? Разбира се, че не. Той беше един проводник на Висшия разум, който се грижи за нас.

НАКЪДЕ

Друг случай от живота на Ангел

Живеех при родителите си. Беше време да започна някаква работа и се подготвих за това. Бях купил електромер и смятах да го инсталирам, за да отчитам отделно изразходваната от мен електроенергия. Когато започнах да монтирам електромера, при мен дойде баща ми и остро ми каза: „Време е за обяд, но първо искам да се разберам. Майка ти е сготвила хубаво ядене с месо и те питам, ти ще ядеш ли от него или, ако не си съгласен, взимай си багажа и да те няма. Тука, в моята къща, вегетарианци не искам! – и твърдо изрече – решавай!“. Какво да решавам? Аз от юноша, когато още учех в Карлово, престанах да ям месо, та сега ли, когато съм минал отдавна 20 години, ще проям? Хвърлих електромера, набързо събрах багажа си, сбогувах се с майка ми и излязох.

Накъде? – се замислих и тръгнах към гарата. Взех влака за София и реших първо да си потърся квартира. Сетих се за един близък на зет ми – професор по химия. Позвъних на вратата му. Излезе самият той и аз го попитах дали може да ми помогне да си намеря квартира.

– Ангеле, ти ме изненадваш, трябва ми точно такъв човек като теб. Влизай – възкликна професорът.

Поговориха насаме с жена си и ме поканиха у тях на квартира.

Попита ме дали искам да се включа като помощник в един проект, който разработва. За мен това беше добре дошло, но мно-

го се изненадах как бързо и лесно всичко се подреди. Имах нужда от повече средства, затова си потърсих и друга работа. Намерих веднага много подходяща – началник на техническата служба към Ректората на Университета. Занимавахме се с поддръжката на всички факултети, които тогава бяха пръснати из цяла София. Работниците там не ме посрещнаха радушно, защото им се видях много млад за тази работа, но пък Ректорът ме посрещна радостно – излязохме съмишленици – и той беше вегетарианец. Дълго се питах: всичко стана така, сякаш някой беше подредил нещата предварително. Но кой?

Който е намерил великата Истина, той е в положението на тримата момци. Той е готов да влезе в огнената пещ, да изгорят връзките, които го свързват с живота и да тръгне свободен, без никакви връзки на Земята... Ангелите отгоре наблюдават кой човек има доблестта и силата да влезе в огъня и да издържи. Огнената пещ е създадена с цел да изпита човешкия характер. Днес хвърлят всички хора в огнената пещ. Ако не се поклониш на известни мнения, системи или вярвания, ще влезеш в огнената пещ.

(БЕИНСА ДУНО – НОВИЯТ ЧОВЕК – 112, 113, 114)

КОЙ МУ КАЗА

Един ден получихме покана или нареждане – не си спомням как се наричаше. На следващия ден сутринта Ангел трябваше да се яви в едно районно управление на милицията, което се намираще доста далече от нас. Притеснихме се много. Какво ли е станало? Да те викат в милицията по онова време, след девети септември 1944 година, не беше шега.

Сутринта решихме съпругът ми да се облече добре, да си обуе по-здрави и по-топли обувки, а в джобовете му сложих хляб и нещо друго за ядене. Не знаехме за какво го викат – можеше и да не се върне. Тогава такива неща се случваха често.

Аз стоях вкъщи и много се притеснявах. Не знаех какво да мисля и какво да предприема.

Но, за моя радост, Ангел се върна бързо и веднага започна да ми разказва:

- Като вървах към управлението, се питах непрекъснато: „За какво ли ме търсят? За какво ли?“ И както съм се замислил, чувам:

– Ангеле, здравей! За къде си тръгнал? – и знаеш ли кой беше? Благо.

– Ами, викат ме в милицията.

– В това ли управление? А! В него началник е мой братовчед.

– Така ли? Зарадвах се аз, малко поуспокоен.

– Е, хайде и аз ще дойда с теб, хем ще се видя с братовчедата – каза Благо.

В управлението заварихме Николов, с когото произвеждахме заедно електрически ключове и Сабат – този от магазина на бул. „Мария Луиза“, който ги продава.

Влязохме при следователя. Влезе и Благо, като каза, че е изпратен от началника.

Следователят започна да ни разпитва и аз разбрах, че Сабат е подал жалба. Твърдеше, че аз и Николов сме взели от него доста голяма сума пари. Николов отрича, а аз въобще не разбирам какво става. Разговорът обаче така се заплете, че аз излязох виновен, без дори да знам за какво става въпрос.

Благо слушаше внимателно и като разбра, че следователят и Сабат са евреи, избухна:

– Ах, вие! Какво сте се наговорили! Ангеле, отивай си! Аз ще оправя работата с началника.

И аз си тръгнах. Благо ме настигна след малко и ми каза да не се безпокоя – всичко е оправено.

Разбрах, че има правда. Аз нямах никаква вина за отношенията между Николов и Сабат.

Въпреки всичко, ние решихме да изпратим на този магазин известно количество керамични електроизолатори безвъзмездно. Така случаят се заглади. Само не разбрахме как стана срещата с Благо. Кой я организира.

Е, това не беше ли невидима помощ, която хората наричат случайност!?

В СЪДА

Това беше в първите години от идването на комунизма в България. Баща ми внезапно почина от злополука, спасявайки един работник и остави голямо предприятие, с различни дейности, в ръцете на майка ми. Тя плачеше по цял ден. Особено мъчително

беше за нея да посещава сградата, където съпругът ѝ загуби живота си. Те двамата бяха като едно цяло и тя не можеше да се помири с раздялата и да се справи със създалата се ситуация. Като се поуспокои малко, се зае с организиране на предприятието, защото работата не чакаше. Трябваше ѝ поне един близък човек, на когото да може да разчита. Реши да даде под наем една от сградите на предприятието. Нае я един младеж от познато семейство, който беше студент, завърнал се скоро от Германия. Той трябваше да се издържа сам, защото родителите му бяха вече доста възрастни. Произвеждаше керамични електроизолатори, които имаха добър пазар. Живееше в София и затова се налагаше да пътува непрекъснато между столицата и работилницата в провинцията. Това, разбира се, много го изморяваше, но нямаше друг избор. По него майка ми често изпращаше разни неща. Така се запознахме.

Скоро стана национализацията и предприятието беше одържавено. Следвах в София и останах без всякакви доходи. Живеех под наем, а трябваше и да се яде. Потърсих си работа, но напразно. Тогава реших да помагам на маминия наемател и така станяхме приятели. Скоро приятелството ни се задълбочи, събрахме се да живеем заедно и се оженихме.

Един ден получихме призовка от съда в Пазарджик, където беше предприятието. Новият директор, назначен след национализирането му, искаше наема за работилницата и то със стара дата. Фактически наема не беше плащан, защото истинският собственик беше майка ми. Работата беше доста объркана. Работилницата се водеше занаятчийска и счетоводство за нея не се изискваше. Бяхме изплашени, защото наем наистина не беше плащан и се чудехме какво да правим. Но трябваше на уречената дата да се явим в съда. Никога не бяхме влизали в съдебна зала, а сега щяха да съдят нас, което особено ни притесняваше. Залата беше почти празна. Седнахме на първата редица столове и, доста смутени и изплашени, зачакахме. Времената тогава бяха много смутни и си беше за страх. Изчезваха хора, много бяха избити без съд и присъда и без да се разбере имат ли вина и каква е тя. Мислех трескаво какво ли може да ни се случи. Заради предприятието на баща ми ме бяха нарекли фашистка, значи е възможно и в лагер да ни изпатят, защото не можехме да платим искания наем. Сърцето ми

биеше тревожно, цялата треперех. Отвори се вратата на залата и някакъв мъж, служител в съда, ни помоли да излезем.

В коридора видяхме директорите на две Софийски предприятия, които се интересуваха от нашите керамични електроизолатори. Ние слабо ги познавахме и останахме много учудени! Какво правят тези хора тук!? Защо са дошли? Но това като че ли не бяха същите хора – тези ми се сториха много по-високи, по-едри. Те се обърнаха към нас с думите: „Отивайте си, няма да има съд!“ Умът ми започна да работи трескаво: „Как, за Бога, тези хора се озоваха тук, като никой не знаеше, че ние сме на съд – не казахме никому, за да не тревожим близките си. И как пристигнаха точно навреме – тогава и леките коли и телефоните бяха голяма рядкост. Излязохме на улицата и тръгнахме по тротоара. От другия тротоар някой започна да крещи след нас: „Какво, мислите че спечелихте? Сега ще извадя пистолета и ще ви застрелям!“ – викаше директорът на национализираното предприятие. Той не можеше да се примири, че аз, бивш собственик на предприятието, свободно влизам в него. След този случай, изнесохме работилницата, за да не се срещаме повече с този човек. Много скоро той беше сменен с друг директор. С нашите спасители повече не се срещнахме – те не ни потърсиха, а ние не знаехме къде да ги търсим. И досега не можем да си обясним, как и защо ни се притекоха на помощ в този тежък за нас момент. Случайно ли беше всичко това? Мисля, че не!

В Невидимия свят има Разумни същества, които всеки момент са готови да услужат на хората.

(БЕИНСА ДУНО – АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 55)

СПАНАКЪТ

Сестра ми имаше голямо желание да учи счетоводство. Записа се в Свободния университет в София, но се наложи да се върне вкъщи, за да се грижи за майка ни, която се разболя тежко. Тя, обаче, бързо оздравя, излекувана от един народен лечител. Този скромен и добър човек, със своите лапй, за кратко време я вдигна от леглото здрава и права, като че никога не е боледувала. Освободена от грижите за майка ни, сестра ми продължи обучението си при един счетоводител от предприятието срещу нас, който с удо-

волствие я занимаваше. След национализацията на предприятието на баща ми, няхахме никакви доходи – дори пари за хляб. Сестра ми си потърси работа, за да може да помага на семейството. За целта трябваше да представи бележка от данъчното, че са платени всички данъци. Но те не бяха платени. Майка ни се нуждаеше от голяма сума пари, за да може да плати искания данък. Беше невъзможно да намерим тези средства и затова не можехме да започнем никъде работа. Бяхме в безизходица. Аз бях студентка в София и, понеже не можех да работя, няхах също никаква възможност да помогна на семейството си в това трудно положение.

Един ден наш семеен приятел доведе вкъщи някакъв човек. Поговориха с майка ми и тя излезе с тях. Когато се върна ни разказа, че господинът е от София и търси свободно място, на което да отглежда спанак. За целта тя сключила с него договор да използва мястото, което притежавахме на края на града. Майка ни направи съдружие с този човек. Реколтата от спанак беше добра и с парите, които получихме от него, можахме да платим данъка, който дължахме. Сега вече можехме да си потърсим работа.

Изпитахме огромна радост и благодарихме от сърце на Възвисяният свят, че ни помогна да решим този тежък проблем.

Хиляди Разумни същества седят около вас, грижат се, мислят по какъв най-лек начин да ви извадят от мъчнотията, в която се намирате.

(БЕИНСА ДУНО – ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 194)

КНИЖКАТА

Живеехме със съпруга ми в София. В първите години от нашия съвместен живот бяхме в много тежко положение – отчаяни и без всякаква надежда. Един ден отново обсъждахме какво да предприемем, за да се справим с положението.

– Няма какво да правим! Да отидем ли до Борисовата градина на въздух между дърветата? – попитах Ангел.

Речено, сторено. Отидохме, седнахме на една пейка и отново се замислихме какво да предприемем. Не можахме нищо да измислим.

– Хайде да ти покажа „Изгрева“, т.е. салона на Бялото братство – ми предложи Ангел. Той беше ходил там преди това.

Влязохме в една много осветена зала, защото цялата южна стена, до долу, беше с прозорци. Салонът беше пълен. Всички ни посрещнаха много топло и радушно. Такива хора до тогава не бях срещала. Почувствах се така, като че мислено ме гаят. Ангел се приближи до една маса с много книги и ме извика. Започнахме да ги разглеждаме с интерес. Обясниха ни, че, ако ни хареса някоя книга, можем да я вземем и да оставим парите в поставената за целта кутия. Редът тук беше такъв. Не помня как ни хрумна да потърсим книгата „Невидимите помагачи”. Не си спомнях откъде знаехме за нея. Между предлаганите книги, обаче, я нямаше. Тогава някой се обади и каза, че я има. Даде ни адреса си, като ни помоли да го търсим вечер. Отидохме още същата вечер и позвънихме. Вратата се откря и човекът ни подаде книгата, без да ни покани вътре. Явно се страхуваше – нали такива книги бяха забранени тогава. На другия ден отидохме пак в Борисовата градина и докато не изчетохме книгата до края, не си тръгнахме. Същата вечер я върнахме.

И стана чудо! Тази книга така ни въздейства, че ние се успокоихме, обнадеждихме и окуражихме. В нея имаше разкази с различни случаи на проявена невидима помощ. Това ни изпълни с надежда, че, рано или късно, Ангелите ще помогнат и на нас.

Когато сте в мрак, когато сте нападнати от изостанали същества, ще дойде една светла душа при вас, ще ви каже: „Ние ще бъдем с вас”. Това са помощници, Ангели-хранители на човечеството. Тези напреднали души ви заобикалят и, благодарение на това, вашият живот може да напредва.

(БЕИНСА ДУНО – ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО – изд. 1992 г. Варна – 260)

ИЗПЪДЕНИ

Бях студентка в София. Много исках да уча и затова се бях записала в два факултета – икономика и инженерство. Освен това, с тези професии исках да бъда полезна на майка си, която трябваше да ръководи предприятието на баща ми след неговата внезапна смърт. Бях в средата на следването, когато стана национализацията на предприятията от новата власт – 1948 г. Майка ми, останала без всякакви доходи, вече нямаше възможност да ме издържа. За да не се връщам вкъщи и да мога да продължа образованието си,

потърсих работа, но не намерих. Тогава се събрахме с моя приятел, който едновременно следваше и работеше. Омъжих се за него и започнахме да работим заедно.

Един ден, наскоро след като се оженихме, директорът на предприятието, което заемаше един от етажите на кооперацията, в която и ние живеехме, ни повика и ни съобщи, че трябва да напуснем жилището, защото му трябва. Отговорихме, че сме съгласни, но помолихме да ни изчакат докато си намерим квартира. Не държахме на това жилище, защото беше таванско – на петия етаж, без асансьор и с висок наем, тъй като кооперацията се намираще в центъра на града. Започнахме да търсим друго жилище, но тогава в София много трудно се намираха квартири. Отидохме за малко в провинцията. След няколко дни Ангел се върна сам в София, за да продължи търсенето. Там се срещнал с приятеля си, с когото живеехме на един и същи етаж и когото също гонели от квартирата. Понеже той отказал да напусне, изхвърлили багажа му от терасата на петия етаж на улицата, а него самия заплашили с изселване в лагер. Още същата вечер дошъл човек от милицията с бележка, че и нас ни изселват от София и за два часа трябва да освободим жилището.

Ангел и един негов приятел успели да пренесат част от багажа в едно мазе. Заживяхме в провинцията, но крояхме непрекъснато планове как да се върнем в София.

Наскоро след това, без много да му мислим, нали бяхме млади и зелени, се върнахме наистина, но без осигурена квартира. Работехме по цял ден в Кооперацията за керамични изделия, която създадохме след връщането си. Спяхме в малка стаичка към един гараж, в която се побираше само едно легло и оставаше тясна пътека за придвижване. Беше ни много трудно. Нямахме отопление, а зимата се оказа толкова сурова, че дори клепките ни се покриваха със скреж. Лошо се хранехме и дори, по неволя, в един стол ни се наложи да ядем ярешко месо, въпреки че отдавна бяхме вегетарианци. Студ, глад и много работа. В гаража имаше струг и ние ставахме през нощта да работим на него, защото правехме модел за нова конструкция на силов електроключ. През деня, спали-недоспали и полугладни, изграждахме пещ, необходима

за производството. За лекции не оставаше време. Как сме издържали, сега не можем да си обясним!

Някой ни беше издал и призоваха Ангел да се яви в милицията. Това много ни обезпокои. Там той разказал всичко подробно, след което му казали, че ни изселват в Шумен. Заплашили го сериозно, че ще стане лошо, ако не се подчиним.

– Не може ли в моя роден град, където ме познават и няма да ме гледат като престъпник? – попитал с надежда Ангел.

– Началникът се оказал разбран човек и се съгласил да ни изселят в родния ни град.

Върнахме с в Пазарджик и заживяхме нормално, защото веднага ни предложиха работа. Тук всички ни познаваха и не ни гледаха като врагове на новата власт. Напротив, всеки ни търсеше и ни предлагаше някаква работа.

Само ни беше много болно, че не можехме да продължим образованието си. Беше ни забранено да стъпваме в София и, не помня на колко километра от нея, както и да напускаме нашия град.

И днес, когато премисляме изживяното, виждаме как Невидимата помощ ни спаси от мизерия, глад и студ в София. Разбрахме още, че щом човек не чувства невидимото ръководство и се прогиви, идват страданията.

А, колкото до следването ни в университета и това ни беше обяснено от една голяма ясновидка. Тя ни каза, че това, което бяхме започнали да учим, го знаем вече от предишни животи и не е необходимо да го повтаряме. И наистина, без да сме завършили инженерство, бяхме много добри конструктори на машини и всички ни ценияха. Създадохме три конструктивни отдела – бяхме пионери в професията си. След време ни поканиха да станем учители в гимназиите в Пазарджик.

Благодарим на Възвишените същества, които ни помагаша в живота и ни направляваха да се развиваме правилно и да растем във всяко отношение!

Всички вие сте под опекунството на невидимия свят. Там имате Наставници, които трябва да слушате. Ще се учите от тях и вечерно време ще си давате отчет за всичко. Понякога вие мислите, че сте независими. Това не е право. Всички сте под настойничество. Някой казва: човек не е ли

свободен? Свободата ще дойде след време за вас, а сега сте под настойничество. Вашите Настойници са Възвишени същества, те имат добро желание към вас, да успявате.
(БЕИНСА ДУНО – МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 14 лекция – 82)

ЗАГРИЖЕНИ

Бяхме конструктори в кооперация „Металик“. Там всички много ни ценяха, но не разбираха значението на длъжността конструктор и ни дадоха заплата, по-ниска от тази на пазаचा. Отговорността ни беше голяма, защото работниците нямаха никаква квалификация и не разбираха както чертежите, така и изчисленията към тях. Наложих се да организирам курсове за обучение в извънработно време, което ни натовари допълнително. Работата ни беше много напрегната, но това не ни пречеше да работим съвместно и с ентузиазъм. Един ден ни дойде на гости приятел на Ангел от Троян. Оказа се, че е технически ръководител на нов завод в града. Заводът имал нужда от конструктори и затова ни покани да отидем при него на работа. Обясни ни, че нашите машини са се прочули и той ни моли да пренесем конструкциите в техния завод. Обещани ни бяха и по-високи заплати. Съгласихме се, като предложихме да създадем нови конструкции, вместо да пренасяме старите.

Всичко беше добре, само се чудехме как да оставим престарелите родители на Ангел без отопление през зимата. Нямахме средства да закупим необходимите за целта материали.

Отидох да си получа последната заплата, с която смятахме да се преместим в Троян и да живеем на първо време. Когато си взих парите, ми дадоха почти насила един лотарияен билет. Малко ми стана неприятно, но не исках да обидя никого и затова го приех. Освен това се чувствах малко гузна, че напускаме предприятието. След няколко дни беше изтеглена лотарията и, за наше учудване, спечелихме такава сума, каквато ни трябваше, за да осигурим родителите на Ангел.

Успокоени, благодарихме на Небето и полетяхме към нови хоризонти.

Когато човек прави някакъв избор, всички Разумни същества се оттеглят настрана и оттам го наблюдават. Тогава той е свободен да направи избора си за доброто или за

злото. Ето защо човек всякога сам носи последствията за своя избор. Разумните същества работят върху него, поучават го, съветват го, докато той още не е пристъпил към избор. Пристъпи ли към избора, те го оставят свободен, сам да решава. Значи, при действията си за добро или за зло, ние сме сами. Божественният закон предоставя на човека да действа свободно и в доброто, и в злото. И за едното, и за другото той сам носи последствията си.

(БЕИНСА ДУНО – СВЕТИНА НА МИСЪЛТА – 128)

УЧИТЕЛКА

От известно време работехме като конструктори в новия машиностроителен завод в Троян. За съжаление се наложи да напуснем, защото в града почти не се намираше подходящата за нас храна – плодове и зеленчуци. Освен това в завода не бяха наясно със същността на конструкторската работа и искаха от нас всяка седмица да има разработена нова машина. Това беше абсурдно! Върнахме се на старото работно място в Пазарджик. Там още не бяха намерили нови конструктори и ни приеха с радост. Приеха даже нашето предложение да бъдем на половин работен ден. Зажаднели за пресни зеленчуци, насадихме целия двор на майка ми с различни видове. Когато започнаха да зреят, беряхме с пълни кофи и бяхме много щастливи. Плодове в града също имаше предостатъчно.

В предприятието при нас започна често да идва един човек, когото постепенно опознахме. Скоро стана ясна целта на честите му посещения. Увещавахе ни да напуснем работа и да станем учители в техникума, който щеше да се открива на есен.

Най-после се съгласихме и подадохме документи. Бяхме убедени, че няма да ни назначат, защото няхахме необходимия ценз. Вътрешно не желяехме това назначение, защото тогава не харесвахме особено професията на учителя. За наше учудване, обаче, бяхме назначени. За Ангел това беше по-приемливо – той имаше не малка квалификация. За мен обаче беше много стресиращо. Трябваше да преподавам няколко електротехнически дисциплини, а няхах никаква квалификация. Уплаших се и отказвах да се явя на работа, под претекст, че нямам заповед за назначение. И наистина, Ангел беше получил такава, но моите документи се бя-

ха загубили някъде. Директорът на техникума, обаче, настояваше да отида на работа, защото учениците не трябваше да губят часове и уреди да получа заповед за назначение. Всичко вървеше добре, но аз все бях притеснена от факта, че нямам необходимия ценз. Това продължи през цялата учебна година. Имаше ревизии от министерството, на които получавах винаги похвала като преподавател. Измениха дори годишната програма на един предмет, защото оцениха моя принос към материала. Окуражих се и заобичах истински тази професия и моите ученици. Бях получила своето кръщение като учител. Всяка година отказвах назначение, защото се притеснявах от липсващия ценз. Не устоявах, обаче, на молбите на директорите от гимназиите или от техникума. И така до пенсионирането.

И все се питах, защо трябваше да бъда учителка, като нямах необходимата подготовка. Разбрах, че всеки човек си има път, съдба и трябва да се подчини и да бъде на това място, да върви по този път на развитие, който е най-добър за него. Висшият разумен свят го направлява и му помага. Понякога човек се съпротивлява, като се стреми да върви по други пътища. Тогава идват страданията, понеже се е отклонил от своя път.

Достатъчно е да отправите мисълта си към този възвишен свят, към Разумните същества, за да потекат техните енергии към вас, като притоци към реки, за да се увеличи вашият живот, вашата мощ и вашата вътрешна радост. Каквото дъждът представлява за реките, такова нещо представляват Възвишените същества за хората на Земята. Като гледат страданията и нещастията на хората, Възвишените същества имат желание да слезат близо до тях, да им помагат.

(БЕИНСА ДУНО – СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 144)

НА КУРСОВЕ

Като учители, през лятото ни командироваха в София на курсове за усъвършенстване. В една голяма зала изучавахме новостите в различни дисциплини. Основната цел на курса, обаче, беше изучаването на новата идеология – комунистическата. Един от преподавателите всеки път се заканваше от катедрата на фашистите. Той ръкомахаше и, като посочваше един от нас, викаше:

„Повтаряй!“ – посоченият трябваше да повтори това, което той с много патос и закани току-що е произнесъл.

Повечето от колегите престанаха да посещават тези часове, но ние си мислехме: „Как да отсъстваме, нали ни плащат?!“.

Бяхме настанени в едно ученическо общежитие и на нас, като семейство, ни дадоха самостоятелна стая. Купихме си един котлон, една йенска тенджерка и две лъжици и започнахме да си готвим – вместо да тичаме по разни ресторанти. Чудесни условия, стига леглата да не бяха пълни с дървеници.

Един път решихме в почивния ден Ангел да отиде в Пазарджик за пресни зеленчуци. В понеделник сутринта в стаята влязоха двама души и ме попитаха:

– Къде е Ангел Кермедчиев?!

– В Пазарджик – отговорих.

Казаха, когато се върне, да се яви в еди кое си управление на милицията и, слава богу, си тръгнаха. Когато Ангел си дойде, събрахме багажа на бърза ръка и, беж да ни няма. Ние знаехме, че нямаме право да идваме в София, но си мислехме, че, щом ни изпращат служебно – може. Не било така, обаче. Това беше третото ни пребиваване в София, след забраната да я посещаваме. Затова очаквахме със страх наказание за тези провинения или уволнение като учители, защото не бяхме завършили курса.

За наша радост, не последва никаква санкция.

Помислихме си, как стана така, че точно когато потърсиха Ангел, за да го арестуват, той беше в Пазарджик. Кой ни внуши идеята за неговото заминаване?! Сега си обясняваме това с грижата на Невидимите помощници.

НЕРАЗУМНОСТ

В средата на миналия век в България имаше леки коли само в по-големите населени места и те се брояха на пръсти. Ние също си купихме лека кола – стара, разбира се. Нови не се продаваха. Тя беше втората или третата в града ни. Положихме много усилия и я направихме да изглежда и да върви добре.

Тогава бях учителка в механотехникума. Бяхме на бригада с учениците на полето. Този път работехме близо до града, затова отивахме и се връщахме пеша.

Един ден реших да отида на работа с колата. Моите ученици се бяха събрали на едно място и ме чакаха да започнем работа. Видях ги и умишлено карах право срещу тях, за да покажа колко добър шофьор съм. В един момент осъзнах, че съм се приближила много – само на педя от групата. Рязко натиснах спирачката. Благодарна съм, че тя не отказа. Изтръпнах при мисълта, какво можеше да се случи. Аз добре знаех, че колата е стара, износена и винаги може да даде внезапен дефект, въпреки че добре я поддържах. Вместо да се похваля, излезе, че подложих на голям риск учениците си и страшно изложих себе си.

Като разсъждавах по-късно върху случая разбрах, че съм получила невидима помощ.

Невидимите помагачи са много напред в своето развитие. Пред тях ние сме като малки деца, затова те непрекъснато ни закрилят.

Човек не съзнава грешките, които прави, вследствие на което често изпада в противоречия. Въпреки всичко това, Разумните същества не се отвращават от човека, но изпълнени с любов, всякога му помагат. Те искат да го научат да живее правилно.

(БЕИНСА ДУНО – ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 194)

ВЕСТИТЕЛ

В центъра на Пазарджик имахме наследствено място, което в един момент се оказа в списъка за отчуждаване. Опитавме се да възразим, но в архитектурния отдел на градския съвет ни обясниха, че това решение се отнася за всички празни места в града. Влязохме при главния архитект с надеждата, че ще ни разбере и ще ни помогне. Той ни посъветва да започнем строеж на мястото, ако искаме да си го запазим. Така и направихме.

Изляхме основите и първа плоча и циментът свърши. Никъде не намерихме цимент.

Една сутрин в къщи дойде майсторът от работилницата, на която Ангел беше завеждащ. Не си спомням целта на посещенията му, но, още щом влезе, го попитах: „Да знаеш има ли някъде цимент?“ Съпругът ми веднага ми се скара, че безпокоя напразно човека. За наша изненада, обаче, майсторът ни каза: „Чух, че днес на гарата в Кричим ще разтоварват цял вагон с цимент.“ Ангел отиде в автомобилното стопанство и нае камион, с който замина

за Кричим. Междувременно, майка ми беше осигурила работници за разтоварването от циганската махала. Те дойдоха у дома и чакаха през целия ден търпеливо, но камионът не дойде. Тръгнаха си по тъмно.

След известно време, обаче, камионът пристигна, както и същата група работници. Съпругът ми разказа, че се наложило дълго да чака, защото имало много хора и разтоварването вървяло бавно. Камионът бил натоварен чак вечерта и той бил много притеснен кой, по това време, ще му помогне да разтовари толкова торби с цимент. Неочаквано камионът бил спрял от група работници. Те го попитали той ли е Ангел и това ли е цимента, който ще разтоварват – явно това били нашите работници.

Какво съвпадение! Случайно ли е? Случайно ли дойде майсторът, случайно ли работниците срещнаха камиона? А циментът беше много – за цялата къща. Всичко това случайности ли са или Невидима помощ от Висшия свят.

Някой път Невидимият свят изпраща скромни послания, които носят малки записки на човека.

(БЕИНСА ДУНО – АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШАТА ДУША – 404)

ГЛАДУВАНЕТО

Беше по времето, когато се заговори за лечебното гладуване. Даже във в. "Работническо дело" излезе статия на тази тема, в края на която метода се отричаше.

Един познат ни даде адреса на Лидия Ковачева, която беше добила вече голяма популярност. Тя самата, чрез лечебното гладуване, се беше излекувала от белодробна туберкулоза в много напреднал стадий, т. е. беше се спасила от явна смърт. Позвънихме на вратата. Излезе младо, жизнерадостно момиче и ни попита кого търсим.

Ако може, нека излезе майка Ви! – помолих аз.

Но кого търсите? Майка ми отдавна е починала?

Искаме да се запознаем с Лидия Ковачева – беше нашият отговор.

Но това съм аз. Влезте, моля!

Когато седнахме, тя ни изгледа изпитателно и се обърна към мен с въпроса от какво съм болна.

– Но аз не съм болна! – възкликнах. Просто ви носим поздрав от Вашия колега – художникът Динев. (По професия Лидия Ковачева беше художничка).

– Но Вие не сте здрава. Може ли да се качите само до втория етаж и да се изпотите толкова много?

Аз не приех забележката. Говорихме дълго и, когато си тръгнахме, тя ни подари книгата на д-р Шелтън за гладуването.

Започнах да чета книгата веднага щом се върнахме вкъщи. Толкова ми хареса, че още на другия ден започнах гладуване по методиката, описана в книгата. Правех го не защото мислех, че съм болна, а от любопитство и донякъде за профилактика. Бях учителка и използвах пролетната ваканция. Прекъснах гладуването на десетия ден. По едно време забелязах в долната част на корема някаква подутина – твърда на пипане. Показах я на съпруга си и двамата бяхме убедени, че това е някакъв тумор. На другия ден в поликлиниката се установи наистина, че става въпрос за миома с големината на детска глава. Налагаше се спешна операция. Наредиха ми да слеза долу и да взема бележка за болницата. Взех си номерче за другия кабинет и седнах на пейката да чакам. Имаше доста хора, така че чакането щеше да бъде дълго. Бях толкова стресирана, че не забелязвах почти нищо. Виждах несъзнателно как хората излизат и влизат, а аз седя на пейката и чакам, стиснала номерчето в ръка. По едно време осъзнах, че около мен няма никой. След малко, обаче, забелязах, че някой, облечен в бяло, седна от лявата ми страна. Аз дори не се обърнах. Дали беше мъж или жена, медицинска сестра или лекар, познат или непознат, човек или нещо друго – не се запитах. Това същество ми заговори:

– Какво чакате?

– Чакам бележка за болницата за операция на миома.

– Имате ли кръвоизливи?

– Ами аз досега не знаех, че съм болна.

– Ами тогава да ви няма! Веднага си отивайте, опитайте всичко и чак тогава – операция.

Изведнъж дойдох на себе си и си тръгнах зарадвана. До мен на пейката нямаше никой. В къщи разказах всичко на съпруга си и решихме да потърсим помощта на лечителя Петър Димков. Той и преди това беше лекувал нас и наши близки от много тежки забо-

лявания. Трудно стигнахме до него, защото тогава му беше забранено да лекува.

Погледна в очите ми с лупа, даде ми планче и излекувах миомата. Благодаря от сърце на това същество, което тогава ме изпъди от поликлиниката. Човек ли беше или ангел – не можех да си отговоря. Кой го изпрати при мен, за да ме спаси от ужасните преживявания на една такава операция. Може би някой видим или невидим помагач!

Когато говорим за Любовта, ние подразбираме наши приятели от невидимия свят, които ни посещават в известна епоха на нашия живот повече, отколкото във всяко друго време. Тогава ние сме радостни, мощни. Когато дойдат тия гости при нас, те носят със себе си най-възвишени мисли и чувства, вземат участие във всички наши нужди и ни дават най-възвишени упътвания.

(БЕИНСА ДУНО – ИЗГРЕВИТЕ НА СЛЪНЦЕТО – извънредна беседа – 22. 03. 1928 г. – 10)

БЕЗ ОПИТ

Вече бях гладувала веднъж и си мислех, че имам нужния опит. Реших да направя ново гладуване, пак само на вода – пълен глад и то значително по-дълго от предишното, колкото мога да издържа.

Спазвах всички указания от книгата на д-р Шелтън – дори водата, която пиех беше дестилирана. Правех клизми, разходки, бях много радостна, беше ми леко, леко – идваше ми да полетя. След двадесетия ден реших да прекратя гладуването. В книгата бях прочела, че храненето може да стане и с пуканки. Съпругът ми веднага слезе на двора, запали огън и направи пуканките. Тогава те се правеха в специален съд, който се държеше над пламъците и постоянно се местеше. Донесе пълна тавичка. Пуканките изглеждаха толкова хубави – белички, топлички и ухаеха така съблазнително. В това време се чу звънеца. Ние живеехме на втория етаж и Ангел слезе долу да види кой е. Аз веднага се нахвърлих на тавичката и лакомо излапах пуканките. Когато съпругът ми се върна, поиска да си хапне и той, но тавичката беше празна. Почувствах се неудобно, но след малко стомахът ме заболя толкова силно, че забравих всичко друго. Изплашихме се сериозно, защото осъзнахме, че съм яла твърда храна, неподходяща за изнежените от гладуването вътрешни органи. „Но нали така пише в книгата?“ – оправдавах се аз. Мъжът ми веднага изтича на пощата да се оба-

ди по телефона на Лидия Ковачева за съвет. (Тогава телефоните бяха рядкост.). Върна се успокоен. Тя каза да продължа гладуването.

Стъмни се, болките не спираха. Въпреки болките и безпокойството, решихме да се опитаме да поспим. Легнахме в хола. Мъчех се да заспя, но спи ли се, когато толкова те боли и си представяш най-страшното. На моменти задремвах, но пак се стрясках и отварях очи. При едно такова сепване, видях срещу мен на креслата седнали две жени и ме гледат. Отворих широко очи и се питах кои са тези жени, как и кога са влезли, без да разбера. След малко познах моя приятелка и майка ѝ. Потърсих с очи съпруга си, но той спеше. Обърнах се да ги питам как са влезли, но тях вече ги нямаше. Легнах си отново и изведнъж към мен се приближи един мъж, започна да ме завива и да ми говори нещо успокояващо. След малко дойде още един и също започна да ми оправя завивката. Заспала съм. На сутринта ставам – никакви болки. Всичко беше наред.

Обадихме се пак на Лидия Ковачева да я уведомим, че вече съм добре. Тя ни увери, че ще махнат от книгата предложението за пуканките като начин на хранване. Кой знае какво д-р Шелтън разбира под „пуканки“, а може и преводът да е неточен.

Продължих хранването внимателно, както го направих при първото гладуване и резултатът беше превъзходен.

Никога няма да забравя помощта, която получих от Невидимия за нас свят.

Единственото нещо, на което сега трябва да се осланяте, то е да имате тил. Тил могат да ни бъдат нашите майки, нашите бащи, нашите братя и сестри, нашият народ, цялото човечество и най-после тил може да ни бъде и цялата природа или всички ония разумни същества, които са минали по този път. Питам: всички тия Разумни същества, които от осем хиляди години насам са идвали и са заминавали от Земята, къде са сега? Те представляват едно голямо множество. Изчезнали ли са те? – Не, те не са изчезнали. Те са потопени в този живот, те са между нас, постоянно работят с нас заедно. Изобищо нищо в света не се губи. Ние сме приемници на миналото и на сегашното.

(БИЕНСА ДУНО – ЖИВИЯТ ХЛЯБ – 146)

ИЗПЪЛНИТЕЛ

Доста години бях учителка в механотехникума в моя роден град. През тази година беше назначен нов директор. Носеше се слух, че той много обича млади учителки, а аз вече бях на 50 години. Тъкмо щях да се пенсионирам, но промениха закона и трябваше да работя още пет години. През цялата учебна година този човек, макар и дипломатично, все търсеше повод да ме уличи в нещо, за да може да ме уволни. Всеки учител трябваше да изнесе през годината доклад на някаква тема. Доста време преди определената за поредния доклад дата, се закачаше съобщение с името на съответния учител. Проверях всеки път съобщенията, като очаквах да видя името си. Директорът, обаче, ме държа в напрежение през цялата учебна година. Едва в последните дни видях чаканото съобщение и то в деня преди определената за доклада дата. Той се надяваше, че ще ме завари неподготвена и ще има повод да ме уволни. Но аз бях готова и изненадах не само него, но и целия колектив. Изнесох открит урок в кабинета си вместо с учениците – с колегите, без да използвам тебешир. За целта използвах тестове, за които никой в училището не беше чувал. Директорът започна да се обажда от място, че имало грешки в тестовете. Когато колега, който преподаваше същия предмет, му докажа обратното, той толкова се ядоса, че излезе по средата на урока. Всички бяха много учудени. Непрекъснато ми измисляше нови задачи, като се надяваше да ме затрудни и злепостави пред колегите. Полагах много усилия, но винаги решавах успешно поставените ми, най-разнообразни задачи. В резултат, вместо да ме злепостави и настрои колегите ми срещу мен, директорът ме издигна в техните очи.

От отдел Просвета към Градския съвет бяха казали, че всеки друг могат да уволнят, но нас с Ангел – не! В отдела имаха високо мнение за нашата работа и винаги я сочеха за пример. Затова Директорът на техникума, като не можа да намери друг начин да ме отстрани, на края на учебната година обяви, че моето място се закрива.

Причината за това негово отношение към мен стана ясна в началото на следващата учебна година. Той назначи на моето място нова колежка – негова роднина. За съжаление не след дълго тя и

спиралът ѝ катастрофираха с мотоциклет. При падането тя беше получила тежка травма – пробит череп, което наложи дълго и мъчително лечение. На мястото на счупването ѝ беше поставена златна пластина.

Междувременно аз разбрах, че съм сериозно болна и ако не взема бързи мерки, отдадена изцяло на работата си, ще стигна до операция. Цяла година Невидимият Разумен свят ми е давал знаци, но кой да слуша?

Лекувах се с природни методи, което съм описала в предишен разказ. По време на лечението подготвих изложба с мои творби и тази работа ме правеше много щастлива. Осигуряването на салон за провеждане на изложбата ставаше от отдел Народна просвета към общината. Оказа се, че бившият директор на техникума е станал началник на същия отдел. Когато организаторите на изложбата отишли при него да им посочи салон и да им даде ключа, той се поинтересувал на кого е изложбата. Отговорили му, че е на семейство Кермедчиеви. Той казал:

– Радвам се! Да знаете, ние не можем да разберем тези хора, защото те живеят един век пред нас! – и бързо уредил всичко.

Бях приятно изненадана от промяната, настъпила в него. На откриването на изложбата дойдоха много гости: от Кметството, от Градския комитет на партията, приятели, колеги и много други. Той трябваше да открие изложбата и да каже няколко встъпителни слова. Всички бяхме учудени и много радостни от хубавите думи, които той каза за мен и моята работа. Трябваше да затваряме, защото беше станало много късно. Тогава той учтиво ни помоли да изчакаме малко, за да доведе съпругата си. Каза, че много би се радвал, ако може тя да види изложбата още тази вечер. С удоволствие се съгласихме. И така ние разбрахме как действат Невидимите помагачи. Той беше техен помощник, без сам да знае това. Чрез него те ме спасиха от сериозна операция.

Вашият параход е в бурното море, в бурните вълни на живота. Той рискува да потъне. Какво трябва да направите? Дайте сигнал, т. е. помолете се, обърнете се към Висшия свят, да ви изпратят помощ. В скоро време помощта ще дойде и вие ще бъдете вън от всякаква опасност.

(БЕИНСА ДУНО – ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 257)

В ПОСЛЕДНИЯ МОМЕНТ

Това лято решихме да отидем на екскурзионно летуване. Такова летуване се организираше за първи път в България. Събрахме се около 40 души: учители, лекари, съдии и др. Имаше и едно дете на 5 години. Екскурзията беше из Рила и с доста дълги преходи. След няколко години скъсиха преходите, защото често в групите имаше не много добре подготвени туристи.

Тръгнахме от Боровец. Сутринта за закуска ни сервираха шишчета. Всичко беше организирано така, че да привлича повече хора към този вид летуване. Ние отказахме закуската, защото бяхме вегетарианци. Вдигна се голям шум заради това от един лекар, който се беше присъединил към нас с цялото си семейство. Той се обърна към ръководителя на групата, като настояваше да не ни приема, защото няма да издържим преходите. Кой щял да ни носи? Ние настояхме да останем, като обяснихме, че сме добре подготвени и няма причини за безпокойство. Всички поехме с радост по живописните рилски пътеки. През цялото време лекарят ни наблюдаваше внимателно и само след няколко дни си промени коренно мнението за вегетарианците. При всеки преход ние извървявахме три пъти повече път, защото снимахме филм и се налагаше да тичаме напред, встрани и зад групата. Освен това носехме камера и други материали.

Първият етап беше до хижа „Иван Вазов”. На сутринта, след преспиването в хижата, бяхме изненадани от тънка снежна покривка, а беше едва края на юли. Трябваше обаче да тръгваме, защото всички преходи, както и нощувките, бяха предварително планирани. Вървахме един след друг в колона, тъй като пътеката почти не личеше и имаше опасност да се отклоним. След малко забръска сняг, задуха остър вятър и почти нищо не се виждаше. По едно време забелязахме постройка и се зарадвахме, че вече сме стигнали новата хижа. Оказа се, обаче, че сме вървели в кръг и отново се намирахме на хижа „Иван Вазов”. Всички от групата бяха премръзнали, с мокри крака и трепереха от студ в летните си облекла. Само ние с Ангел се чувствахме добре, защото бяхме с гумени обувки, вълнени чорапи и бархетни панталони под летните. Хиждарят ни прие да се постошим и поизсушим, но ни помоли по-бързичко да напуснем хижата, защото пристига друга група.

Предложи да ни придружи до другата хижа, но нашите водачи отказаха. Обясниха му, че познават добре пътя, много пъти са го минавали, като разчитат и на маркировката.

Тръгнахме. Времето се влошаваше все повече. Валеше не сняг, а ледени иглички, които се движеха хоризонтално, влизаха в очите ни и почти нищо не виждахме. Освен това, съвсем измръзнахме от ледения вятър. Нямаше никаква маркировка. Вятърът я беше повалил, а снегът – затрупал. Спряхме на едно връхче и водачите се залутаха да търсят някакви белези, някакви ориентири. Никой не трябваше да се отделя от групата, понеже, щом малко се отдалечеше, се загубваше от погледа. Викахме, а не се чувахме. Едвам извадихме от раниците си шишенцата с коняк и исиот, които носехме за такива случаи, защото ръцете ни бяха премръзнали. Успяхме на всеки да дадем само по една глътка, защото беше съвсем малко. И на това всички бяха много благодарни. Малкото дете, което беше в групата, вече заспиваше, понеже го носеха, не ходеше, за да може поне малко да се загрява. Отдолу някъде, сигурно бяхме пред пропаст, се появиха трима души – премръзнали и побелели от скреж. Те много ни се зарадваха, но настойчиво ни молеха да се връщаме отдето сме тръгнали, защото надолу е ад. „Връщайте се, ще загинете!“ Бяхме в безизходица. Тогава моят съпруг се помоли на Мадоната, с която имаше връзка посредством автоматично писане и тя му повдигна бастуна и му посочи долу един специално издялан камък, на който личеше буквата **М**. Там беше кракът на лекарката и тя, като се наведе, извика: „М - ето маркировката, това значи Мальовица, за където бяхме тръгнали.“ Неописуема радост настана и изведнъж вятърът спря, сняг не валеше, виждаше се ясно пътеката надолу, бяхме попаднали в друг свят.

Успокоени заслизахме надолу към хижата, където отдавна ни чакаха.

Е, ако това не беше Висша помощ?!

ЗАЕМА

Със съпруга ми много искахме да живеем близо до планина. Харесвахме Витоша и затова обиколихме подножието ѝ и си намерихме подходящо място. Но бяхме още студенти и нямаше

необходимите пари. Помислихме, че явно няма да можем да осъществим мечтата си. Ние, обаче, учехме и работехме едновременно. Това ни наведе на мисълта, че можем да вземем от някъде заем и да го връщаме на месечни вноски. Преди да търсим откъде да вземем заем, споделихме проблема със сестрата на Ангел. Тя прояви интерес, хареса мястото и ни даде необходимите пари при условие, че половината място бъде за нея. Съгласихме се, потичахме малко и уредихме въпроса с купуването.

Имахме място, но то реално не беше наше, защото не бяхме го изплатили. Започнахме с месечни вноски, но ни се искаше по-бързо да върнем парите изцяло. Сестрата на съпруга ми беше вдовичка с две малки деца и трябваше да може да разчита на тези пари.

Наскоро след това у нас дойде наш познат, с когото бяхме работили преди време в едно предприятие. Той имаше голяма нужда от помощ. От Градския комитет на партията го направили председател на Кооперацията на инвалидите в града. Тя била в толкова затруднено положение, че членовете ѝ (инвалидите) нямали вече работа. Той нямал никакъв опит в такава дейност и не знаеше какво да направи, за да осигури някаква работа на хората.

— Зная, че вие ще измислите нещо, елате при нас на работа, моля ви! — каза с надежда нашият познат.

— Ние не можем да дойдем при вас, защото имаме работа, едва ли биха ни освободили, но ще ви помогнем, не се безпокойте, ще намерим начин — му каза съпругът ми.

Заехме се сериозно с проблема и ни се отдаде да създадем редица производства. Дадохме на работниците мостри на различните видове конструирани от нас изделия, дадохме необходимите напътствия и Кооперацията на инвалидите заработи. Много се зарадвахме, че можахме да помогнем.

Една сутрин, след известно време, при нас дойде непознат човек с чанта — явно нещо служебно. Какво ли става, се замислихме с известна тревога — времената бяха такива, че човек все от нещо се плашеше. Той започна да изважда някакви книжа, като ни помоли да се подписваме. Доста се стреснахме — какви ли са тези документи?! Оказа се, че напразно се безпокоим. Непознатият каза:

— Подпишете тези документи и ще ви броя парите.

– Ама какви пари ? възкликнахме със съпруга ми едновременно.

– Благодарим ви за труда, който положихте за нашето предприятие и се извиняваме, че доста забавихме плащането. Аз съм счетоводителят на Кооперацията на инвалидите.

Бяхме приятно изненадани от този жест на признателност. Най-интересното беше, че като преброихме парите, се оказаха точно толкова, колкото имахме да връщаме.

Какво ще кажете, това случайно ли е? Аз мисля, че не!

Това е невидимата помощ на Ангелите.

РАЗРЕШЕНО

Много ни се искаше да си построим дом на мястото, което бяхме купили в полите на Витоша – в Симеоново. Оказа се обаче, че от доста години вече то е квартал на София и не можем да строим, ако не сме софийски жители – а ние не бяхме. Опитавме какви ли не начини да получим необходимото разрешително, но нищо не ставаше. По същото време се бяхме запознали с един голям ясновидец – брат Влайчо. Той ни каза, че ще живеем в София, въпреки всичко.

Идвахме често в столицата и все посещавахме архитектурния отдел на съвета на ул.”Алабин.” Там излагаха различни проекти на жилищни сгради и ние ги разглеждахме, за да си харесаме някой.

Един път решихме да попитаме ще ни дадат ли петно за строеж, като премълчахме, че не сме софийски жители. Архитектката каза: „Разбира се” и ни попита кой ще ни прави архитектурния проект. Обяснихме ѝ, че нямаме близък архитект и още не сме търсили такъв. Тя ни каза, че може да ни изпрати при добър архитект, ако сме съгласни. Ние веднага приехме, без да обмисляме и съгласуваме помежду си. Архитектът ни посрещна и, след като ни разпита какво точно искаме, прие поръчката. Трябваше само да му изпратим по пощата скица с нашия идеен проект. Всички уточнения ставаха с кореспонденция между нас в провинцията и архитекта в София. Скоро проекта беше готов, дойдохме в столицата да заплатим услугата и да си получим плановете. Направи ни впечатление ниската цена. Архитектът ни попита можем ли да дойдем за поставянето на колчетата, но ние му обяснихме, че не

сме жители на София и нямаме разрешение за строеж. Благодарихме му от сърце за всичко и си тръгнахме.

След няколко дни, обаче, той ни извика за поставяне на колчетата и ни връчи разрешителното за строеж.

Бяхме изключително учудени, но и много радостни, че всичко се подрежда точно както го желаем.

Кой ни помогна? Никой от тези хора не ни познаваше! Ето я отново Невидимата помощ!

След години разказах всичко на един наш познат – убеден материалист и атеист, а той ме попита: „Кой влиятелен властник е свършил работата?“

Той не можеше да разбере, че когато вярваш в Бог и в неговите Невидими помощници, и помислите и желанията ти са чисти, винаги ти помагат.

ЦИМЕНТА

Вече и ние учителите бяхме излезли в лятна ваканция. Със съпруга ми решихме да започнем строежа на къщата на мястото, което бяхме купили в кв. Симеоново – край София. Натоварихме колата и хайде на път. Установихме се на мястото с колата, която бяхме пригостили и за спане.

Ще строим ние – двамата – сами. Започнахме с голям ентузиазъм. Разглеждахме плановете, проверявахме много пъти всеки размер, чертаехме по земята. По цял ден копаехме основите. Колко пот се изля, но хвърчахме от радост и доволство. Е, работата вървеше доста бавно, но все пак най-важната част от основата на къщата беше готова. Сега ни трябваше цимент, но той не се намираще лесно. Хората по цели нощи се редяха на опашки, за да могат да си купят, ако докарат. И ние ходехме, но все не успявахме да се вредим. Безпокояхме се много – трябваше непременно да налеем изкопаното с бетон, защото през зимата щеше да се запълни с пръст от надвесилия се бряг и целият ни труд щеше да отиде напразно. Трябваше да се връщаме вече на работа и не можехме да решим какво да правим. Както бяхме посърнали, объркани, отчаяни, гледаме на улицата спрял камион. Отзад стои изправен човек и вика: „Трябва ли ви цимент? Искате ли цимент?“

Не повярвахме на чутото и дори се затичахме да видим какво е това чудо. „Вас питам, искате ли цимент? Колко искате?“ „Разбира се“, но колко струва торбата! – попитахме ние. Каза ни цена, която беше същата, както и на склада. Купихме цимента и наляхме с бетон изкопаната основа.

Успокоени и радостни, се върнахме навреме на работа.

След време ни беше на гости приятел на съпруга ми, на когото разказахме случая. Той ни запита не сме ли помислили дали този цимент не е бил краден и може да се наложи да отговаряме. До този момент не бяхме се замисляли за подобно нещо. Няколко месеца бяхме много разтревожени да не ни потърсят отговорност. Нищо такова не се случи.

Останахме с впечатление, че това беше невидима помощ без да знаем откъде.

ДЪРВАТА

Зимата идваше и трябваше да се купят дърва. Лесно ги купих. Знаех телефона на един склад за дърва и ги поръчах. До обяд ги докараха и стовариха на улицата. Нямаха възможност да ги хвърлят вътре в двора.

Съвсем неочаквано дойде на гости от Пловдив наш племенник – яко момче. Помолихме го да ги нахвърля вътре по стълбите, така че да може да се затвори вратата към улицата. Не смеехме да оставим дървата на улицата, защото имахме лош спомен от предишната година. Тогава ги бяхме разместили така, че да не пречат на колите, с решението да ги приберем на другия ден. По едно време чуваме, че по улицата някой вика. След малко се позвъни и аз бързо слязох долу. Съседката запъхтяна заговори припряно, че циганки с чували ни крадат дървата. Друг съсед се включил, настигнал ги и ги принудил да ги върнат. И това посред бял ден. Посъветва ни да ги прибираме по-скоро.

Затова сега прибрахме веднага дървата в двора. Оставаше, обаче, проблемът как да освободим стълбите, по които се влизаше вътре. Предишните години ги прибрахме заедно със съпруга ми, но сега го болеше кракът и той не можеше да бъде полезен.

Започнах да мисля усилено към кого мога да се обърна за помощ, но не се сещах за никого. Стана ми много тежко, идваше ми

да заплача. Тогава реших да се справя сама и го сторих. Като заспа съпругът ми, слязох тихичко долу да не ме усети. Бях се сетила за книжката за Ангелите, която прочетох скоро. Там пишеше, че Висшите същества са винаги готови да ни помагат. И така, аз мислено помолих Ангелите на помощ. Веднага ми стана радостно, че мога да се опра на нещо и започнах да пренасям дървата. Редях ги на лявата си ръка, качвах се нагоре и след това отново. Работих до късно, но не чувствах никаква умора. Напротив, беше ми много леко, имах толкова сили, че можех да пренеса всички дърва. Те обаче не бяха малко и нямаше да ми стигне нощта. Искаше ми се да зарадвам съпруга си на сутринта, че съм пренесла всичко, но размислих. Казах си, че е по-добре малко да поспя, а сутринта да стана рано и да продължа отново. Така и направих. Когато съпругът ми стана и видя какво съм свършила, не беше доволен, защото смяташе, че съм се преуморила. Освен това искаше и той да се включи, но аз знаех, че не може, защото кракът продължаваше да го боли.

Успокоих го, че съм получила помощта на Ангелите, работила съм с вдъхновение и радост и затова не чувствам никаква умора. Освен това му показвах лявата си ръка, където не се виждаха никакви белези от натиска на дървата. И аз бях учудена от този факт, защото в началото пренасях малко количество, но впоследствие товарех ръката си с голям куп дърва.

С този случай за пореден път се уверих, че в живота ни има невидими помощници, за които разказвах на всички познати. Аз бях влязла във връзка с Ангелите, защото те винаги желаят да ни помагат. В случая аз имах същото желание – да помогна, да не товари един болен човек, моя съпруг. Ангелите прекрасно са разбрали какво изпитвам и от какво имам нужда и са се отзовали. Аз не ги виждах, но чувствах тяхното присъствие чрез силата, която усетих в себе си и радостта, която ме съпътстваше през цялото време.

Вярвайте в разумното начало в света. Щом постъпвате разумно и отправите мисълта си към Възвишения свят, веднага ще ви се притекат на помощ.

(БЕИНСА ДУНО – БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 111)

ПОПИТА МЕ

Това лято продължихме строежа в Симеоново. Работехме с много радост и вдъхновение, защото това беше голямото ни желание – да живеем в подножието на планината, близо до гората. Много често ни посещаваха познати и приятели, особено през почивните дни.

Беше хубав летен ден и на гости ни дойдоха от Пловдив братът на съпруга ми с жена си. Към обяд пристигнаха и приятели от София и станахме доста внушителна компания. Започнаха едни приятни разговори – край нямаха. Но вече беше време за обяд. Имахме доста прибори и аз започнах да слагам в чиниите от приготвеното за нас ядене – гъби с ориз и салата. Изглеждаше доста апетитно и гостите бяха много доволни. Етърва ми беше донесла кекс, така че и десертът беше на лице. Накрая сервирах и кафе, защото се оказа, че някой ще гледа и ще предсказва. Всичко беше много весело, забавно и разнообразно. Никой не си тръгваше, а беше станало време за вечеря. Реших, че трябва да поднеса и вечеря и влязох в кухничката. Гледам – в тавичката имаше още малко от ориза с гъбите, а за салата отворих буркан с печени чушки. Имаше и хляб. Така стана и вечерята. Бях радостна и доволна, че успях да нахраня гостите.

Късно вечерта етърва ми ме попита: „Ти кога наготви гъбите за вечерята, като през цялото време не стана от мястото си?“ „Ами, не съм готвила, сега се замислям, че яденето беше съвсем малко, а аз сипвах ли сипвах. Как се умножаваше това ядене в тази малка тавичка, та стигна за толкова много хора, не обърнах внимание. Сега, като ме попита, наистина се учудвам!“ – отговорих аз.

Години наред тя продължаваше да ме пита: „Наистина ли беше само тази тавичка с ядене!?”

Който е влязъл в областта на великия живот, той се е свързал със съзнанието на Разумните същества, които са готови всякога да му помогнат.

(БЕИНСА ДУНО – БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – 6)

ПРЕДПАЗЕНА

Живеехме вече в недостроената къща в Симеоново. Нали това ни беше желанието. До нас – на няколко метра беше гората. Имахме ли малко свободно време се разхождахме на Витоша – по-близо или по-далече. Когато мъжът ми беше изморен, много обичах да се разхождам сама. Една неделя излязох на разходка нагоре сама. Реших да не минавам по пътеката, където вървяха тълпите от автобуса, идващ от София. Тръгнах по дясната пътека, която се използваше рядко. Вървах бавно, бях се замислила, когато изведнъж чух силен мъжки глас да вика: „Защо вървите оттук, какво правите тука?!”. Погледнах нататък, откъдето идваше гласът. Там стоеше човек, който държеше плътено до себе си голямо куче. Тръгнах към него и той започна да ми обяснява ядосано и малко уплашен: „Ами защо минавате оттук. По тази пътека рядко вървят хора. Аз днес обучавам кучето си. Тъкмо беше залегнало и чакаше команда „хвърляй се!” Случайно забелязах, че отдолу се показва човешка глава. Добре, че Ви видях. Знаете ли какво щеше да стане. Кучето щеше да се хвърли върху вас и да започне да ви дърпа. Лошо ви чакаше!” – продължи да ме обвинява, за да се защити. Аз не го обвиних, а му благодарих, че навреме ме е забелязал.

Благодарих и на Небето, че ме спаси от тази голяма опасност!

НАРЕЧЕ ГО КЪСМЕТ

Беше зима. Дебел сняг беше покрил земята и всичко изглеждаше бяло, блестящо, чисто. На гости ни дойде наш приятел да се видим и да си поговорим. Поприказвахме, разменихме мисли и споделихме взаимно своя опит в различни области. Той си тръгна доволен. Ние също се чувствахме обогатени и заредени с повече енергия.

След известно време той пак ни посети и ни разказа следното:

„Миналия път, когато си тръгнах от тук, вървах бързо към спирката с надеждата, че няма да чакам дълго автобуса. Зарадвах се много като го видях на спирката и се затичах. Точно когато бях пред вратата му, той бавно потегли. Тичах след него, махах с ръка, дано шофьорът да ме забележи и да спре, но напразно. Много се ядосах. За колко малко щях вече да пътувам и да се прибера вкъщи на топло. Зная, че за вашия квартал автобусите се движат на

по-голям интервал и това още повече ме разстрои. Разхождах се наоколо, изпълнен с негодувание – въобще настроението ми беше ужасно.

Следващата кола дойде с голямо закъснение – не беше по разписание. Пътниците, които слязоха, бяха някак възбудени и приказваха нещо на висок глас. Побързах да се кача и като седнах, малко се поуспокоих. Гледах разсеяно през прозореца и нещо се бях замислил. Изведнъж видях предишния автобус, на който не успях да се кача. Беше се обърнал и лежеше встрани от шосето. Е, казах си: „Имал си късмет, човече!“ Тогава се замислих: „Това случайно ли е? Дали има някой или нещо, което ме е предпазило?“ Стана ми ясно, че случайности няма, а всичко е предопределено!”

Вярвам, че подобни случаи в живота си са имали много хора, но не им обръщат внимание и ги отминават

Съществуват разумни, интелигентни сили в света, които имат голяма мощ и активност.

(БЕИНСА ДУНО – МНОЗИНА КАЗВАХА – 24)

КАКВА СРЕЩА

Ангел ми разказа някои интересни неща за живота на зъболекарката, при която си лекувахме зъбите.

Тя следвала стоматология отначало в Турция, а след това продължила във Франция. Родителите ѝ били от село и доста заможни. След завършване на образованието си, беше отворила кабинет в нашия град. Тя беше добър зъболекар, имаше много пациенти и бързо забогатя. Не беше омъжена, а искаше да има другар в живота. От много работа все не ѝ оставаше време да помисли за това. Много харесваше брат ми и все ме питаше за него, но той нещо не я харесваше и я отбягваше. Един беден младеж ѝ беше предложил брак, привлечен от богатството ѝ. Тя се съгласила.

Вече почти всичко било готово за предстоящото събитие. Една сутрин тя бързала за някакви последни приготовления, когато годеникът ѝ я срещнал на улицата с думите, че не може да има сватба. Обяснил и, че преди това е обещал на друго момиче да се ожени за него. Помолил я да го извини и си тръгнал. Като чула това, краката ѝ се подкосили и така се объркала, че не знаела какво да отговори.

Като се посъвзела, тръгнала по улицата и ей така, на инат, решила, че ще се ожени за първия срещнат мъж, който през тази злополучна сутрин се яви пред очите ѝ, стига той да приеме. Тогава видяла насреща си забързан един свой познат, адвокат. Спряла го и му казала: „Слушай, хайде ела с мен да вървим в съвета да се оженим!“ „Ей, Ивана, ти ме смая! Но аз съм готов! Знаеш ли от кога те харесвам, но все не се решавам да ти призная. Ето ти чудо! Каква среща! – възкликнал той. – Много съм благодарен на Бога за тази среща! Да вървим!“ И така тя се омъжи и създадоха много хубаво семейство! Случайно ли е това?!

СПОМНЕТЕ СИ

Спомняте ли си колко пъти, когато сте решили да излизате от стаята си, хванали сте вече дръжката на вратата, но не тръгвате, като че ли някой ви задържа. Или пък тръгвате и се спирате, иска ви се да се върнете, макар и да бързате. Дали е случайно или не, но като че ли някой ви кара да изчакате да дойде времето за някаква среща или събитие, което трябва да преживеете – добро или лошо.

РАЗКАЗИТЕ НА НЕДКА

ЗМИЯТА

Родителите ми живееха на Черни връх – на Витоша. Всяка година мама береше боровинки, които растяха изобилно по слънчевите полянки. Един ден, бях вече десетгодишна, когато тя ме взе със себе си да ѝ помагам. Не че бях непослушна, но нещо не ми се береше и затова клекнах до един камък. Бях единствено и дълго чакано дете и затова не ме притесняваха за нищо. По едно време братовчед ми, който беше с нас, ме извика при себе си, защото там имало много боровинки. Когато се изправих, видях под мен да лежи змия навита на кълбо. Изтръпнах от страх и силно извиках. Змията бавно се отдалечи. Майка ми бързо дотича, но не успя да види змията, за да разбере каква е. Освен това тя не знаеше дали не бях ухапана, затова веднага се върнахме в станцията. Всички ме питаха дали съм усетила някакво убождане. Аз не бях усетила нищо, но за по-сигурно извиках лекар от хижа Алеко. Той не намери никакви белези от ухапване, но за всеки случай ме остави под наблюдение. Чувствах се добре – явно змията, слава богу, не беше ме ухапала.

Майка ми обясни, че моят Ангел-хранител ме е спасил и че всеки човек си има такъв, който му помага или го спасява при беда.

МАТУРАТА

Часовникът иззвъня и ме събуди. Сърцето ми биеше силно, бях смутена и притеснена, като си спомних съня от тази нощ. Днес е първият изпит от матурата по случай завършването на гимназията. Тръгнала съм по нашата улица и трябва да премина по моста на реката, за да стигна до училището. Изведнъж виждам по целия мост, та дори и по перилата му, да пълзят стотици грозни змии. Стоя безпомощна и непрекъснато повтарям: „Ами сега как да продължа, а бързам да не закъснея?“. Когато се събудих напълно, макар и все още да тръпнех от ужас, започнах да тълкувам съня. Значи няма да мога да взема матурата. След като се успокоих, обаче, си спомних, че в съня някой ми каза: „Погледни по-добре, виж че има празни места между змиите. Върви!“. Когато тръгнах установих, че наистина на всеки разкрач има празно място, на което стъпвах и така преминах моста.

След като си спомних всичко това, се успокоих, приготвих се бързо и тръгнах, за да бъда навреме в училище.

И наистина, взех благополучно всички изпити. Винаги, когато се сетя за този случай, си спомням този вътрешен глас, който ме окуражи. Абсолютно съм сигурна, че това беше помощ отгоре и че Висшият свят бди над нас.

МАТЕМАТИКАТА

В началното училище и в гимназията бях добра ученичка – с много добри и отлични оценки. Само по математика не ми вървеше и получавах тройки. Моят учител в гимназията полагаше големи усилия, но не напредвах особено. На матурата в единадесети клас той много се притесняваше да не изложя класа и него.

Отвориха плика със задачите и всеки започна да решава. Аз седях зашеметена, сякаш никога не бях учила математика. В един момент, обаче, в главата ми проблесна, че ще мога да се справя със задачите и започнах да решавам. Какво съм писала и решила и сега не зная. На излизане преподавателят ми ме попита дали съм решила поне една задача. Само че аз не знаех. Нито помнех

задачите, нито как съм ги решавала, нито никакви отговори. За мое голямо учудване бях получила оценка „много добър”.

И до ден днешен не мога да си обясня по друг начин как съм постигнала такъв успех, освен че съм получила помощ свише.

Писанието казва: „Всичко, което се случва на ония, които любят Бога, ще им се превърне на добро.” Това подразбира, че сте свързани с това същество, с този Ангел, който се интересува от вашия живот. Вие казвате: „Как се интересува?” Между многото работи, които той има, нему му е приятно да се занимава с теб. И по някой път Ангелите, когато искат да имат развлечение, пращат ги на Земята. Като дойде тук, обикне някоя душа и се занимава с нея и работи върху нея. И когато човек се намира в мъчнотии, и ако го слуша, ще се оправят работите му. И ако не го слушате, ще загазите. Всеки един от вас има по един такъв Ангел, който може да му оправя работите. И ако очаквате на него, ще се оправят работите ви.

(БЕИНСА ДУНО – ПЕТТЕ ВРАТИ – 261)

БЛАГОДАРНОСТ

Учех агрономство във Висшия селскостопански институт. През втората година от следването ми, в Деканата се получил донос за мен. Не зная какво е било написано в него. След разговора с ръководството на института разбрах само, че ако се ръководят от написаното, трябва да ме изключат и да прекъсна следването си.

След няколко дни ме повикаха да ми съобщят нещо. Тръгнах много притеснена. От неудобство и срам почувствах, че се смалих и ми се искаше да се скрия. Нямах отговор защо ми се случва всичко това. Ушите ми писнаха и чух гласа на мама: „Помоли се на Господ!” Мислено си казах: „Господи, прости ми, ако съм сгрешила!”. Това ме окуражи и станах да си тръгвам. Преди да отворя вратата, някой ми каза да се върна и седна на мястото си. Усетих нечия ръка на рамото си и глас, който ми каза: „Успокой се! Ще продължиш образованието си!” Пожелаха ми успешно завършване.

Председателят на комисията взе един лист от масата, скъса го и го хвърли в кошчето. Може би това беше доноса.

Така и не разбрах вината си, но се изпълних с благодарност към Висшата сила, която способства за решаването на този въпрос.

Ти ще вярваш в Ангела, който Бог ти е турил. И ако станеш сутринта, помисли за неговия ум. Той е един светъл Ангел. Светъл ум имат Ангелите. Те са много благородни в ума. И какво сърце имат Ангелите – на доброта. И волята им каква е благородна. И като станеш сутрин, помисли за своя Ангел – После мислете за Бога, за Христа.

(БЕИНСА ДУНО – ПЕТТЕ ВРАТИ – 263)

ПОЧТИ ВИДИМА ПОМОЩ

Последната изпитна сесия беше много тежка. Трябваше да ни изпитват почти по всички професионални дисциплини, които сме изучавали. Не можах да преговоря целия конспект по Растениевъдство – един от най-трудните изпити, но въпреки това реших да се явя.

Докато чаках да ми дойде реда да вляза, ми мина през ума, че ще говоря за овеса и кръвното цвекло. До там бях преговорила. За голяма моя изненада, ми се паднаха същите въпроси.

Е, това беше почти видима помощ!

ДУПКАТА

След като се дипломирах, започна моята професионална кариера. Един ден, като обикалях полето, попаднах в една бурениясала нива. Бях се замислила каква обработка трябва да се направи, за да се премахнат бурените и не гледах къде стъпвам. По едно време чух вътрешен глас, който ми казваше да мина малко встрани от посоката, в която вървах. В същия момент пред мен зейна дупка – това беше изоставен кладенец. Ако бях направила още една крачка, без да се отместя встрани, щях да се намеря в кладенеца, който не знаех колко е дълбок. И никой нямаше да знае къде съм изчезнала и какво е станало с мен.

Вярвах искрено в моя Ангел-хранител и той отново ме спаси!

НА РАБОТА

В стопанството, в което започнах професионалната си кариера като агроном, за председател назначиха човек, когото познавах, но той хранеше някаква неприязън към мен. Не се сработихме, защото той винаги налагаше своето мнение.

След тригодишна работа така се развиха нещата, че се наложи да напусна стопанството. Не бях търсила друга работа, бях объркана и не знаех накъде да тръгна и какво да предприема.

В един много студен зимен ден се качих на автобуса и заминах за София. Слязох на площад Славейков и по инерция, без да мисля, тръгнах по ул. Раковска. В един момент реших да отида в Сатиричния театър на дневно представление, но нямаше билети. Продължих да вървя и ми дойде на ум да отида в ДЗИ и да проверя за оценките от летните градушки. Колегите, като ме видяха, останаха изненадани, че съм избрала най-студения ден за това посещение. Разказах им за проблема си. Те ме разбраха, защото познаваха много добре председателя на нашето стопанство. Един от инспекторите излезе от стаята и ми поръча да го изчакам да се върне. След около половин час влезе зарадван и ми каза, че е говорил с директора на ДЗИ и при първа възможност ще ме приемат на работа при тях.

След един месец получих назначение без характеристики, без препоръки и ме приеха така дружелюбно, сякаш сме работили дълго време заедно.

И това беше пак помощ от моя Ангел!

Ние с Ангелите ще се свържем чрез разумността. Щом има идеалност, Ангелите са в нас. Щом проявяваме разумността, ние сме с Ангелите."

(БЕИНСА ДУНО – ИЗ СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 39)

ЖЕЛАНАТА РАБОТА

Не зная защо, но винаги ме е привличало да съм сред природата. Силно желях да бъда заобиколена от растения. Когато разбрах, че към Министерството на земеделието се сформира Обединение по семепроизводство, реших да кандидатствам. При подаването на молбата, не ми дадоха никаква надежда, защото за едно място имало 60 молби.

Измина цял месец на очакване. Бях започнала да губя надежда, когато един ден телефонът иззвъня. Обаждаше се новоназначеният директор на Обединението. Искаше да се явя при него на прослушване. Одобрива ме и започнах най-после така желаната от мен работа по специалността.

В цялото назначение нямаше човешко вмешателство, затова разбрах, че това е невидима помощ.

Ще разберете, че не сте сами в света. Всеки от вас е свързан със същества от различни култури, които го придружават на всяка стъпка, като едни от тях му помагат.

(БЕИНСА ДУНО – из ДОБРИ НАВИЦИ – 66)

САМА

Животът ми така се нареди, че след смъртта на баща ми останах съвсем сама.

Не бяха минали още 40 дни. Една вечер лежах на леглото и не можех да заспя. Някаква тревога ме обземаше, чувствах се сама, изоставена и се разплаках. ”Господи, дай ми знак, че поне ти си с мен, че не съм сама, че Ти бдиш над мен!” И съм заспала.

Сънувам, че съм в Рилския манастир и когато палех свещичка, чух някой да ми казва, че всеки момент ще дойде Св. Богородица. В очакване да Я видя, гледах към вратата. Вътре беше много сумрачно. От един прозорец, отдясно горе, започна да нахлува светлина. Тя ме огря и започна да ме стопля от главата, постепенно надолу, по цялото ми тяло. Когато стигна до коленете ми, се събудих.

И така получих на сън знак за Божията помощ и подкрепа. В мен настана едно спокойствие и бях изпълнена с вяра, че ще мога и сама да се справя в живота. !

Никой не е сам в живота, никой не е изоставен. Разумните и Възвишени същества се грижат за нас с всичката си любов и самоотверженост. За да ви услужват и помагат те са готови на всякакви жертви.

(БЕИНСА ДУНО – из ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. София – 391)

И ТОВА МИ СЕ СЛУЧИ

Един ден по невнимание, като затварях пътната врата, не успях да се хвана за парапета, политнах назад по стълбите и полегнах върху циментовите стъпала. За моя почуда, при такова ужасно падане, никъде не се ударих, нито по тялото, нито по ръцете,

краката или главата, а бях доста тежичка и вече в напреднала възраст. Когато се наклоних, имах усещането, че някой ме прихваща и леко ме спуска надолу.

Благодарих от сърце на невидимите същества, които ми помогнаха!

Човек не съзнава грешките, които прави, вследствие на което често изпада в противоречия. Въпреки всичко това, Разумните същества не се отвращават от човек, но изпълнени с любов, всякога му помагат. Те искат да го научат да живее правилно.

(БЕИНСА ДУНО – ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 194)

ПЕНСИОНИРАНЕТО

Дойде време за пенсиониране. Приготвих цялата документация и заедно със счетоводителката ги отнесохме в НОИ. При прегледа, служителката в НОИ установи, че за първите пет години от трудовия ми стаж, в трудовата ми книжка липсва кръгъл печат на предприятието, в което съм работила. Този стаж не може да бъде признат.

Ами сега?! С промените, които станаха в държавата след 10 ноември 1989 г. много учреждения се закриха и не се знаеше къде са архивите.

Прибрах се притеснена. Какво да правя? През нощта сънувам, че влизам в църквата св. Седмочисленици и с мен едно дете. Запалих свещица и излязох. Като се събудих започнах да мисля къде да ходя, къде да се моля да ми кажат как да оправя документа. А съня ми показваше – неприятности.

Като отидох сутринта на работа, ми се обади една колежка от Министерството на земеделието, която вече беше се пенсионирала и ме попита как съм. Веднага ми дойде на ум да я попитам знаели ли къде са архивите на управление Земеделие, откъдето трябваше да имам печат. Тя ме ориентира къде да отида.

Отидох в посочената служба. Служителката извади някакви списъци и започна да ме търси, но името ми го нямаше там. Обясних ѝ, че годините са нанесени в моята трудова книжка и аз не съм виновна, че някога личния състав не ми е сложил нужния печат. Помолих я отчаяно да ми даде съвет какво бих могла да направя. Тя постоя така, ката ме гледаше втренчено и рече: „Идете долу и подайте молба за образец 30.” Понеже бях с приятелка, я

помолих тя да се качи горе да вземе образаца, а аз ще отида да купя кутия бонбони. Когато се върнах, документът беше готов, дори подписан и от главния счетоводител. Благодарих горещо на жената и, облекчена и зарадвана, си тръгнах.

Още си спомням голямата тревога и отчаянието, които ме бяха обзели. Доста се притесних заради нередовните си документи, а всичко се уреди толкова лесно. За мен това беше невидима помощ, за която съм благодарна на Висшия свят.

Ако при усилията, които правите, можете да се свържете с Разумните същества, вие ще подобрите съдбата си. Да се подобри съдбата на човека, това не значи да се освободи абсолютно от товара, но да му се покаже, как да го носи и по кой път да върви.

(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – изд. 1942 г. София – 50)

РАЗКАЗИТЕ НА ЦЕЦА

УЧИТЕЛЯТ

Дъщеря ми от доста време боледуваше. Все я лекувахме, но състоянието ѝ не се подобряваше и вече беше на легло.

Един ден се връщам от работа и още в антрето чувам да се вика: „По-бързо, по-бързо идвай! Аз носех вода от банята и, докато я оставя, чувам да се вика още по силно: „Не се бави, идвай бързо!“ Като отворих врата на стаята, гледам дъщеря ми лежи просната отпуснато на леглото, вече тръгнала за Небето, а край нея се суети съпругът ѝ. Явно много изплашен, той започна да ми говори нещо доста объркано. Разбрах, че е викал Бърза помощ, но още не е дошла. Сви се майчиното ми сърце. Какво да правя? Сложих да заври вода и през това време горещо се молах на Учителя: „Учителю, ти всичко можеш, моля те, върни ми детето, дай ми знак, какво да направя!“ Водата беше вече гореща, аз гребнах от нея с една лъжичка и допрях до устата на дъщеря ми. Тя я глътна, моментално отвори очи и заговори: „Аз ви наблюдавах от тавана как се чудите какво да правите.“ Наистина си е била тръгнала, но благодарение на помоща на Учителя, се върна.

Благодарих му горещо от цялото си сърце!

Най-висшата разумна връзка става чрез молитвата. При моленето е важно вътрешното вдъхновение, а не думата.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 61)

ДЕТИНЩИНА

Късно вечерта внукът ни, който работеше и следваше в Италия, пристигна с едно девойче. Влязоха, седнаха за малко и казаха довиждане, защото заминавали за Батак и бързат. Стана ни малко мъчно, но се примирихме и им пожелахме лек път.

Какво беше нашето учудване, когато късно на другата сутрин, внукът ни се върна капнал от умора и много притеснен. Какво ли се е случило? Оставихме го да си поотпочине и след това той ни разказа, че като били в Батак с неговата възлюбена, станало някакво недоразумение между тях. Той се обидил и в 12 часа през нощта тръгнал пеша от Батак за Пещера – около 20 километра. Бил много притеснен, като освен това го измъчвали неудобните обувки – официални лачени мокасини, съвсем неподходящи за случая. Като чу разказа, дядо му каза: „Младежка работа.” Най-интересното в случая беше, че от Батак тръгнало с внука ни едно куче и го придружило чак до Пещера. То през цялото време му е било другар и му е давало кураж.

След време разказахме случката на един наш познат. Той каза: „Това е бил Висш помагач, защото този ваш внук е постъпил по детински, доста неразумно. За щастие е имал покровителството на Светлите същества!”

Страданията на хората произтичат от неразбиране на онзи Висш порядък, който съществува в целокупния живот. Земята е създадена за разумния човек, който разбира законите и може да ги прилага.

(БЕИНСА ДУНО – ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 66)

РАЗКАЗИТЕ НА ЛИЛИЯ ИВАНОВА

СЛУЧКА НА РИЛА

Беше началото на август 1995 година. Поради интереса към нашите храни от последователите на Бялото братство, решихме отново да организираме бюфет на Седемте Рилски езера, както през лятото на 1993 година. Големият български йога и йога-учител Веселин Лучански с момчетата си организира пренасянето и превоза на необходимите продукти и оборудване. След като всичко беше натоварено на камиона, ние тръгнахме пеша от хижа „Пионерска”. Бяхме четирима: аз, моята приятелка и автор на ре-

цептите на кооп. „Радост“* Мария, Светла и Боян – наши млади приятели и помощници и моята болонка Пуфи. Времето съвсем не беше августовско – мъгла и ситен, хладен дъжд, който на земята се превръщаше в ледени кристалчета. Боян и Светла тръгнаха пред нас. Ние с Мария вървахме след тях и си говорехме, без да гледаме знаците и самата пътека, мислейки, че нашите млади приятели я следят. Те обаче също се заприказвали и, без да разберем, сме се отклонили от пътеката. След доста път, изведнъж осъзнах, че би трябвало, отдавна вече, да сме навлезли в гората, а ние продължавахме да вървим по открита местност – тревисти заоблени хълмове. Тогава всички спряхме и започнахме да търсим някакви указателни знаци или пътеки. Накъдето и да тръгнахме, обаче, се виждаха само тревисти хълмове и мъгла. Започнах упорито да моля Бог мислено, от цялото си сърце и душа, като повтарях непрекъснато: „Господи, ако нещо съм сгрешила, накажи мен, нека аз да платя, но спаси тези млади хора – животът е пред тях!“ Впоследствие се оказа, че почти същата молба е отправяла към Бог и Мария. И изведнъж вляво от нас мъглата се вдигна, показва се синьо небе и слънцето, което беше огряло Харамията – върхът до второто езеро и старата хижа. Така Бог чрез Ангелите ни показва посоката. Тръгнахме обнадеедени и изпълнени с безкрайна благодарност. Вървахме много дълго – може би 2-3 часа. Разбрахме, че така можем да си вървим цяла нощ и да подминем езерата – Рила е безкрайна. И аз, и Мария се молахме непрекъснато и вътрешно благодаряхме, но като разбрахме, че отново сме в безизходица, молбите ни станаха особено горещи. И, о чудо, отново се повтори същото – и то точно навреме. Мъглата се вдигна и се показва ясно синьо небе, огряно от залязващото слънце. Бяхме точно над „Бъбрека“. Ако го бяхме отминали, надали щяхме да се спасим. Благодарихме отново на Невидимите си Спасители и тръгнахме надолу към езерото. Преуморени, мокри до кости, но безкрайно благодарни и щастливи, около 22,5 часа пристигнахме в старата хижа. Няма достатъчно силни думи, за да изразя огромната благодарност към Бог и Невидимите ни спасители.

* През 1992год. бяхме създали Кооперация „Радост“ за производство и разпространение на природосъобразни храни.

НА ТРАМВАЙНАТА СПИРКА.

Имам едно приятелско семейство – изключително добри и отзивчиви хора, които са ни помагали много – на мен и дъщеря ми. Те цял живот са помагали на хората в много отношения. Но времето минава за всички. Вече са много възрастни и самите те имат нужда от помощ. Имат и здравословни проблеми. И аз и дъщеря ми сме много заети и можем само епизодично да им помагаме по малко. От месеци се молах на Бог да намерим добра жена, която има възможност да им помага толкова, колкото им е необходимо.

Преди известно време бях излязла в града по работа. Живее в краен квартал и, тъй като и аз съм възрастна и пенсионерка, рядко ми се налага да слизам до центъра на София.

Седях на пейката и чаках трамвая. До мен седнаха две жени – едната на средна възраст, а другата по-възрастна. По-младата започна да разказва за нейно близко семейство. Майката била настанена в хоспис, защото имала нужда от по-специални грижи, а синът ѝ работел. Там обаче грижите никак не били добри. Имало случаи цял ден да не ѝ дадат вода за пиене. Тогава синът взел майка си вкъщи и наел две жени да се грижат за нея, като се допълват взаимно. Плащал на всяка по 10. лв. на ден. Като чух това реагирах, че е много добре, защото на моите приятели една медицинска сестра им взима по 40 лв. за половин час, когато се наложат специфични медицински грижи.

Тогава жената, която седеше до мен – по-младата, каза, че е готова да помага и за 10 лв., защото има нужда от малко поне финансова подкрепа. Свързах новата си позната с моите приятели. Оказа се, че тя е медицинска сестра и може да им бъде изключително полезна. Освен това е един слънчев, прекрасен човек и те много си допаднаха. Ето още един пример за невидима помощ.

Аз искрено благодаря на Бог и Ангелите – нашите невидими помощници, които са непрекъснато с нас!

РАЗКАЗЪТ НА ХРИСТО: ПО-КЪСНО РАЗБРАХ

Чух, че в Панагюрските колони, едно летовище край Панагюрище, ще се строи голям обект. Аз си търсех работа и реших да отида.

Потеглих с колата натам, но преди да пристигна, колата спря на една височина. Имаше някаква повреда и бях принуден да се върна. На другия ден пак се запътих към строежа, но на същото място колата пак се повреди и се наложи отново да се върна. На третия ден пак потеглих – бях настойчив, защото исках тази работа. На същото място, обаче, електрическата инсталация се запали.

След този случай се отказах. Помислих, че това е някакъв знак и така излезе. След време разбрах, че който е работил на този строеж, не е получил никакво заплащане, макар че повечето хора са работили през цялото лято.

Явно съм имал късмет, като повярвах в това предупреждение. От кого?!

РАЗКАЗЪТ НА МИТКО: НЕ ЗНАЕХМЕ КАК

В двора на къщата, в която живеехме имаше висока стара круша. Тя беше толкова стара и изгнила, с огромна коруба, че заплашваше всеки момент да падне. Това би направило много пакости, като можеше и да нарани някой човек. Непрекъснато мислихме как да я отсечем, без да нанесем никакви щети и без някой да пострада. Крушата беше много висока и с толкова широк дънер, че не се наемахме да опитаме, макар че ни застрашаваше всекидневно.

Една лятна утрин, излизам навън и, о чудо! Крушата беше полегнала на двора, без да се стовари върху пчелните кошери или върху покрива на постройката, която беше близо до нея. Освен това, слава богу, беше паднала през нощта, когато на двора нямаше никой.

Всички благодарихме за невидимата помощ, която се оказа толкова видима!

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ (БЕИНСА ДУНО)

ВЪЗВИШЕНИТЕ
СЪЩЕСТВА

СЪСТАВИТЕЛИ:
ПРЕНДАФИЛА БАЛДЕВСКА
АНТЕЛ КЕРМЕДЧИЕВ

ВЪЗВИШЕНИТЕ СВЕТОВЕ

Истинското знание извежда човека вън от Земята, във висшите светове, дето живеят духа и душата.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 27)

Ако е въпрос за световете, които съществуват в тази Вселена, те са милиарди на брой.

(БЪДЕЩОТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО – 89)

Цялото пространство е пълно със светове.

(СИЛА И ЖИВОТ – III серия – изд. 1929 г. Русе – 218)

Като се говори за Висш свят, подразбираме Небето, дето живеят Възвишени и Благородни същества. Те са силни, мощни, само с една ръка могат да дигнат Земята.

(ПРАВЕДНИЯТ – изд. 1930 г. София – 164)

Вселената не е нищо друго, освен сбор от умствени процеси.

(ВЕЛИКАТА РАЗУМНОСТ – 164)

Вселената крие в себе си възможности за развитието на Разумните същества.

(ПРАВЕДНИЯТ – 126).

Светлината на Слънцето не идва от самото Слънце, но от Божествения Дух. Светлината е израз на онази мисъл, която Великият отправя към всички живи същества на Земята. Тази светлина ни възраства и подкрепя. Без нея няма живот, няма мисъл, няма знание.

(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ – II том – 152)

Външно погледнато, Земята изглежда неуредена, неустроена. Който разбира законите, само той може да долови разумността, която направлява всички светове, а не само Земята. Страданията на хората произтичат от неразбиране на онзи Висш порядък, който съществува в целокупния живот. Земята е създадена за разумния човек, който разбира законите и може да ги прилага.

(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 66)

Каквито и промени да стават в Природата и в живота, човекът трябва да знае, че има един пръст, който направлява всичко това. Има една Велика разумност в света, която определя пътя и на

умрелите, и на живите. Тя определя пътя и на щастливите, и на нещастните, и на силните, и на слабите. Значи има нещо Велико в света, което направлява целия живот. Всичко, каквото става в света, тя го използва за добро.

(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ – 169)

Животът има отношение към трите свята: към физическия, в който живеят хората; към Духовния, в който живеят Ангелите и към Божествения, в който живеят Съвършените същества.

(СИЛА И ЖИВОТ – II том – изд. 2006 г. София – 373)

ВЪЗВИШЕНИТЕ СЪЩЕСТВА

Къде е разумният свят? Къде са разумните същества? – Около вас. Ако очите на човека се отворят, той ще види около себе си много Възвишени същества, светии, праведни, добри хора. Той ще види около себе си такъв свят, какъвто никога не си е представял.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 236)

Мислят, че само ние сме в света, а когато им се отворят очите, ще видят, че около тях има Напреднали същества. Нали и мравката не знае за човека, пълзи по дланта му, без да може да го види. В растенията и в животните се проявяват Висши духове – Ангели, Архангели, които ръководят тяхната еволюция. В минералите, в скъпоценните камъни се проявяват Херувими и Серафими.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – 71)

Съществува Велика разумност в света. Космосът е изпълнен с Разумни възвишени същества, подчинени на тази Разумност.

(ДЕЛАТА БОЖИИ – 38)

Всичко се ръководи от една Велика разумност.

(ПЕТИМАТА БРАТЯ – изд. 1949 г. София – 268)

Целият Космос е населен с Разумни същества, които се различават едно от друго по степента на своето развитие.

(ДЕЛАТА БОЖИИ – 38)

Цялото пространство, в което живеем и се движим, е пълно със същества от разни категории и култури.

(СИЛА И ЖИВОТ – III серия – 218)

Има моменти в живота, когато сме под влиянието на светлите духове, те са наши приятели. Тия Същества, аз ги наричам напреднали човешки Същества. Тия същества са най-светли, понеже са живели в друга една епоха милиони и милиони години преди съществуването на сегашното човечество. Те са завършили една особена еволюция.

(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ – изд. 1998 г. Кърджали. – 72)

Окултистите поддържат, че когато тия същества са завършили своята еволюция, човек се е намирал в стадия на растение. Каквото е нашето отношение към растенията, такива са били отношенията на тия същества към нас. Понеже в това време те са ни причинили много страдания и несгоди в живота, за да изправят своите минали погрешки, те слизат сега на Земята от тия светове да ни помагат. Правят големи жертви, понеже разбират Божиите закони. Жертват всичко, за да изправят своите погрешки.

(ВАС ВИ НАРЕКОХ ПРИЯТЕЛИ – изд. 1998 г. Кърджали – 73)

Хората заемат последно място в стълбата на Разумните същества, които стоят на първо място. Като започнете от най-възвишените същества, които стоят на първо място в тая редица, ще дойдете и до човека, който е на десето стъпало. Значи, над човека има още девет стъпала, по които му предстои да се качва.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 139)

Светът се ръководи от Разумни същества, които са завършили развитието си. Те посочват на хората само тези пътища, които водят към Бога.

(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ – 22)

Да мислим за Разумните същества и да ги съзнаваме като Същества, чрез които се изявява Бог.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 399)

Съществуват разумни, интелигентни сили в света, които имат голяма мощ и активност.

(МНОЗИНА КАЗВАХА – 24)

Светът, в който живеете, не е свят на произволи. Той е разумен свят и ние сме заобиколени от Разумни същества. Не мислете, че като ходите тук и там вие сте свободни да вършите каквото искате. Трябва да знаете, че каквото вършите и дето ходите, вие

не сте сами. За всяка ваша работа са определени множество свидетели, които следят как и при какви условия вършите зададената работа. Определеното количество от тия Разумни същества взимат участие заедно с вас във вашите работи. Те могат да бъдат един, двама, трима или повече, но ако имате девет помощници, вие ще бъдете гениален човек и ще можете да работите във всички изкуства. Затова първата ви задача е да спечелите благоволенieto на тия Същества.

(ПРАВЕДНИЯТ – 97)

В целия свят има мрежа от Разумни хора, които турят всичко в ред и порядък.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 26)

Под думата „жива Природа” се разбират всички Разумни, Възвишени същества, които от незапомнени времена са завършили развитието си. Вие трябва да бъдете във връзка с тия Същества, защото те ще ви помогнат в реализирането на вашия план.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 137)

Както мухата няма представа за човешкия свят, така и човек няма представа за рая, за възвишения свят. В този свят живеят Разумни, Съвършени същества, без никакви слабости. Среещеш ли един жител от Възвишения свят, той е готов да ти послужи, да се жертва за тебе, без никакво възнаграждение. Възвишените същества са абсолютно безкористни. Те са богати, от нищо не се нуждаят.

(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ – 28)

Когато говорим за културата на оня свят, ние подразбираме всички Разумни същества, които са завършили своето развитие преди милиони години и днес направляват Космоса. Някои от тях направляват Слънчевата система, други – живота на някои планети, трети направляват отделни народи – български, английски и пр, четвърти направляват водите, пети – растителността в света и т. н. Според степента на своето развитие и знание всяко Същество е поело съответна служба. И всички хора са заобиколени от тези Разумни същества, които се грижат за тях и направляват живота.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА. ДУША – II том – 72)

Молекулите, атомите, йоните са все творчество на Висшите същества. Всички са взели участие в творението и най-после е

създаден човека. Човечеството върви по светлия път, начертан от Ангелите.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА. ДУША – II том – 71)

Висшите морални чувства са изработените мисли на Висшите същества. А висшите чувства на Разумните същества човек възприема като мисли. Завършените процеси на мислите ще възприемете като чувства, за да им се даде живот. Те ще бъдат семена, които ще растат и ще се засият.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 402)

Всякога Висшите същества живеят в планински местности, където човешки крак не стъпва, защото обичат чистотата.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 210)

На Скакавците и Рупите има Напреднали същества, но там дето човешки крак не е стъпвал. Казано е: „Изуй си обувката, понеже мястото, на което стъпваш, е свято”. Това не се отнася до физическите обувки; краката означават добродетелите, значи трябва да стане една промяна в съзнанието на онзи, който отива по местата в природата, които са по-чисти, по-свещени. Там живеят Висши същества и ако дойде един човек, който не е готов, ще се осакати от силните им вибрации.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 29)

По този начин, по който сега отивате на планината не може да се отиде на тези места. Не, с това тяло, но трябва по друг начин. Природата прави пусти свещените места, там не никнат растения, няма и животни; тогава и човек не се вясва там, понеже нищо не го привлича, тъй като са пусти, а и от друга страна, понеже те са и непристъпни.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 30)

Възвишеният свят, с който сте свързани, е положителен. По отношение на него, вие сте отрицателни, вследствие на което той работи за вашето развитие и оформление. Когато вашите мисли и чувства проникнат между съществата от Разумния свят, те веднага започват да ги обработват. Каквото изработят, те го връщат пак на Земята. Всеки човек взима това, което е направил. Какво ще получите зависи от материала, който сте изпратили.

(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ – изд. 1941 г. София – 47)

Които ви любят, те са горе; които служат, те са долу. Търсите ли слуги, на Земята ще ги намерите; търсите ли онези, които ви любят, на Небето ще ги намерите.

(СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 155)

Окултната наука е създадена от онези Възвишени, Разумни същества, които ръководят съдбата на човечеството.

(ДОБРИ НАВИЦИ – 44)

РАЖДАНЕ НА ЗЕМЯТА

От невидимия свят, където познават Божествените закони, то когато дойде време да се роди човек, всички йерархии, през които ще премине, трябва да дадат съгласието си за това негово раждане, за това негово идване на Земята. Всички тия йерархии, всички тия Същества, които са минали нашата еволюция и които направляват Вселената, трябва да дадат съгласието си. Във всички трябва да има съгласие, дали една душа да дойде, да се въплъти на Земята или не. Туй е най-щастливото раждане. Туй астролозите го наричат щастливо съвпадение на Планетите в живота.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 30 лекция – 6)

Вие можете да се родите духовно и вашето духовно раждане да се съвпадне с едно щастливо благоволение на Съществата от по-висшите йерархии. Туй е, което Христос нарича „новораждане“ – може да се родите без да умрете и пак да живеете в тялото си. Целият ви живот ще се измени, всички нещастия ще ви напуснат и отгоре започва едно благоволение. За да дойдете до това щастливо съчетание, под ръководството на тия Висши йерархии, които да се заинтересуват от вас, вие трябва да намерите вашия Учител и да нямате абсолютно никакво съмнение в Него.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 30 лекция – 7)

ВСЕЛЯВАНЕ

Когато някое Възвишено, Разумно същество иска да предаде своята радост, своята любов, то избира някоя човешка форма, чрез която я предава. Това Възвишено същество се вселява, например, в една красива мома, която запалва чергата на някой млад момък от четирите краища. Той ходи, обикаля около нея, но един ден това възвишено същество напуска момата и любовта на момъка към тази мома изчезва. Сега той намира, че тази мома не

представлява нещо особено. По тази причина, именно, ние виждаме, че хората постоянно се влюбват и разлюбват. Това показва, че Любовта иде отгоре. На Земята тя се проявява временно, а расте и се развива само в Божествения свят. Дойде ли Любовта, ти се радваш; замине ли, ти скърбиш. Не скърбете, но гответе се да я посрещнете, тя пак ще дойде.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – 7 лекция – 20)

Какво представлява адът? – Адът представлява сбор от същества, които искат да създават своето щастие на гърба на другите. Във всеки човек има същества, които мислят само за себе си.

(СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 147)

Знанието, което имат жителите на ада, им служи да търсят начин да измъчват човека, да си служат с инквизиция, да създават скандали вкъщи. Жителите на ада искат да разбъркат всички сметки, да те оставят голтак, след това ще се намесят и в ума на сина ти и ще ти нашепват, че с добро не можеш да живееш, че трябва да бъдеш лош и с лошо да уредиш работите си.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 75)

Невидимият свят допуска всичко, но същевременно държи отговорни Разумните същества за всички нарушения на законите.

(МНОЗИНА КАЗВАХА – 24)

Сега хората имат общение с Ангелите и Арахангелите, а със Съществата от по-висши йерархии нямат толкова.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 74)

РЪКОВОДСТВО

Благоприятни условия има само за онези, за които Разумните същества слизат да ги ръководят. Те ще им кажат: „Не бързайте да вървите, разсъждавайте малко!“ Например, искаш да правиш една работа, но нещо ти казва: „Не прави това, почакай!“ То те учи. Икаш да четеш по някой предмет, то ти казва: „Не е време“. Щом започнете да постъпвате така, животът ви ще се оправи. Ако нямате едно вътрешно ръководство, как ще живеете в света? Чрез знание можете да се избавите от нещастията в света.

(РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА – изд. 2003 г. София – 65)

ТЕ НОСЯТ БЛАГА

Когато слизат от невидимия свят, Възвишените същества носят Божествените блага на хората, на всички живи същества, за да работят с тях.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 114)

Разумните същества от невидимия свят изпращат своите добри желания към хората, но ако не намерят добра почва за своето развитие, те се отклоняват и се връщат пак там, отдето са излезли. Всяка мисъл, която не може да намери съответна почва за развитието си, се връща обратно към своя източник.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 208)

ГРИЖИ

Хората се радват на живот, на здраве, на сила, благодарение на Любовта и грижите на Бога и на Напредналите същества към тях.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 15)

Никой не е сам в живота, никой не е изоставен. Разумните и Възвишени същества се грижат за нас с всичката си любов и самоотверженост. За да ви услужват и помагат, те са готови на всякакви жертви.

(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. София – 391)

Хиляди Разумни същества седят около вас, грижат се, мислят, по какъв най-лек начин да ви извадят от мъчнотията, в която се намирате.

(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 194)

ЛЮБОВ

Хубавите неща, които идват чрез ума и сърцето ни, се дължат на Същества, които прилагат закона на Любовта. Някой ден си весел, разположен, през целия си живот ще помниш това състояние. То се дължи на някое Същество, което, чрез любовта си към тебе, показва какво нещо е истинската Любов.

(ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – II том – 172)

Човек не съзнава грешките, които прави, вследствие на което често изпада в противоречия. Въпреки всичко това, Разумните същества не отмъщават на човека, но изпълнени с любов, всякога му помагат. Те искат да го научат да живее правилно.

(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 194)

УСЛУГА

В Невидимия свят има Разумни същества, които всеки момент са готови да услужат на хората.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 55)

ПОМОЩ

Вашият параход е в бурното море, в бурните вълни на живота. Той рискува да потъне. Какво трябва да направите? Дайте сигнал, т.е. помолете се, обърнете се към Висшия свят, да ви изпратят помощ. В скоро време помощта ще дойде и вие ще бъдете вън от всякаква опасност. Казано е в Писанието: „Постоянно се молете!” Това значи: Винаги бъдете свързани с Божествения свят. Който се моли от сърце, той непременно ще получи отговор.

(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 257)

Знайте, че не сте сами. Разумни същества взимат участие във вашия живот и ви помагат. Разрешаването на вашите задачи е във връзка с разрешаването на задачите на тия Разумни същества. Всички живи същества, били те висши или нисши, са свързани помежду си. Следователно, вие не живеете за себе си само, но сте свързани от една страна със Същества, които седят по-високо от вас, а от друга – със същества по-нискостоящи от вас. Като ученици на окултната школа ще знаете, че има кой да се интересува от вас, има кой да ви обича и да ви дава съвети в най-трудните моменти на живота ви. Тези Същества, които са готови всякога да помагат на човечеството, са наречени „Невидими помагачи”. В миналото, когато не са знаели това, хората са чувствали помощта им, но са мислили, че тези Същества са някакви божества, вследствие на което са ги боготворели. Така се е създала идеята за многобожието, като са делили божествата на добри и лоши. Всъщност, Невидимите помагачи са Божествени лъчи, изпратени от Бога да помагат на хората в техния труден път. Благодарете на Бога за тези лъчи, без да ги боготворите. Когато срещнете една круша, или един извор на пътя си, това не са нищо друго освен условия, които подпомагат вашето развитие.

(ВЕЛИКОТО И КРАСИВОТО – 120)

Вярвайте в разумното начало в света. Щом постъпвате разумно и отправите мисълта си към Възвишения свят, веднага ще ви се притекат на помощ.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 111)

Казано е в Писанието: „Ангел Господен се застъпва за ония, които се молят на Бога.” Следователно, когато се молите на Бога и Го призовавате на помощ, непременно някое Светло същество ще дойде от невидимия свят, да ви придружи в трудни и страшни часове на вашия живот. Сам никой не може да мине своя път. Сам никой не може да свърши възложената му работа. Все трябва да му дойде някаква помощ. Щом се намерите в затруднение, помолете се сърдечно и веднага Служебни същества ще ви се притекат на помощ.

(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 257)

Има души, има духове от невидимия свят, които тайно, горе от небето, напущат своето положение и помагат. И тъй, като се оплачеш, те ти подобряват положението, а ти казваш: „Някой щастлив момент е дошъл”. Този щастлив случай е, че някое Разумно същество, като си му разправял, казва: „Господ няма да уреди работите, чакай аз да ги уредя”. Не че Господ няма да ги уреди, но Господ казва: „До мене се изпраща една молитва, кой от вас ще изпълни Моята Воля?” И Божествената мисъл се предава от най-висшите светове, докато дойде до Земята. И тази мисъл хлопа някому, но той не иска да изпълни волята Божия.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 182)

Всеки човек си има Свои духове, които му помагат. Те са Служебни духове и имат връзка с миналото на човека.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том – 267)

Възвишените същества идат да помагат на хората, да събудят в тях възвишени и благородни мисли и чувства. Вслушвайте се в техните съвети. Те ще ви изведат към светлия висок връх. Те са носители на великите Божии блага на Земята. Вслушвайте се в съветите на Светлите същества. Вслушвайте се и в себе си. Сега е време да ходите по техните съвети и да бъдете готови на всички жертви, не за онова, което ви спъва, но за онова, което дава прос-

тор, сила на вашия дух, на вашата душа, ум и сърце. Те ще направят да бъдете доволни от себе си.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 248)

Когато сте в мрак, когато сте нападнати от изостанали същества, ще дойде една светла душа при вас, ще ви каже: „Ние ще бъдем с вас.“ Това са помощници, Ангели-хранители на човечеството. Тези напреднали души ви заобикалят и, благодарение на това, вашият живот може да напредва. Трябва да правите усилия, да станат умовете и сърцата ни олтар, за да работим заедно с тези напреднали души.

(ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО – изд. 1992 г. Варна – 260)

Днес от невидимия свят слизат хиляди напреднали същества да помагат на човечеството. Те търсят готови души, чрез които да работят. Пригответе умовете и сърцата си за тях, да ги посрещнете, да ви посетят и внесат във вас новата култура. Малко хора са готови да посрещнат тия души. Ако една от тия души ви посети и намери, че не сте готови, тя ще ви напусне. Няма по-голямо нещастие за вас от това, да ви посети една Светла душа, а после да ви напусне. Това е цяла катастрофа. Човек трябва да работи върху себе си, да се освободи от нечистото и да остане в него само Божественото.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 55)

Който е влязъл в областта на великия живот, той се е свързал със съзнанието на Разумните същества, които са готови всякога да му помогнат.

(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – 6)

При добро разположение на духа, човек привлича Възвишените и Разумни същества към себе си и те му помагат. Не се ли свърже с тях, каквито усилия да прави за своето повдигане, трудът му отива напразно.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 26)

Няма нужда, която Разумният свят да не е задоволил – една насъщна нужда на твоята душа. Ако вие постъпвате разумно и отправяте своята мисъл към този свят, ще се намерят хора в света, които ще хванат вашата мисъл и ще дойдат да ви помогнат. Изисква се една реална вяра.

(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ – 190)

Хората се радват на живот, на здраве, на сила, благодарение на любовта и грижите на Бога и на Напредналите същества към тях.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 15)

Когато работите на хората се нареждат добре, Светлите същества им помагат; когато работите не им се нареждат добре, Светлите същества са ги изоставили сами на себе си.

(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО – 150)

Вашите Приятели от невидимия свят, които са ви пратили тук, искат да бъдете духовни и религиозни; вашите Приятели от невидимия свят искат да бъдете умни, да бъдете силни, да притежавате всички добри качества, да издържите изпитите си, да бъдете носители на Божествените идеи, да пръскате светлина, да утешавате страдащи, бедни, немощни, да си състрадавате един друг. И още хиляди други работи те изискват от вас. И когато вие се съгласите с всичко това и започнете да изпълнявате техните изисквания, вие ще почувствате една вътрешна радост. Душата ви ще се разшири, умът ви също. Ще забележите, като че нещо тайнствено става у вас, чувствате се като някаква птичка, която се вдига нагоре с крилата си. Това показва, че имате благоволението на тия ваши приятели. Те ви казват: „Вървете напред и ние ще ви помагаме!” Пък щом не изпълнявате техните изисквания, вие се разклащате, разстройвате се и животът ви се обезсмисля. Някой седи, не знае какво да прави.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 10 лекция – 12)

Опитната школа действа, когато се привлече помощта на Съвършените същества, които разполагат с всичко.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 73)

Разумните същества се притичат на помощ на всеки беден и страдащ, на всеки затворник. Те се притичат на помощ на всяко пъшкане, на онези, които лежат в гроба.

(ДЕЛАТА БОЖИИ – изд. 1940 г. София – 391)

Щом човек попадне при лоши условия, това показва, че той е лишен от Разумните същества, които са му помагали. Той трябва вече да стъпи на краката си и сам да си услужва.

(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ – 77)

РАДОСТ

Знайте, че когато сте недоволни, вие сте обиколени от Разумни братя, които искат да ви помогнат. Щом сте доволни и радостни, вие сте на банкет. Радостта ви се дължи на радостта на Разумните същества. Те са доволни, че са могли да ви помогнат.

(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 195)

ВЛИЯНИЯ

Низшето всякога трябва да се подчинява на Висшето; Висшето пък трябва да подчини низшето. Истински човек е онзи, който е подчинил низшето в себе си, а сам той се е подчинил на Висшето, т.е. на Божественото начало.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 76)

Когато нашата Земя се движи в пространството на тази Вселена, ние се намираме под влиянието на тези същества, с които дохождаме в съприкосновение. И цялото това грамадно пространство с всичките същества имат един оглас в нашите сърца, умове и души.

(СИЛА И ЖИВОТ – III серия – изд. 1929 Русе – 218)

Като наблюдавам съзнанията на хората, както и техните мисли, виждам, че върху тях влияят ред същества Светли и тъмни. Те трябва да имат светлина, разбиране, за да се справят с тия странични влияния. Едни им влияят отляво, други – отдясно и те не знаят кого да слушат, как да се справят. Едни от тия същества са красиви, други – грозни. Със своите добри или лоши влияния, те хвърлят отражение и върху лицето на човека, което някога е тъмно, а някога светло. Тия същества се борят в човека, защото всяко от тях иска да има надмощие върху неговия мозък. Онзи, който е чувствителен, той сам различава влиянието на тия два вида същества върху себе си: отляво той усеща особена пихтиеста материя, която се стреми да проникне в него и го безпокои; отдясно пък забелязва някаква приятна светлина, която му създава радост. И наистина, ако има някаква чувствителна фотография, тя би могла да фотографира тия същества. Като говоря за тия същества, не искам да се плашите, но да различавате доброто от злото. Доброто и светлината идат отгоре и отдясно, а злото и тъмнината идат отдолу и отляво. Някои се оплакват, че сърцето им започнало да

изстива, или че мозъкът започнал да се помрачава. Казвам: когато сърцето ви или пръстите на ръцете и краката ви започват да изстиват, правете упражнения, молете се, докато се възстанови изгубената топлина на организма ви. Когато умът ви започне да се помрачава, молете се, докато се възстанови изгубената в него светлина. Най-малката загуба на топлина на вашите чувства и светлина на вашите мисли ви налага работа, без някакво отлагане. Окултният ученик трябва да постоянства. Той трябва да се моли, да размишлява, докато Светлите духове му дойдат на помощ. Тогава той ще почувства лекота, като че голям товар са свалили от гърба му. Като мине всичко, ще кажете, че това са били някакви халюцинации. Не, никакви халюцинации не са били. Окултният ученик непременно трябва да мине през тази област. Не само окултните ученици, но и всички хора трябва да минат през тази област. Това е неизбежен път за всички хора на Земята.

(ЧЕТИРИТЕ КРЪГА – 59)

Като разумно същество, човек трябва да се намира под влиянието на Разумните сили в Битието.

(ТРИТЕ ЖИВОТА – 120)

От невидимия свят, от тия по-висши йерархии има определени течения за всекиго едного и всеки един трябва да намери своите течения. Когато отидете в един салон и намерите там своите подходящи течения и седнете на това място, то като започнете да си мислите, веднага ще се въодушевите. Седнете ли на чуждо място, веднага усещате, като че нещо ви стиска и виждате, че не сте на мястото си.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 30 лекция – 9)

Докато Любовта действа между хората, те се намират под влиянието на Възвишени, Разумни същества, които непрекъснато ги хранят със своите чисти и красиви мисли и чувства. Щом Любовта ги напусне, те изпадат под влиянието на неразумни, низши същества, които всичко рушат и изкореняват. В първия случай хората минават през рая, а във втория – през ада.

(СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 146)

Вие не можете да бъдете добър, ако около вас няма такова невидимо общество, което да влияе.

(ОЖИВЯВАНЕ – изд. „АСК-93“ 1998 г. София – 333)

Всички планети представляват една Разумна система. Те са образувани от разумни същества, затова тези течения са под строгия контрол на тези същества и чрез тях те влияят на хората през пространството. Когато един Възвишен дух иска да ви повлияе в една насока, той ще бутне известен бутон и ще изпрати тия течения – чрез тях ще ви помогне; когато пък иска да ви спре в пътя, ще бутне друг бутон и ще ви прати противодействащо влияние. Тъй щото те си служат с тези течения или да ви подтикнат към добро, или да спрат направлението на вашата мисъл, или на вашето желание. Те ще се съобразяват с онзи велик закон на Космоса, който действа хармонично във всички направления.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 5 лекция – 94)

ВНУШЕНИЯ

Съвременните учени се спират върху закона на внушението като вътрешна съзнателна сила в човека. Достатъчно е да има човек чисто и пробудено съзнание, за да бъде проводник на светлите и възвишени мисли на Разумните Същества. Той може да лекува, да помага на болни, страдащи, обезсърчени хора, да ги оправя в пътя им.

(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – 7)

РАБОТА НАД ХОРАТА

Не е материалното богатство, което осмисля живота. Човек се стреми и към вътрешно духовно богатство. За тази цел, той трябва да се свърже с разумния свят, с напредналите същества. Истинското богатство се крие в напредналите души. Никой не може да се развива, ако не се свърже поне с един велик дух. Значи прогресът зависи от великите души, които минават край вас и ви оставят своето благословение.

(НОВАТА МИСЪЛ – изд. 1947 г. София – 234)

На Земята има добри условия за растене и развитие, затова тук слизат най-възвишени, най-учени същества да работят. Те разбират законите, как може да се използва земната енергия.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – 2 лекция – 20)

Обикновено невидимият, духовният свят работи вечер, а на физическия свят се работи през деня.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 11)

Нашият живот, колкото и да се прикриваме, е отворен за Възвишените същества. Нашите мисли, желания и постъпки имат плодове, които не могат да се скрият.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 128)

Този материал, който духът, душата, умът и сърцето на човека са събрали, се препраща в невидимия свят, дето Съществата от висшите йерархии го обработват. По този начин те преустройват човешкия ум и човешкото сърце. Така именно ние разбираме работата на невидимия свят върху човешкия ум и върху човешкото сърце. И оттук вадим заключението: колкото повече материал, годен за работа, изпраща човек в невидимия свят, толкова повече Разумните същества ще строят в неговия мозък. От твоята работа на Земята ще зависи колко и какъв материал ще изпратиш в невидимия свят. Обаче, ако ти работиш за себе си, ще имаш един резултат; ако работиш за ближния си, ще имаш друг резултат и ако работиш за Бога, ще имаш трети резултат – зависи за кого работиш.

(СВЕТИЛИНА НА МИСЪЛТА – 118)

Според съвременната наука всеки ден човек минава през три състояния, които отговарят на трите вида химически съединения. Например, той може да бъде в съзнанието на Висшите същества или като основа, или като киселина, или като сол. Следователно, тия Разумни същества ще правят с човека различни опити. Ако искат да знаят какви са свойствата ви като елементи, ще ви подлагат на различни анализи. Тогава вие ще изпитвате душевна болка, мъчения, страдания, но тези същества не искат да знаят за това. Те си правят научни опити и наблюдения. Те ви хващат със своите щипци, турят ви в ретортата си и след като свършат опита си, пущат ви на свобода. Аз не говоря за adeptите на злото, но за adeptите на доброто, за adeptите на Бялото Братство. Понякога и Ангелите правят такива опити с хората. Всеки трябва да знае, като какво участва в опитите: дали като елемент, като киселина, като основа или като сол. И тъй, когато искат да ви придадат някакво качество, каквото нямате, или пък, когато искат да засилят някои качества у вас, ще ви превърнат или на киселина, или на основа, или на сол. Ако искат да ви придадат по-голяма активност, ще ви превърнат в киселина; ако искат да ви направят попасивни, ще ви превърнат в основа; ако искат да ви направят по-

морални, по-устойчиви, ще ви превърнат в сол. Морални, въздържащи, устойчиви хора са тези, в които преобладават солите.

(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 113)

Всички Възвишени същества се събират не само около вас, но и около ония, които имат мисли, желания, стремежи към възвишеното в света. Те работят върху тия души, помагат им.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 45)

От невидимия свят трябва да дойдат работници и като намерят и на Земята такива работници, които да подхождат, ще се вселят в тях да работят.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 30)

ОБУЧЕНИЕ

Всички вие сте под опекунството на невидимия свят. Там имате Наставници, които трябва да слушате. Ще се учите от тях и вечерно време ще си давате отчет за всичко. Понякога вие мислите, че сте независими. Това не е право. Всички сте под настояничество. Някой казва: човек не е ли свободен? – Свободата ще дойде след време за вас, а сега сте под настояничество. Вашите Наставници са Възвишени същества, те имат добро желание към вас – да успявате.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 14 лекция – 82)

Че при даровитите деца, които са гениални, има Напреднали същества, които ги учат.

(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ – изд. 1998 г. София – 303)

Ако вие се заемете да работите съзнателно върху себе си, да преустроите живота си, от невидимия свят ще ви дойдат на гости съществата на Любовта. Те са много внимателни и се интересуват от всяко същество, което иска да работи, да учи. Реши ли някой човек да учи, те му изпращат Учител.

(ПО БОГА НАПРАВЕНИ – изд. 1929 г. София – 93)

Има хора на Земята, които се явяват и изчезват, живеят между хората, когато искат да ги учат. Когато искат да не ги безпокоят, стават невидими.

(ОЖИВЯВАНЕ – изд. „АСК-93” 1998 г. София – 333).

В мозъчните центрове на човека може да се установи дълбок вътрешен мир. Щом придобие този вътрешен мир, ученикът вече има съдействието на Светлите същества от невидимия мир. При това положение ученикът ще бъде посещаван вечер от Добри същества, от светли и Възвишени духове, които ще го поучават. По този начин и сънят и будното състояние на човека се осмислят. Човек заспива вечер, за да престане временно да се занимава с материални работи. Тогава Светлите и Възвишените същества ще го посещават, ще го поучават. Следователно, вечер човек слуша и възприема от Светлите същества, а денем се разговаря с Добрите хора на Земята. Добрите хора са само на Земята, а Светлите същества – на небето.

(ЧЕТИРИТЕ КРЪГА – 54)

Всичко почва да говори на човека – треви, цветя, дървета, цялата полянка. Това Същество така учи човека.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 401)

Мнозина роптаят против разумния свят, против Възвишените същества. Те дават на човека цял хляб, но той е недоволен. Тогава те казват: „Вземете му половината хляб”. Пак си недоволен. Вземат половината от останалия хляб. Ако продължаваш да бъдеш недоволен, ще вземат още половин парче от останалото. Недоволството ти ще те доведе до там, че ще вземат и последната ти хапка. След това започваш да плачеш и да се молиш. Дават ти едно просено зрънце. Ако си благодарен, ще ти дадат две зрънца. Продължаваш да благодариш, ще ти дадат три, четири, пет зрънца. Така ще увеличават зрънцата, докато се научиш да благодариш и за малкото.

(СИЛИТЕ НА ПРИРОДАТА – 210)

ЗАДАЧИ

Помнете, че в даден момент Разумният свят има отношение към всеки човек, затова той трябва да отвори ума и сърцето си да разбира неговите мисли, желания и постъпки.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 83)

Някои учени, философи, писатели минават и заминават покрай мъчнотиите, но не се спират върху тях, да ги разглеждат като задачи, дадени от съзнателния, Разумен свят.

(ОТВОРЕНИ ФОРМИ – 5)

Щом видите някаква погрешка в другите или в себе си, ще знаете, че тя е задача, която трябва да решите.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 41)

Разумният свят не иска да товари никого. Той дава на всеки човек толкова товар, колкото може да носи. Тъй щото, когато някой се оплаква от непосилен товар, той трябва да знае, че сам се е натоварил.

(ДА ЖИВЕЕМ ЗА ГОСПОДА – извънредна – 1937 г. – 5)

Възвишените същества, които ръководят човешката еволюция, познават добре законите и постъпват съобразно тях. Че някой прекарал десет години в лудницата, това не е важно. За тях е от значение той да научи урока си. Ако го е научил, те са доволни от него, ако не го е научил, той може да прекара още 20 години в лудницата. Те не гледат на живота като обикновени хора. Ако някой е научил закона на живота, те веднага прекратяват зададената задача, като му дават нова. Не е ли научил урока си, те му оставят същия урок, макар и за 20 години още. Че някой се молил по три пъти на ден, че се молил 20 години наред, това нищо не значи.

(ЖИВА РЕЧ – 54)

ПРОГРАМА

Светът е създаден от Възвишени, Разумни същества. Те са наредили програмата, а учителите и професорите изпълняват тази програма.

(СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА – 266)

Каквото вършите, вие сами трябва да бъдете доволни от него, да не кажете в себе си, че това са глупави работи. Според мене, глупаво нещо е онова, в което сърцето и умът не взимат участие. При това положение човек е принуден да върши онова, което другите му налагат. За пример, поканват ви да отидете на представление; вътрешно вие нямате желание, обаче не искате да откажете на своите познати. Отивате на представлението, но се връщате недоволен, намирате, че сте направили нещо глупаво. Защо? Защото програмата на невидимия свят за този ден е била съвсем друга. Друго нещо се е изисквало от вас. Времето, през което сте били в театъра, се съвпаднало със зададената ви задача от невидимия свят и вие не сте могли да я изпълните. Обикновено невиди-

мият, духовният свят работи вечер, а на физическия свят се работи през деня. Добре е, ако човек може да работи едновременно и във физическия и в духовния свят. Ако някой отиде на концерт или на представление и през това време може да слуша и върши своята духовна работа, нека отиде. За вас е важна духовната работа да не страда.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 11)

КОНТРОЛ

Когато ние не постъпваме добре, Съществата от разумния свят ни наблюдават, бутнат ни, като ни казват: „Не е право това, което вършите“. Ние се сепнем, погледнем наоколо, не виждаме никого и казваме: никой няма около нас. Пак продължим работата си. Съществата от разумния свят пак ни бутнат. Ние се спрем, замислим се, докато най-после съзнаем, че това, което вършим, не е право. И тъй, всеки трябва да създава в себе си висок идеал, към който да се стреми. Имате ли този идеал, няма да се запитвате защо невидимият свят постъпва с вас по един или по друг начин.

(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 127)

Сега и религиозните, и светските хора не издържат изпитите си. На какъвто изпит да ги поставят, те пропадат. Невидимият свят изпитва днес всички хора. Особено силно се поддават хората на одумничество. Достатъчно е да се съберат две-три сестри на едно място, за да започнат да говорят за другите. Друг път, като се съберат на едно място, ще започнат да се сравняват помежду си, кои са по-напреднали.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 39)

Едно е важно да знае ученикът: всяка негова постъпка се хроникира. Подир всеки ученик вървят детектив от Бялата и от черната ложа, които всичко записват – първите хроникират добрите мисли, чувства и постъпки на ученика, а вторите – лошите. И едните, и другите използват вашите постъпки. Като хроникират лошите ви постъпки, детективите на черната ложа изучават характера ви, за да могат, по най-лесен и незабелязан от вас път, да ви привлекат на своя страна. И едната, и другата ложа имат желание да ви привлекат на своя страна, заради което ви убеждават, че пътят, който ви предлагат, е правият и най-добър път.

(ПРОТИВОРЕЧИЯ В ЖИВОТА – 56)

Ако на Земята са се наплодили грешници, за това има ред причини. Онези Разумни същества, които са създали Земята, имат план за хващане на тия разбойници. Те са записали имената им. Те знаят, колко лъжци и крадци има в Англия, в Америка, във Франция, в Германия и другаде.

(МНОЗИНА КАЗВАХА – 24)

НАКАЗАНИЯ

Един път да кажете истината и да ви накажат. Това наказание е наложено от невидимия свят. Той не наказва за това, че сте казали истината, но затова, че досега не сте говорили истината. Това не значи, че в съзнанието ви трябва да остане убеждението, че като говорите истината, ще ви наказват. Наказва се човек само когато не говори истината. И обратното се случва: ако всякога сте говорили истината, а един път само сте казали лъжа, ще ви възнаградят, но не за лъжата, а за истината, на която до това време сте служили. Особени са наказанията и възнагражденията, които невидимият свят налага на хората. Например, материалното забогатяване е особен род наказание от невидимия свят. И наистина, като забогатее, човек започва да губи своя вътрешен мир, спокойствието си.

(ПРОТИВОРЕЧИЯ В ЖВОИТА – 49)

ПРИ ИЗБОР

Когато човек прави някакъв избор, всички Разумни същества се оттеглят настрана и оттам го наблюдават. Тогава той е свободен да направи избора си за доброто или за злото. Ето защо човек всякога сам носи последствията за своя избор. Разумните същества работят върху него, поучават го, съветват го, докато той още не е пристъпил към избора. Пристъпи ли към избора, те го оставят свободен, сам да решава. Значи, при действията си за добро или за зло, ние сме сами. Божественият закон предоставя на човека да действа свободно и в доброто, и в злото. И за едното, и за другото той сам носи последствията си. Всяка негова постъпка се отразява върху съзнанието му. Лошите постъпки предизвикват наслоявания върху мозъка, вследствие на което става помрачаване на съзнанието, губене на памет, намаляване на способностите. За да бъде изборът ви всякога правилен, вие трябва да работите върху съзнанието си, всеки ден да го разширявате по малко.

(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 128)

ПОВДИГАНЕ

Когато човек има чисти, възвишени стремежи, тогава Светлите духове го обикалят и работят върху неговото повдигане, за да го подготвят и се вселят в него.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 123)

Когато искате да прогресирате, трябва да се свържете с Разумните същества. Всеки един клон от науката си има свои Разумни същества, които я поддържат. Здравето се поддържа от Разумни същества, силата на човека се поддържа пак от Разумни същества. Доброто не е нещо, което принадлежи само на един човек, а се поддържа от такива Същества.

(РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА – 20)

Сравнявай се и се стреми към Възвишените същества. Те ще те повдигнат.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 97)

ХУБАВИ СЪСТОЯНИЯ

Преди няколко дни бяхме на Витоша и някои усетиха присъствието на Светлите същества. Времето беше тъй хубаво и когато си отидоха, то пак се развали. Тези същества слизат навсякъде, за да помагат. Трябва да намериш времето, когато са слезли да работят и тогава да се качиш на Витоша.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 77)

Чрез светлината се проявяват всички Светли, Разумни същества и предлагат услугите си на хората. Чрез топлината пък се проявяват всички Възвишени, любещи души. Ако не разберете езика на тия Същества, те си заминават, а вие започвате да скърбите, че сте изгубили нещо ценно.

(ДЕЛАТА БОЖИИ – 97)

ПОДАРЪЦИ

Когато дойде светла мисъл в теб, едно Висше същество те е посетило и ти е оставило едно благословение. Тази мисъл ти е подарък. Всяко хубаво чувство, всяка хубава мисъл са все дар от тези Същества.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 399)

СЪОБЩАВАНЕ

Най-първо трябва да си създадем едно духовно тяло, чрез което да се съобщаваме с невидимия свят. Насочете усилията си към това, всичко зависи от усилието. И сега човек има връзка с невидимия свят, защото всяка негова мисъл и всяко негово желание са все усилия от невидимия свят. Ако някой път невидимия свят изпраща скромни посланици, които носят малки записки на човека и той ги изхвърля, за да очаква големи записки, човек остава на сухо.

(АКОДРИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 404)

ВРЪЗКА

За да влезе човек във връзка с Висшите напреднали същества, трябва да работи. Всеки ден той трябва да се пречиства. Колко непотребни мисли и желания има, които като мухи хвъркат около него. Какви ли не безполезни мисли има човек и по-голяма част от живота му е прекарана в безполезни работи. Когато влезе в езотеричната страна на живота, той ще влезе в общение с невидимите същества и трябва да бъде много внимателен да не би да е способен на най-малка отрицателна мисъл – недоверие, съмнение, колебание. Окултната наука е наука за неизвестното. И колкото повече знаеш, толкова повече неща ще видиш, че не знаеш. В езотеричната страна на живота човек трябва да влезе тогава, когато е готов. Когато не е готов, например, ако има някоя отрицателна мисъл или отрицателно чувство, е опасно. Влезе ли там, тогава ще се сближи с много Същества, а всяко сближаване е опасно, ако човек още не е готов и изпраща отрицателни мисли и чувства.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 402)

При добро разположение на духа, човек привлича Възвишените и Разумни същества към себе си и те му помагат. Не се ли свърже с тях, каквито усилия да прави за своето повдигане, трудът му отива напразно.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 26)

Всяка една дарба, всеки един талант, в каквото и де е отношение, е свързан с известни същества – по-напреднали.

(ОЖИВЯВАНЕ – изд. „АСК-93” 1998 г. София – 333))

Доколкото се пробужда съзнанието на човека, дотолкова той влиза във връзка с по-светлите съзнания.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 102)

Ако при усилията, които правите, можете да се свържете с Разумните същества, вие ще подобрите съдбата си. Да се подобри съдбата на човека, това не значи да се освободи абсолютно от това, но да му се покаже как да го носи и по кой път да върви.

(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – изд. 1942 г. София – 50)

Ще разберете, че не сте сами в света. Всеки от вас е свързан със същества от различни култури, които го придружават на всяка стъпка, като едни от тях му помагат, а други му пречат в развитието. Виждал съм хора, които вървят из улиците и си шепнат нещо. Някой върви и си казва: Тъй ли? Значи този човек слуша разговора на съществата, които са в него, взима участие в разговора или се присъединява към една от страните. Който не разбира това, той мисли, че този човек е полудял – не, не е луд човекът.

(ДОБРИ НАВИЦИ – 66)

Ние трябва да се върнем, да изправим живота си от всички недъзи и да се свържем със Съществата от тия висши йерархии, защото инак няма от где да черпим сили, а животът на Земята е скачен с тия йерархии. Ние не можем да прогресираме, без да спечелим благоволенieto на когото и да е от тях.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 30 лекция – 12)

Като сте дошли на Мусала, задачата ви е да се свържете с всички Добри хора, които желаят подобрението на човечеството. После трябва да се свържете с всички Същества от духовния и от Божествения свят, които работят за повдигане на човечеството. Като се свържете с Добрите хора на физическия свят, с Разумните същества от духовния и Божествения свят, вие ще започнете да мислите и да работите като тях. По този начин ще станете проводници на Божиите блага. Когато човек е свързан с Добрите същества от трите свята – физически, духовен и Божествен, той става маг. Достатъчно е да удари с пръчицата си, за да постигне всичко, каквото желае.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 8)

При известни случаи ти трябва да влезеш във връзка с някои Същества извън Земята, които стоят на по-висока степен на развитие, отколкото хората на Земята. Който отиде при тези Същества, които разбират Божествените закони, те веднага ще му предпишат какво трябва да направи. Който ги послуша, той благословен ще бъде.

(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО – изд. 1999 г. – 609)

А за един разумен свят може да има тази вътрешна връзка.

(ПЪТЯТ НА ДОБРОТО – 272)

Висши невидими Същества ръководят съществата на Земята и ако не влезнеш във връзка с тези ръководни Същества, не можеш да влезеш във връзка и с невидимия свят.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 403).

Светлите същества желаят да влязат във връзка с други същества, за да може да се работи.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 402)

Чистотата на Витоша спомага за по-лесно влизане във връзка с Ангелската йерархия, но тя не живее на Витоша. Същото се отнася и за много места на Рила, където не живеят, но чистотата там спомага да влезе човек във връзка с тях. Изключение от това правило правят само най-недостъпните места на Рила, където те живеят постоянно.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 402)

Ние трябва да разглеждаме цялата Природа като проява на Разумните същества и по този начин да влизаме в мистично общение с нейния вътрешен живот, който е живот на тези Напреднали същества и в тях виждаме изявление на Бога.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 399)

Друг начин за влизане във връзка с Напредналите същества е четене на Евангелието, (четене „Деяния на апостолите”) и на други хубави свещени книги. Четете и опитностите на тези, които са влезли във връзка с Невидимите същества.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 399)

ВРЪЗКА С КОГО

Докато е млад, човек вярва в светлото и красивото в живота, уповава се на Любовта, на своя идеал и така осмисля живота си. Като остарее, той отрича всичко и казва, че животът няма смисъл. Ще кажете, че младостта е причина за възходящото му състояние. Не, в младините си този човек е бил впрегнат от разумни, възвишени същества, а на старини се е поддал на низши същества, те да го управляват.

(СЪБУЖДАНЕ – 88)

Какво представлява адът? – Адът представлява сбор от същества, които искат да създават своето щастие на гърба на другите. Във всеки човек има същества, които мислят само за себе си.

(СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 147)

Знанието, което имат жителите на ада им служи да търсят начин да измъчват човека, да си служат с инквизиция, да създават скандали вкъщи. Жителите на ада искат да разбъркат всички сметки, да те оставят голтак, след това ще се намесят и в ума на сина ти и ще ти нашепват, че с добро не можеш да живееш, че трябва да бъдеш лош и с лошо да уредиш работите си.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – 75)

Задачата на човека е да развързва неправилните връзки, да се освобождава от ограниченията и да прави съзнателни и разумни връзки.

(ОТВОРЕНИ ФОРМИ – 24)

СВЪРЗВАНЕ

Казано е в Писанието: „Свързвайте се всякога с възвишения свят!” Това показва, че за когото мислиш, с него ще се свържеш. Каквато мисъл, каквото чувство или желание поддържате в себе си, с тях ще се свържете.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 158)

Сега, като проповядвам, искам да ви свържа с Разумните същества, с вашите Напреднали братя. Като отидете при тях, вие трябва да бъдете свободни от своите стари възгледи и теории.

(НОВАТА МИСЪЛ – 17)

За да се свържете с разумния свят, от вас се иска вяра, поставена на опит.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 111)

Ако мислим с Любов за творенията на Великите същества, то ще се свържем с тях и постепенно ще дойде откровението. Първо, човек трябва да живее по Бога, да изпълнява Божиите заповеди и тогава Бог ще го запознае с тези Същества.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 77)

Трябва да настройваш ума си и чувствата си. Че ако не знаеш как да настройваш ума си, как ще се молиш? Един цигулар трябва да знае как да настройва цигулката си. Ти се разсърдиш някой път, тогава цигулката е разстроена. Изгубил си присъствие на духа си – разгласена е цигулката ти. Нагласи я. Отпаднал си духом – разгласена е цигулката ти. Обезвериш се – разгласена е цигулката ти. Ако си се обезверил, ще се турят двете ръце на главата от страни отгоре, в областта на косата. И мисълта трябва да е съсредоточена, да се свържеш с невидимия свят и всички тези Същества, които те обичат. И за да направиш връзка, ти не търси външните форми. Тогава ще почувстваш една възвишена мисъл, приятност. Ще почувстваш желание, което ще се прилее в тебе и ще почувстваш, че имаш един малък приток на живот в тебе. По този начин човек се съблича от старите дрехи. И лицето му не е така разстроено, а одухотворено.

(АКО ГОВОРЯ – I том – 107)

Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умът им се просвети и духът им укрепне, те ще бъдат във Велико общение с всички свършени същества, с всички Същества, които са завършили своето развитие на Земята.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 77)

Правата мисъл ще ви свърже с Ангелите, т.е. с Напредналите същества на един от възвишените светове. Правите и добри чувства ще ви свържат с Херувимите и Серафимите, които поддържат свещения огън на живота. Добрият говор, красивата реч ще ви свърже с Напредналите същества на Земята.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 239)

Ако вие през целия си живот сте мислили как да приложите Божията Любов и Божията Мъдрост и сте намерили начин как да се съобщавате с невидимия свят, вие сте разрешили вече една от задачите на своя живот.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – изд. 1929 г. София – 3 лекция – 17)

УСЛОВИЯ ЗА ВРЪЗКА

Колкото по-добре е развит мозъкът на човека, толкова по-големи са възможностите му за връзка с Разумните същества.

(ЦЕННАТА ДУМА – 194)

Костта на черепа у човека трябва да бъде тънка и гъвкава, а мозъчните центрове трябва да бъдат отворени, възприемчиви към вълните, които идат от Добрите и Възвишени същества на културния свят. Само по този начин ще може да се създаде вътрешна връзка между тях.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – 5 лекция – 19)

Хубавите мисли, добрите чувства и постъпки привличат Напредналите същества.

(ФАКТИ, ЗАКОНИ, ПРИНЦИПИ – I том – 205)

КАК ДА НАПРАВИМ ВРЪЗКА

Ако искаш правилно да разрешиш известен въпрос, абсолютно престани да мислиш за него. Това значи стани пасивен за своята безпокойна, тревожна мисъл, за да можеш да възприемеш една положителна мисъл от висшия свят. Тази мисъл ще ти помогне да разрешиш правилно своя въпрос.

(ДОБРИ НАВИЦИ – 78)

Когато дойде да разрешавате един въпрос, вгълбете се, за да видите каква е Волята Божия. Ако това, което правите, е човешко, ще има колебание, съмнение, не го правете тогава.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 55)

Ако мислим за Любовета, за творенията на Великите същества, то ще се свържем с тях и постепенно ще дойде откровението.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – 77)

Ако остане сега човек да влиза във връзка с невидимия свят, то е изгубена работа, това той го има вложено, а сега само трябва да хармонизира своите мисли, чувства и желания, за да се прило-

жи това, което е вложено. Трябва да се филтрират мислите. В мислите не трябва да има никаква користолюбива утайка. Трябват чисти мисли, чувства и желания. Най-добрият метод за влизане във връзка с невидимия свят е молитвата. Казано е: „Непрестанно се молете“.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 231)

ВРЕМЕ ЗА ВРЪЗКА

Има същества от разни категории, които дохождат от 3 до 7 часа. Те идват в ранните часове, до зазоряване.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 61)

Нощните часове, когато хората заспят, са добри за размишление. Тогава ще влезете във връзка със Съществата, понеже има неща, които могат да се предадат, когато съзнанието е будно и отвън няма голям шум. Ако отвън се дига шум, тогава не може да се разбере онова, което Духът говори. Размишление и съзерцание имайте след 22 часа, когато хората вече заспават. После, хубаво е времето от 2 ч. и 30 мин. до 3 ч. и 30 мин. слез полунощ или от 3 ч. и 30 мин. до 4 ч. и 30 мин., или между 3 и 4 часа.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 398)

В 24 часа Бог говори само веднъж на човешката душа. Кой е тоя момент, няма да кажа. Вие сами ще го намерите. В един кръг от 24 часа не само Бог говори на човека, но всички Ангели, всички Висши същества. В тия 24 часа на всеки човек е дадено една секунда време да си каже думата. Когато Бог говори на хората, повечето от тях спят; когато Ангелите им говорят, те пак спят; когато нисшите духове им говорят, те са будни. Тогава стават лошите работи и престъпления. Важно е да бъдете будни в тоя момент, когато Господ ви говори. Той ще каже само една дума – най-голямото благо за вас. Не схванете ли тая дума, всичко изгубвате. Ако не сте готови да я възприемете и приложите, ще ви приспят. Тогава Бог ще ви говори един път през 100 години. Искате – не искате, тогава ще го чуете. Ето защо, денят има смисъл за вас, защото Господ ще ви проговори. Като изгрява Слънцето трябва да очаквате тоя велик момент. И като вършите работата си трябва да очаквате този велик момент. В 365 дни на годината вие имате 365 случая да ви проговори Господ и да чуете гласа Му. Имали

сте случай да ви говорят Ангели, но не и Господ. Човек е дошъл на Земята да слуша гласа на Господа. На Небето никой не може да чуе Божия глас. Даже и Възвишените същества се стремят към Земята с единственото желание, да чуят тоя глас. Те са готови да страдат, да се мъчат, само да чуят Божия глас. Страданията развиват слуха на човека, за да може да възприеме и най-нежните вибрации на Божия глас.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 238).

ЧРЕЗ МИСЪЛТА

Мисълта е най-мощният фактор във Вселената.

(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН – 24. 04. 1991 г.)

Тя представлява сбор от вибрации, от светлина и топлина, но всъщност тя представлява среда, чрез която човек влиза в общение с Висшия разумен свят.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 86)

Чувствата събуждат мисълта на човека.

(ДЕЛАТА БОЖИИ -5)

Те събират енергия, която умът използва. Те дават подтик и на душата.

(КРАСОТАТА НА ДУШАТА – 311)

Когато се казва, че трябва да мислим добре, това значи да се свържем с онзи възвишен, чист свят, дето всички Същества разбират и изпълняват волята Божия.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 38)

Всяка мисъл е резултат на вътрешна връзка с някое Разумно същество. Мнозина може да не разбират как е станала тази връзка, но това нищо не значи – връзката съществува.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 106)

Като мисли и чувства, човек се свързва с всички същества над и под него и възприема техните състояния. Забелязано е, че колкото по-чувствителен е човек, толкова по-лесно възприема трептенията на околната среда, на окръжаващите и според това може да се настрои хармонично или дисхармонично.

(ПЪТ КЪМ ЖИВОТА – 216)

Ако не можете изведнъж да си отговорите на някои въпроси, не се обезсърчавайте, а постоянствайте до тогава, докато се свържете с мисълта на Напредналите същества, които ще ви помогнат безрезервно.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том – 434)

Като изпращаме хубави мисли към хората, ние им помагаме реално. Има Същества от невидимия свят, които ще посрещнат нашите добри мисли и ще ги използват за градеж на нещо хубаво в хората. Тези мисли, които изпращаме в света, те са за будните души.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 62)

Когато те озари една възвишена мисъл, тя е дошла от тези Разумни същества. Ние сме в постоянен контакт с Ангелите, те ни носят хубави мисли и желания, изпълват ни със светлина.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 75)

Някои съвременни учени работят върху даден въпрос от науката цели 20 години и най-после откриват нещо. Много естествено, че ще открие. Като мисли усилено върху даден въпрос, той нагажда мозъка си така, че го довежда до положение да възприема мисли чрез внушение от Разумни същества, които се намират във висшите светове. Този учен е трябвало да напъга мозъка си 20 години напред, докато направи връзка със същества от разумния свят. Следователно, чрез мисълта си човек се свързва с интелигентни центрове във вселената и по този начин предава тяхната мисъл. Ако цялото човечество може да направи съзнателна връзка с възвишения свят, това ще се ознаменува като нова епоха в културата. При това положение човек ще добива знанията си направо от този свят. Някои от посветените египтяни са придобивали знанията си именно по този начин. Те са били поставяни в магнетичен сън, през което време излизали от тялото си и се издигали високо в пространството, отдето наблюдавали Земята и разположението ѝ около другите планети. Така те са проверявали такива неща, които по никакъв теоретически начин не биха могли да научат. Пред сегашните хора се открива още по-велико бъдеще.

(ЖИВА РЕЧ – 33)

Достатъчно е да отправите мисълта си към този възвишен свят, към Разумните същества, за да потекат техните енергии към вас, като притоци към реки, за да се увеличи вашият живот, вашата мощ и вашата вътрешна радост. Каквото дъждът представя за реките, такова нещо представят Възвишените същества за хората на Земята. Като гледат страданията и нещастията на хората, Възвишените същества имат желание да слязат близо до тях, да им помогнат.

(СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 144)

Дойде ти съмнение, че работите няма да станат както ти мислиш. Работите наистина няма да станат както ги мислите, нито както аз мисля – те ще станат тъй, както Разумните същества, които са създали света, мислят. Този свят ще върви тъй, както те са определили, а не тъй, както вие мислите.

(ЖИВИЯТ ХЛЯБ – 18)

Това, което спъва хората, е съприкосновението им с нечисти, с низши, тъмни духове. Щом влезе във връзка с тях, човек престава да мисли правилно. Тези низши същества се проявяват чрез вашите приятели, чрез вашите домашни и започват да ви влияят. За да излезе от това положение, човек трябва да работи с безкористна любов. Дойде ли във връзка с тази любов, той започва да мисли правилно.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 153)

Какво придобива човек, когато се свърже с възвишения свят? Като мисли за възвишеното, човек възприема новото. Това не значи, че изведнъж ще стане нов човек и ще се отрече от старото. Новото постепенно измества старото.

(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ – 189)

ЧРЕЗ МОЛИТВА

Най-висшата разумна връзка става чрез молитвата. При моленето е важно вътрешното вдъхновение, а не думата.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 61)

Молитвите на хората са необходими за сваляне на висши енергии от невидимия свят, които се използват за развитие.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 48)

Когато човек се моли, Висшите същества присъстват.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 52)

Молитвата е разговор. Като говориш, после послушай какво ще ти говорят.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 49)

Молитвите се приемат от Духа и той ги предава на Бога. Между човека и Бога има дванадесет класа Висши същества. Всяка наша мисъл, отправена към Бога, минава през тези дванадесет класа, за да отиде при Бога. Невидимият свят чака да дойде подходящото, целесъобразно време, за да се изпълни молитвата ни. Вашите молитви, макар и да не са свършени, Светлите Ангелски същества ги приемат и ги прашат към Бога преобразени. Та молете се както знаете. И каквото родим, невидимият свят го преработва и после ни го връща.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 51)

Може да правите молитва, когато се пука зората. Зората е отваряне на света. Вечерната молитва е за онези духове, които уреждат материала, който е придобит през деня, а сутрешната молитва е, за да се приеме новия материал.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 61)

ЧРЕЗ ПЕЕНЕ

Почнеш ли да пееш, ти интересуваш Висши разумни същества. Тогава те идат да помагат дори за някоя работа, която с години си желал и вършил, но все не ѝ е вървяло, но от този момент нататък в много кратко време се свършва от тях.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 8)

Когато пеете високо, натъртено, вие ще привлечете около себе си съответни сили, съответни същества. Ако пеете тихо, меко, ще привлечете около себе си същества от по-висока култура.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 22)

Когато умът на човека не работи, той не може да пее.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 22)

ЧРЕЗ ГОВОРЕНЕ

В света съществува една Велика разумност, която постоянно не говори на човека. Тя говори само три пъти. Сутрин, като ста-

неш, тя ще говори на ума ти и ще ти дойде една светла мисъл. На обяд пак ще ти проговори, ще ти прати едно добро желание. И най-после, ще ти проговори трети път, но вече на волята. Тя ще те накара да направиш нещо. Ако не се подчиниш на тая Разумност, тя ще се оттегли този ден от тебе. Тя ще те остави сам, да правиш каквото искаш.

(ПЪТ НА ЗАЗОРЯВАНЕ – 162)

Какво са лошите духове? – Човешки духове. Като умре някой грешник или престъпник, той не престава да обикаля живите хора и да им нашепва какво да правят, как да се проявят. Ново нещо ли ще им кажат те? – Нищо ново. С какъвто морал и разбирания са живели на Земята, такъв ще проповядват и от другия свят. Ще дойде някой дух при вас и ще ви нашепва, че не може да се живее без пари и без лъжа, че трябва да помислите за себе си. Като слушате да ви се говори така, дохождате до заключение, че някой велик дух ви говори. Това е заблуждение. Великите и Светлите духове говорят по друг начин. Те напътват хората към доброто, а не към злото.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 94)

Чуеш ли глас близо до ушите, това е глас на изкушение. Божият глас иде отдалеч. Чуеш ли глас отдолу, около пъпа, това е някакво отражение – не се вслушвай в него. Чакай да чуеш гласа отвътре, отдалеч някъде и от главата. Мисъл, която иде само от едно място, е от физическия свят. Ако мисълта иде от две места, тя е от духовния свят. И най-после, ако мисълта иде едновременно от три места, тя е Божествена, тя иде от Божествения свят. Тоя закон е верен и в науката, и в музиката, и в поезията.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – 122)

Всяка права мисъл е глас Божий. Тя иде от три места: отдалеч, отвътре и през главата. Вслушвайте се в Божия глас, да разберете, какво значи вдъхновение. Вдъхновението се проявява чрез правата мисъл, правото чувство и разумната воля.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – 122, 123)

ЧРЕЗ ПРЪСТИТЕ

Всеки пръст на човешката ръка е жив. Той е съставен от хиляди разумни клетки. Палецът например, е свързан с една от облас-

тите на разумния свят, в който живеят Разумни същества. По съзнание, по развитие, тези Същества стоят по-високо от хората на Земята. Значи, чрез своите пръсти вие можете да се свържете с Разумни същества, които са готови всякога да ви помагат. Тези Същества участват в работата на Земята. Следователно, когато повдигнете показалеца си, вие се свързвате със Същества от по-висок свят и съзнавате, че с тях заедно, всичко можете да направите. Сам човек нищо не може да направи, но с Бога всичко може да постигне.

(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 217)

Четири пръста на ръката са свързани с по-ниските светове, със света на Ангелите, на Серафимите, на Херувимите. Палецът, обаче, е свързан направо с Божествения свят. Като знаете това, занимавайте се от време на време с вашия палец. Вземете една хубава кристална чаша, напълнете я с чиста вода и потопете в нея палеца си. Измийте го добре и после го попейте с чиста, хубава кърпа. Дигнете след това ръката си нагоре и се свържете със силите, които управляват пръстите.

(ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА – 210)

ЧРЕЗ ПИСМА

Когато пишете писма до Възвишените същества, никога не трябва да се оплаквате. Никога не пишете, че сте сиромаси, че сте нещастни и т. н. Когато съдържанието на писмото е красиво, отговорът никога не се забавя.

(СМЕНИ В ПРИРОДАТА – 257)

ЧРЕЗ РАДИО

Възможно е хората да се разговарят със съществата на невидимия свят. Както хората се съобщават по телефони, телеграфи, днес вече и по радиоапарат, така също могат да се образуват вътрешни връзки, вътрешни отношения и с възвишения Божествен свят.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – 5 лекция – 19)

Който носи Любов в душата си, той се съобщава с разумните същества чрез радио, по вътрешен път.

(ВЕЧНОТО БЛАГО – 254)

Космите представят антени, чрез които човек се съобщава с възвишения свят. Ако горите косите си със желяза, като антени, те губят своята възприемателна способност.

(ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ – 158)

Бог ни е поставил в един разумен свят, за да не се обезсърчаваме. Отвори радиото на ума, сърцето и душата си и тогава от Божествения свят ще ти изпратят своето благословение! Достатъчно е да отворите своето радио към Небето и ще намерите хиляди същества, които могат да ви отговорят.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 64)

Всеки човек, който иска да развие или възстанови дейността на своето радио, най-първо трябва абсолютно да изключи съмнението от себе си. Изключат ли съмнението, хората ще чуват гласове от невидимия свят, ще могат да се разговарят и с Ангелите. Един ден, с още по-усъвършенствани микрофони, учените хора ще успеят да чуят мелодичния глас на Ангелите, на светиите, на гениите от другия свят.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – изд. 1929 г. София – 3 лекция – 16)

Не е нужно човек да се стреми да създаде в себе си радио, но той трябва да усъвършенства своя говор, правилно да предава своите мисли. Каква полза, ако имате радио, по което предавате вашите изопачени, криви мисли и чувства? Невидимият свят е затворен за такова радио. Защо ви е радио, което съска само? Звуките, които вашето радио предава, трябва да бъдат чисти, отчетливи, ясни. Ако мислите ви са чисти и трептенията, които те произвеждат, ще бъдат чисти, свободни от всякакви препятствия, никакви спънки не могат да им попречат. Такава мисъл непременно ще бъде приета и в невидимия свят.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 5)

БУДНО СЪЗНАНИЕ

Не е достатъчно само да изучавате човешкия организъм, както и характера на човека, но трябва да гледате на човека като на жива, разумна станция, чрез която той влиза в съприкосновение с целия Космос. Всичко зависи от това, кой бутон в станцията ще бутне, за да влезе във връзка с добри или лоши същества. Ако по невнимание бутне някой от лошите центрове, човек веднага се

обръща към своя радиоапарат и вика за помощ. Коя е радиостанцията в човека? Неговото будно съзнание. Чрез тази станция човек влиза във връзка с външния и вътрешен свят, с всички Разумни същества. Да имаш будно съзнание, това значи, да имаш възможност да приемаш и да предаваш мисли, чувства и желания от всички станции. Запитат ли те нещо от разумния свят, ти трябва да си буден, веднага да отговориш на зададения въпрос. Днес всички хора страдат, защото станциите им са затворени.

(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ – 277)

Достатъчно е да има човек чисто и пробудено съзнание, за да бъде проводник на светлите и възвишени мисли на Разумните същества. Той може да лекува, да помага на болни, страдащи, обезсърчени хора, да ги оправя в пътя им. Като знаете това, работете върху своя ум, да организирате неговите сили, да станете проводници на Божията мисъл. Ако имате добре организиран ларинкс и добре развито музикално чувство, вие ще възприемете музиката, която иде от висок, възвишен свят. Ако религиозното ви чувство е добре развито във вас, чрез него ще възприемате Божията Любов.

(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – 7)

Който има будно съзнание, той е съсредоточен, вследствие на което не се отклонява от правия път.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 190)

Когато дойдем до съзнателния живот, ние трябва да се пазим да не внесем никаква дисхармония в съзнанието на по-висшите същества.

(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ – II том – 116)

Стремежът на съвременните хора е да развият в себе си голяма чувствителност, за да възприемат трептенията на висшия духовен свят. Обаче, като спънка за постигане на този стремеж се явява техният краен материализъм. Когато у човека се развие голяма чувствителност, двойникът му се разширява, често излиза вън от тялото. Ето защо на всички се препоръчва самообладание и будност на съзнанието, което да пази двойника, да не излиза вън от тялото на човека. Не се ли пазите, отвън ще ви нанасят много рани, които ще ви създават големи страдания.

(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 112)

Съзнанието на съвременните хора не е будно, вследствие на което те не могат да влязат във връзка със съзнанията на Разумните същества и от тях направо да се поучават. Тогава не остава друго, освен да изпитат строгостта на законите, за да се пробуди тяхното висше съзнание.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 30)

Когато съзнанието на човека не е будно, той не разбира нещата. Когато съзнанието му е будно, той всичко разбира.

(СВЕТЛИНАТА НА МИСЪЛТА – 124)

СРЕЩИ С ВИСШИТЕ СЪЩЕСТВА

Ако мислим за Любовта, за творенията на Великите същества, то ще се свържем с тях и постепенно ще дойде откровението.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 77)

Първо човек трябва да живее по Бога, да изпълнява Божиите закони и тогава Бог ще го запознае с тези Същества.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 77)

За целта човек трябва да се очисти. Чистотата е в следното: човек да няма никакви пречки, които да препятстват на Божествената светлина да минава през него.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 400)

Данаил се е срещал с Михаил и Гавраил. Човек, за да има тази опитност, трябва да има идеен живот. Това е условието. Михаил и Гавраил са Архангели. Михаил се занимава повече с политическия живот, а Гавраил – с духовния. Данаил се среща с Михаил и Гавраил след молитва. За да може човек да се срещне със Съществата, трябва да прекара интензивен живот на молитва, съзерцание и размишление. Трябва да се подготви, за да свикне към новите трептения. Чрез упражнения в концентрация, съзерцание, човек може да добие прозрение, да мине през тъмната зона и да види червения цвят и другите цветове, но в по-голяма октава. Тогава невидимият свят ще се разкрие пред него и той ще влезе в общение с Висшите същества. При влизане в невидимия свят трябва да има Учител, за да ръководи работите. Това е една област, в която човек, ако влезе без ръководство, ще се уплаши.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 400)

Винаги, когато ще дойдат Възвишени същества, то по-низшите същества се разбягват. При този свой страх те се крият вътре във вас. И страхът, който изпитвате, е тяхното състояние.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 231)

ОБЩЕНИЕ

Сега хората имат общение с Ангелите и Арахангелите, а със Съществата от по-висши йерархии нямат толкова.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША- II том – 74)

Един ден, когато сърцата на хората се разширят, умът им се просвети и духът им укрепне, те ще бъдат във велико общение с всички Съвършени същества и всички Същества, които са завършили своето развитие на Земята.

(АКОДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША 2 том– 77)

Ако разумното начало в човек знае силите и заложите на своя ум, той ще бъде в хармония с всички Разумни, Възвишени същества.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 163)

Ако направиш услуга някому на Земята, ти ще имаш благословието на Великите същества горе и ще можеш да влезеш в общение с тях, а това значи да работиш за разпространение на новите идеи, за обръщане на души към Бога, да ги водиш към Бога, да помагаш за тяхното пробуждане. В такъв случай ще имаш благословието на Висшите същества.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 403)

За влизане в общение с Висшите същества и с Реалния свят ученикът трябва да има най-чисти мисли и да се свърже с умовете на всички добри хора. Като предадеш една силна мисъл във въздуха, тя ще дойде до всички добри хора по лицето на Земята. По този начин ти умствено ще се запознаеш с тях. Има закони, по които мисълта се прасца. Колкото мисълта е по-силна и по-определена, толкова по-скоро тя пристига на своето предназначение. Човек трябва да има силна мисъл, силна концентрация и да няма други мисли, които да отклоняват съзнанието му. За да може човек да влезе в общение с тези Възвишени същества и с реалния свят, той трябва да е подготвен от миналото. Трябва да е работил в миналото.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 403)

За общение с Напредналите същества трябва молитва, размишление, концентрация и съзерцание. Без да се просвети човек отвътре, не може да бъде готов, а и дълго време трябва да се приготвява.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 398)

Има центрове в човека за общение с висшите светове. Тези центрове са седем. Те са органи на духовното тяло и трябва да се събудят, да се подхранят по един много естествен и правилен начин. Трябва да се вземат някои мерки при събуждането им: задължително е човек да има един изправен живот, инак той съвсем ще се осакати. Трябва специално приготвление. Когато се правят тези опити, трябва тишина.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 402)

За влизане в общение с невидимия свят човек трябва да проучва опитността на хората, които са минали по този път. Човек, като проучва тяхната опитност, постепенно ще се събуди и сам ще добие опитност. Човек трябва да работи и опитността ще дойде.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 399)

ВДЪХНОВЕНИЕ

Вдъхновението е най-великият закон, който съществува в света.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 31 лекция – 122)

Вдъхновението е Божествен закон. То изразява Божествения живот.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 24 лекция – 11)

Какво е вдъхновение? Човек е вдъхновен тогава, когато има едно същество, което го люби, което се интересува от него. Няма ли някой да го обича, той изгубва вдъхновението си. Това същество, което ви обича, може да бъде от физическия свят, може да бъде в духовния свят и най-после може да бъде в Божествения свят. Ако това същество престане да ви обича, вие ще изпитате в душата си небивали страдания. Та когато невидимият свят хлопа на сърцата на хората, той има пред вид да събуди техните сърца, за да започнат умовете им да работят и волята им да се приложи в живота. По този начин те ще влязат във връзка с онези същества, които ги любят.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 76)

Някой певец, например, пее хубаво, но няма вдъхновение, нищо не го интересува в живота. По едно време той се влюбва в някоя красива мома и се вдъхновява, насърчава се вече. Като излезе на сцената и 10 000 души да го слушат, това не е важно за него. Той има пред себе си един образ и за него пее. Всички казват: много хубаво пее този певец. Наистина, той има вече успех. Отнемете този образ от него, този певец изгубва вдъхновението си, от никъде помощ не иде, не му се пее вече. Аз наричам този образ „вътрешен център, който привлича мисълта и в който всички части намират единение. Този образ не е никаква външна представа, но едно съзнание в нас, което може да регулира живота ни. Този образ изразява вътрешното състояние на нашите чувства. Той изразява идеята, която ни движи. Ето защо, вие трябва да пазите този образ в себе си! Вие може да го намерите в някой по-напреднал човек от вас, а може да го намерите и в лицето на Бога. Дето и да намерите този образ, пазете го. Той носи живот за вас.

(ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА – 128)

Някой смесва вдъхновение с настроение. Обектът на вдъхновението никога не се мени, а обектът на настроението се мени. Казва се в Писанието, че Духът Божий, като влезе един път във вас, не се връща. Като влезе Господ един път във вас, Той не е от тези слабодушните, да се връща. Стъпи ли Му крака веднъж някъде, Той не се връща вече.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 29 лекция – 11)

Някой казва: Аз се вдъхновявам. Не, ти си внушаваш. Вдъхновението е качество на ангелския свят, на Бога. Само Бог може да вдъхновява някого. Човек сам на себе си не може да създаде вдъхновение, но той може да си внуши.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 324 лекция – 18)

Има разлика между говоренето на Учителя и внушението. Внушението е физически акт на насилие. Когато Учителят говори, ученикът се вдъхновява. В това говорене има винаги свобода – ученикът може да приеме или да не приеме съветите на Учителя.

(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – 80)

От някои влияния човек не може да се избави. Изобщо от внушението не можете да се избавите. Вие трябва сам да си

внушавате или друг да ви внушава, но в света има само едно положение, на което човек трябва да се поддава, а именно вдъхновението.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 24 лекция – 18)

При закона на внушението може да се яви някой човек с по-силно внушение от твоето и да ти въздейства или пък да неутрализира твоето внушение. Вдъхновението, обаче, е нещо по-високо от внушението. Никой не може да въздейства на вдъхновението – то е постоянно и винаги расте. Онези хора, които си внушават, животът им е непостоянен и променчив, тези пък, които се вдъхновяват, животът им е постоянен. Такива хора могат да учат без усилие. Внушението е човешки метод. Когато искаш да учиш, ти трябва да си внушаваш, че можеш да учиш, докато най-после придобиеш това, което желаш. Това е все още придобивка чрез насилие.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV т. – 24 лекция – 11)

Време е вече човечеството да мине от фазата на внушението във фазата на вдъхновението.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 24 лекция – 11)

Докато вървите в правия път, хората могат само да ви вдъхновяват, но не и да ви влияят. Тогава между душите на хората ще става правилна обмяна.

(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ – 234)

И тъй, с прости думи казано: Вдъхновението се проявява чрез правата мисъл, правото чувство и разумната воля. Ще кажете, че това е лесна работа. Лесна работа е, но са нужни големи усилия и труд.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – 123)

Ти си поет, искаш да напишеш нещо. Вдъхновиш се и започваш да пишеш. Казваш: „Написах едно хубаво стихотворение – ти си го написал, но Бог ти е диктувал“.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – 123)

Вслушвайте се в Божия глас, да разберете, какво значи вдъхновение. Казвате: виждам изгряването на Слънцето; виждам чистото, лазурно небе; чувам как изворът блика и напоява растенията;

слушам лекия зефир около себе си. Това е присъствието на Светлите същества, които те вдъхновяват и повдигат.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – 122)

Всеки ученик, като влезе в какъв и да е клас, трябва да има вдъхновение. Нищо друго не трябва да го занимава. Ученик без вдъхновение е мъртъв. Това, че си нямал шапка, обуца, туй са второстепенни работи. Това нищо не значи за ученика. Или пък, че си бил болен, че си имал сърцебиене и това нищо не значи. Вдъхновение имаш ли, там е силата на ученика – и обуца ще дойдат, и дрехи ще дойдат. Изгубиш ли вдъхновението, ти си мъртъв човек. Тогава всеки може да те погребее. Имаш ли вдъхновение, всичко се развива добре пред теб. В Природата съществува този закон. Виж, например, как затвореното зърно пробива яката земя. Вдъхновение има в него! Ако в него нямаше вдъхновение, то щеше да се изгуби в почвата, щеше да изгние. И когато ученикът има вдъхновение, дето и да го заровите вие, той пак ще излезе отгоре, ще покъльне.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 6 лекция – 122)

Когато работниците градят, те трябва да вършат всичко с вдъхновение. Вдъхновението изисква безкористие, както майката отглежда детето си. Който работи безкористно, с вдъхновение, само той има условия да се радва на плодовете на своя труд. Който работи с вдъхновение, безкористно, той има дух и сила да победи всички мъчнотии, да се справи с трудностите на живота. Така завършена работа, тя е дело на вечността.

(ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И НА ТЪМНИНАТА – 63)

Вдъхновение ми дойде. Да, вдъхновението все ще дойде. Казват, че у някого дошло Божествено вдъхновение – аз разбирам, че той говори за онези разумни връзки, които съществуват от началото на нашия живот. Какво те вдъхнови? – Разумните Божествени връзки. Дали тези връзки ще бъдат положителни или отрицателни от вас ще зависи – ако сте разумни, ще извадите от тях ползната, добрата страна; ако сте неразумни, ще извадите от тях лошата страна.

(ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА – 349)

За да дойде вдъхновението у вас, вие трябва да сте изучили закона на жертвата и закона на вярата. Вдъхновение може да има само човек на абсолютната вяра. Онези хора, които нямат вяра, не могат да имат вдъхновение. Те могат да имат само въодушевление.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 31 лекция – 122)

Вдъхновението се дължи на симпатичната нервна система. Голямо значение има тази система.

(СЪБРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА – 215)

Затворете очите си, вгълбете се в себе си и започнете да се молите. Само така ще дойдат Божиите благословения върху вас. Щом отворите очите си, започнете работата си. Като се помолите по този начин, вие ще получите вътрешно вдъхновение. Каквато работа започнете при това вдъхновение, всичко ще върви добре. Щом имате вдъхновение, не отлагайте работата си за другия ден. И на път да сте, като ви дойде вдъхновение да направите нещо, не отлагайте. Вдъхновението струва повече от всичко друго. Използвайте го още на момента. Не мислете върху това, какво ще кажат хората за вас. За вдъхновения човек хората нищо лошо не могат да кажат. Той е умен, добър човек.

(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ – 145)

Ако затворите ръцете си, няма да имате вдъхновение. Който затваря ръцете си и свива краката си, мяза на една изолирана батерия. Вие сте се затворили и казвате: Сега да ме посети Духът, да се вдъхновя. Духът като дойде, вие ще мислите свободно и тогава енергиите на живата Природа ще проникнат във вас, но за да ви посети Духът, трябва да се отворите. Дръжте ръцете си свободни и вдъхновението ще дойде.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 31 лекция – 124)

Когато влезете в Природата, оттам ще черпите вдъхновение.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 3 лекция – 12)

Без вдъхновение никой не може да работи.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 6 лекция – 123)

Дойде ли до закона на вдъхновението, там започва истинският живот, чрез който може да се създаде вашия характер. Почне ли

човек да работи със закона на вдъхновението, той навлиза в нова област – в областта на хармонията.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 24 лекция – 12)

Бах е писал своите произведения с вдъхновение. Следователно, който свири неговите произведения и той трябва да има същото вдъхновение.

(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ – 137)

Някой казва: Аз съм вдъхновен, говоря красноречиво. Ами защо само днес си вдъхновен? Не само днес, но всякога трябва да бъдеш вдъхновен от Божественото и всяка твоя дума да произвежда чудеса.

(СИЛА И ЖИВОТ VII серия – 29 беседа – 29)

Когато човек говори, във всяка негова дума трябва да има вложено Божествено вдъхновение. Това вдъхновение носи благоволение, както за онзи, който говори, така и за онзи, който слуша. Щом вдъхновението се прекъсне, прекъсва се и благословието. Тогава човек трябва да престане да говори. Ако човек продължава да говори без вдъхновение, страданията неизбежно ще дойдат върху него. Защо? Защото той не е послушал своя вътрешен глас.

(ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА – 78)

Един български цигулар дал концерт и свирил само български песни и хора. Публиката се вдъхновила толкова много, че всички напуснали салона и излезли вън да пеят и играят. Де са причините за това – той свирил с любов и те го слушали с любов.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – 126)

Сега вие ще турите като основа на живота си ключа на вярата. По този начин искам във всинца ви да се яви вдъхновение.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 6 лекция – 122)

Вие слушате някой музикант, вдъхновявате се, но не знаете кой е истинският вдъхновител. Който свири на сцената, той е изпълнител само, а зад него стои истинският музикант, който вдъхновява, дава импулси.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 135)

Този приятел е попаднал в света, отдето музикантите черпят вдъхновение и сила. Ако отидете на такъв концерт или на такова

представление, вие коренно ще се измените – ще настане някаква промяна във вашето естество.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 135)

Зад всички поети, писатели, музиканти, художници все седи някой, който ги обича. Ако нямаше кой да ги обича, от тях нищо не можеше да се очаква. Тъй щото, ако някой музикант е велик, причината за това седи в онази душа, която го обича и вдъхновява.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 110)

Думата „ВДЪХНОВЕНИЕ” е силна дума по своите вибрации. Всяка дума, за да бъде силна, трябва да съдържа три елемента в себе си. Думата „ВДЪХНОВЕНИЕ” има тия три елемента. Ако можете да схванете тия три елемента, вие ще почувствате нейните трептения. Тази дума ще внесе нещо ново във вас и то тъкмо туй, което искате.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV т. – 6 лекция – 126)

Вдъхновение, вдъхновение, ти си благословение!

(ПЕСЕН ОТ УЧИТЕЛЯ)

Сега първото нещо, за 10 дена напред, като ставате сутрин от леглото си, ще кажете „вдъхновение” – 3 пъти. На обяд, преди ядене пак ще произнесете думата три пъти и тогава ще ядете. И вечерно време, като си лягате, пак ще я произнесете три пъти. Всичко девет пъти на ден. Когато произнасяте думата „вдъхновение”, ще спуснете силно ръцете си надолу и ще го почувствате издълбоко. После силно ще отправите тази дума към ума си, да почувствате това вдъхновение. И най-после трети път пак ще произнесете думата с чувство и с мисъл. Трябва да почувствате, че във вас се влива сила. Ще правите упражнението сами, никой да не ви вижда. Всички ще правите това упражнение. Като станете сутрин, тъй ще го направите, че атмосферата да се разтърси дори и аз да почувствам в моята стая, че действително между учениците има вдъхновение. Няма да викате високо. Не, тихо, само за себе си ще произнесете думата „вдъхновение”. В тихото говорене има музика, която силно действа върху душата. Силно ще концентрирате мисълта си, но тихо ще произнасяте думите. Щом я изговорите високо, вдъхновението се губи. Затуй тихо ще я изговаряте и ще бъдете доволни сами от себе си. Ще правите упражнението с вяра. Не се смущавайте от тава, дали имате вдъхнове-

ние или нямате. По който и начин да го правите, все таки вие ще придобиете вдъхновение. Само по този начин могат да се образуват красиви чувства, красиви мисли, които са необходими за съграждане на нашия живот. Това е необходимо за вашето бъдеще. Пред вас седи едно бурно море, което трябва да преминете. Пред вас седи един живот, който е пълен с мъчнотии. И за да можете да победите и превъзмогнете всички мъчнотии, трябва ви вдъхновение. И тъй, щом дойдете до някоя мъчнотия, ще се спрете малко и ще изговорите думата „вдъхновение”. И като вдъхновиш мъчнотията, тя казва: Аз отстъпвам пред вдъхновението. Тогава тя отваря пътя ти и ти минаваш напред. Дойде някоя друга преграда, ти пак произнасяш в ума си тази дума и преградата казва: „Пред вдъхновението и аз отстъпвам.“ И ти минаваш напред. Няма ли вдъхновение, всички мъчнотии, всички прегради казват: „Ние не признаваме хора без вдъхновение.“ Те не ви пущат да минете и вие се събирате един до друг, седите и пеете. Някой пита: „Кои са тези хора там?“ Отговарят: „Тези са плачещите хора, които нямат вдъхновение.” – „Защо седят там?” – „Да се научат да придобиват вдъхновение. Щом се вдъхновят и те ще тръгнат напред.“

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 6 лекция – 123)

ИНТУИЦИЯ

Същината на човека се крие в неговото съзнание, което всеки ден го повдига все по-високо и го напътва в живота му. То му напътва какво да прави, как и кога да се прояви. В този смисъл съзнанието на човека не е нищо друго, освен неговото ръководно начало. Някои го наричат още интуиция, Ангел-хранител и др. Който слуша гласа на своята интуиция, работите му се нареждат добре.

(ОТВОРЕНИ ФОРМИ – 24)

Голяма придобивка е за човек да има интуиция, да познава хората, да предвижда нещата.

(УСЛОВИЯ – БОЖЕСТВЕНИТЕ 305)

Интуицията е Божествено чувство, вложено във всеки човек, но не е еднакво развито във всички хора. Който е развил това чувство в себе си, той сам проверява нещата. Искане ли да провери нещо въвн от своите пет сетива, човек ще приложи интуицията си. Намериш ли се в трудно положение и не можеш да решиш извес-

тен въпрос, обърни се към интуицията си, тя ще ти каже какво да правиш. Вярно чувство е интуицията, тя никога не лъже. Интуиция – правият път.

(ДОБРОТО ОРЪЖИЕ – 261)

Искате ли да разберете нещата в тяхната действителност, възложете това на интуицията в себе си. Каквото каже тя, вярвайте ѝ. Остане ли да вярвате на своя ум и на своето сърце, те да ви управляват, вие сте на крив път. Слугите не могат да управляват господаря си. Остави ли се на тях, те непременно ще объркат пътя. Искаш ли да научиш нещо, възложи го на интуицията си. Колкото да учиш и философстваш, в хиляда години едва ли ще научиш толкова, колкото си научил чрез интуицията за един ден. Чрез интуицията ти можеш да научиш какво представя животът на Слънцето и Луната, а с ума си едва ли ще научиш.

(ДОБРОТО ОРЪЖИЕ – 267)

Всички, които са слушали вътрешния си глас, всякога са успявали.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том. – 43)

Нещата всякога се предсказват – има нещо, което отвътрешно. И когато този Божествен глас се обади, всякога се разлива светлина, а при другите гласове съзнанието се раздвоява и то тъне в мрак. Утихнат ли гласовете, Той пак ти говори – това е вече опит. Дълго време се изисква, за да умееш да схванеш от раз.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том. – 42)

Мъдрецът представя интуицията в човека, която единствена може да му помогне, да го освободи от ограниченията на неговата обикновена мисъл.

(ВЛИЯНИЕ НА СВЕТЛИНАТА И НА ТЪМНИНАТА – 105).

Когато интуицията в човека е развита, той знае кога и какво да говори, какво да направи, какво да научи и т. н. Да имаш интуиция, това значи да разбираш кому какво е нужно и да го удовлетвориш по най-разумен начин.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 21)

Интуицията, т.е. Божественото в човека, помага за ориентирането му в живота. По интуиция той лесно схваща нещата, но как

се е домогнал до това разбиране, сам не може да каже. Знание, добито по пътя на интуицията, мъчно се доказва.

(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ – 143)

Интуицията е вложена във всеки човек, но трябва да се развива чрез ред упражнения и опити. Всички, които са слушали вътрешния си глас, всякога са успявали.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том. – 42)

Който е развил търпение, развива и интуицията си.

(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ – 305)

Чувствителността е едно от условията за развиване на интуицията.

(ПОСОКА НА РАСТЕНЕ – 127)

Като мисли върху светлината и топлината и ги проектира към мозъка и към моралните си чувства, човек може да развие интуицията си.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 326)

Когато развивате вашата интуиция, не туряйте ума си на работа. Умът, като работи, той спъва интуицията. Оставете ума си свободен, в едно чисто състояние да възприеме Божествените мисли, които се отправят към нас. В туй почивателно състояние забравяте всичко, взимате положението на едно дете, което очаква майка му да го вземе и нахрани и, няма да мине дълго време, ще получите отговора. Но ако много мислите и се бъркате, може да се минат ден, седмица, месец и цяла година, отговор няма да получите.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 142)

В предчувствието има страх, а интуицията изключва всякакъв страх. Тя работи докато човек не се уплаши. Щом се уплаши, човек може само да наблюдава, но не и да схваща правилно.

(РАБОТА НА ПРИРОДАТА – 233)

Не смесвайте обективните разсъждения с интуицията. Тя е непосредствено схващане на една реалност и няма колебание, и няма двоумение и няма раздвояване на съзнанието. Разрешението е вътре в самия човек. Вътре в нас има едно място, където добиваме ясна представа как трябва да постъпим.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – III том – 41)

Има две култури – култура на интуицията и култура на чистия разум. За да се примирят тези култури, трябва да се примирят теченията, които ги предизвикват. Като изучавате човека, виждате ясно двете течения в него, т.е. двете различни прояви на Яков и на Исав. Чрез страдания и изпитания Яков придоби способността да съзерцава. Той се свързва с Бога – молеше се и разговаряше. Исав представлява грубата човешка проява.

(СИЛА И ЖИВОТ II том – изд. 2006 София – 359, 358)

Някои хора се произнасят за явленията чрез наблюдения, а други – чрез интуицията. Наблюдението се отнася до настоящия момент, а интуицията – до миналия и до бъдещия. При наблюдението взима участие обективният ум, затова нещата могат да бъдат верни или неверни. При интуицията, обаче, всички неща са верни. Там нещата не се изследват научно, но знаеш, че, както ги чувстваш, така стават. Интуицията показва на хората как да постъпват. Тя иде на помощ на човека, да го предпази от ненужните страдания и нещастия.

(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ – 302)

Ако мислиш, че не си способен да направиш нещо по ум и по сърце, възложи това нещо на интуицията. Тя ще направи всичко, за което ти се счита за неспособен.

(ДОБРОТО ОРЪЖИЕ – 265)

Дето участва интуицията, там въпросите се решават лесно. Ако при решаването на известна задача взима участие само умът, тя не е решена вярно. Само с мисъл не се решават въпросите. Интуицията разрешава лесно въпросите, понеже при нея взимат участие и мисълта и чувствата. Когато в слънчевия възел, т.е. под лъжичката изпитваш приятност, ти си на прав път. Ако в слънчевия възел изпитваш приятност, ще знаеш, че твоето чувство е 100 %. Интуицията е огнище, съсредоточие, дето се събират множество Разумни същества и осведомяват човека. Те го насочват в правия път.

(РАБОТА НА ПРИРОДАТА – 232)

Вслушвайте се в своята интуиция, в говора на душата си, тя сама ще ви открие истината. Ако се излъжете, ще знаете, че умът ви е проговорил.

(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ – изд. 1942 София – 272)

Първо гледайте да спазвате хигиена на вашите усети, хигиена на вашите чувства, хигиена на вашите мисли, за да развиете вашата интуиция.

(РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА – 179)

Необходимо е всеки човек да развие в себе си интуицията. Тя му е дадена от Бога, за да схваща той от далеч събитията. Условия за развиване на интуицията са дадени на човека даром, а той трябва да работи върху себе си, да прави усилия, да я развива. Когато се развива интуицията, човек престава да се дразни, става тих и спокоен, придобива разположение на духа и вътрешна радост. Той не допуска вече в съзнанието си нищо чуждо, а в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Интуицията изключва от себе си всякакви одумвания, всичко речено-казано. Който се води от своята интуиция, той е затворен за шума на външния свят. Той влиза в сърцето си, затваря се там, взима бърсалката и започва да изтрива. Кой какво казал, това се изтрива и остава чисто сърце, на което ще се пишат само Божествени работи.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 21)

Човек може да възприеме някаква мисъл отвън по телепатически начин и, без да знае това, да я счита като проява на интуицията, на Божественото чувство в себе си. Човек трябва да се изпитва, да знае отде идат мисли към него. Той трябва да познава проводниците, да ги различава.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 61)

Всички хора, у които е развито духовното зрение, имат известни белези в очите – около зеницата имат известни петна, които показват до каква степен е развито това чувство. У съвременните западни хора това чувство започнало да се явява като интуиция, предчувствие.

(СИЛА И ЖИВОТ – II том – изд. 2006 г. София – 345)

Как получил съобщение от невидимия свят? Божествените вълни се отличават с особени свойства; ако си болен и възприемеш една такава вълна, моментално ще оздравееш; ако умът ти е объркан, моментално ще се проясни; ако сърцето ти се е втвърдило, моментално ще се смекчи; ако си бил скръбен, тъжен, момен-

тално ще цъфнеш, като цвят ще станеш бодър, весел, радостен. Това значи да си възприел Божествена мисъл.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 62)

Хората могат да се разберат помежду си, само когато се ръководят от интуицията.

(ВЪЗМОЖНИ ПОСТИЖЕНИЯ – 21)

Според интуицията, която е закон на Божествения свят, щом почувстваш, щом възприемеш нещо от този висок свят, ти веднага трябва да действаш, а после ще размишляваш върху последствията; ако сте в човешкия свят, първо ще мислите, а после ще действате.

(ПРОТИВОРЕЧИЯ В ЖИВОТА – 59)

Дайте място на интуицията в себе си да расте и да се развива. В бъдеще новите хора ще имат силно развита интуиция.

(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ – 303)

СВЕТЛИНАТА

Светлината е признак на онази мисъл, която Великият отправя към всички живи същества на Земята.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 283)

Слънцето е израз на колективната дейност на Разумни същества.

(ЕЗИКЪТ НА ЛЮБОВТА – 158)

Колкото и да са ефирни слънчевите лъчи, в тях влизат Разумни същества, пътуват като в трен.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 77)

Всеки лъч на светлината представя проекция на едно от желанията на някое Възвишено същество. Лъчът, който иде от съзнанието на Възвишеното същество, е подобен на слънчевия лъч, който минава през нас и произвежда чувство на приятност, на радост и веселие. Това същество, което изпраща лъча си във вашите очи, във вашия мозък, иска да има правилно отражение на своя лъч.

(ДОБРИ НАВИЦИ – 164)

По светлината изобщо слизат всички Добри духове, Божествените духове и те слизат сутрин, а вечер по същия път отиват при Бога.

(ВСЕМИРНИЯТ УЧИТЕЛ БЕИНСА ДУНО И ВЕЛИКО ТЪРНОВО – I том – 218)

Чрез светлината се проявяват всички Светли, Разумни същества и предлагат услугите си на хората. Чрез топлината пък се проявяват всички Възвишени, Любещи души.

(ДЕЛАТА БОЖИИ – 97)

Чрез светлите слънчеви лъчи, във вас влизат Разумни същества, които ви носят нещо ценно. Всяко същество се представя чрез специален цвят.

(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – 184)

Зад всеки цвят седи една Разумна сила във Вселената.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. – 5 беседа – 72)

Седемте цвята представят седем разумни свята, които изпращат на Земята по един цветен лъч. Седемте цвята пък представят слънчевия спектър.

(ЖИВА РЕЧ – 77)

Всички цветове са създадени с определено предназначение.

(СИЛА И ЖИВОТ – III серия – 147)

Нека използваме Светлината, защото всичко зависи от нея. Тя е необходима за живота.

(ЗАВЕТЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА – VI изд. 2004 София – 66)

Христос дохожда да ни посочи този прост начин на приложение на цветните лъчи за наше улеснение. Той дойде в света да донесе нова Светлина, да озари умовете на хората.

(ЗАВЕТЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА – VI изд. 2004 София – 66)

Седемте Духове действат, последната тръба е затръбила и вие всяко нещо бързо и неуморно ще гледате да го разберете, ако досега не сте сторили това.

(ЗАВЕТЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА – VI изд. 2004 София – 65)

ПОДМЛАДЯВАНЕ

Да се родиш отново и да растеш правилно, това значи подмладяване. Това значи да имаш правилна връзка с Възвишените същества, които постоянно те държат в мисълта си и ти помагат. Ако се отклониш от правия път, ще те изоставят и ти започваш да остаряваш.

(ЗАКОНЪТ НА ЛЮБОВТА – изд. 1936 г. София – 43)

БЛАГОДАРНОСТ

Всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие в човека трябва да изразява благодарността на човека към Бога, към всички Светли и Възвишени същества за благата, които са ни дали.

(ДОБРИ НАВИЦИ – 183)

ЖИВОТЪТ НА ЗЕМЯТА

Всичко старо си заминава. В невидимия свят има хиляди, милиони души, които са напреднали и ще дойдат на Земята, ще турят ред и порядък.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 98)

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
ПЕПЪР ДЪНОВ (БЕИНСА ДУНО)

АНТЕЛИПЕ

СЪСТАВИТЕЛИ:
ПРЕНДАФИЛА БАЛДЕВСКА
АНТЕА КЕРМЕДЧИЕВ

ДУХОВНИЯТ СВЯТ

КЪДЕ Е ДУХОВНИЯТ СВЯТ

Къде е мястото на духовния свят? – Навсякъде. Този свят не се определя по мястото си, но по разумността на съществата. Всеки човек, който постъпва разумно и благородно, живее освен на физическия, още и в духовния свят.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 323)

Къде е духовният свят? – Около нас, както и физическият. И двата свята са на едно и също място, но за да ги разбира, човек трябва да има съответни органи. И в духовния свят има къщи, но стъклени, затова светлината прониква отвсякъде. Там има реки, морета и океани, каквито на Земята, на физическия свят.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 130)

Колкото и да се говори на хората за духовния свят, те ще го разберат, когато се вгълбят в себе си. Да се вгълбиш, т.е. да влезеш в себе си, това значи излизане от физическия свят и влизане в духовния или да излезеш от дома си и да отидеш сред Природата. Под „себе си” разбираме Божественото начало в човека. Това е къщата на човека, която не се нуждае от пазене. Никой не може да влезе в твоята Божествена къща.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 131)

Човек се стреми към духовния свят, но не може лесно да влезе в него. През големи митарства ще го прекарат, докато стъпи кракът му там.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 130)

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ДУХОВНИЯТ СВЯТ?

Духовният свят представя абсолютна реалност по форма, по съдържание и по смисъл. Физическият свят е реален само по форма. За да влезе в духовния свят, човек трябва да расте в дух и мъдрост.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 131)

Който се е свързал с духовния свят, той живее в пространството.
(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ – 75)

Във физическия свят има граници, а в духовния – няма; ти можеш да минаваш през всички места, за да се развиваш.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 131)

Какво представя духовния свят? Съвкупност от разумни и свършени същества. Те могат да ни дадат идея за духовния свят. Силите, които действат в този свят, са напълно организирани. Съществата, които живеят в духовния свят имат будно съзнание за всичко, което става около тях, вследствие на което те не спят.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 323)

Всички хора говорят за братство и равенство, без да се запитват отде иде тази идея. Тя иде от духовния свят.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 131)

Не мислете, че духовният свят е нещо отвлечено. Според мене най-великото, най-реалното в света, това е духовният живот. Ние сме сенки на този живот.

(ЖИВИЯТ ГОСПОД – 248)

Онзи свят е място на възвишен живот. Да мислим добро на ближния си, да се обичаме, да правим добро, това е онзи свят. Който не е готов за доброто и за възвишеното, той не е проявен още за онзи свят. Следователно, искате ли да живеете добре на Земята, започнете първо от онзи свят. Щом се проявите за онзи свят, вие ще живеете добре и на този свят.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 518)

Каквото направи човек в духовния свят, то е общо за всички. Там идеалът на едного е идеал за всички.

(БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ – 79)

В духовния живот мислите, чувствата и постъпките се превръщат в дела. Каквото намислиш да правиш, добро или лошо, щом си в духовния или в Божествения свят, то непременно ще стане. Затова се казва, че духовният човек трябва да води чист и свят живот.

(ДА ВЪЗЛЮБИШ – II МЛАДЕЖКИ СЪБОР – 25)

Съществата в духовния свят ядат и пият, както хората, но те асимилират напълно храната, без никакъв остатък. Затова там няма отходни места. Там няма кухни с тенджери, чинии, метли, както тук. Там културата е много висока. Те не спят на легла като

нас. Къщите им са красиви, особен стил. Като видиш една къща, ще кажеш: „Това е къща!“

(ЖИВИЯТ ГОСПОД – 247)

Съществата, които живеят на оня свят са високо организирани. Те живеят помежду си в любов и съгласие. Къщите им са добре планирани, с всички удобства. Те са толкова чувствителни, че, без никакво външно радио, влизат в общение със съществата на месечината, на Земята, а даже и с тия на най-отдалечените звезди и планети. Те разполагат със свободни билети да пътуват дето искат. Не познават сиромашията, болестите, лишенията и т. н. В духовния свят всички същества са богати. Кой каквото има, внася го в общата каса, на разположение на всички. Те помагат и на хората, не само помежду си. Като видят, че някой човек страда и се намира в лишение, те веднага му изпращат помощта си. Тъй щото благословието, което хората получават на Земята, иде от духовния свят. Там има голямо изобилие, вследствие на което и хората се ползват от изобилието на духовния свят. Следователно, за да разберете духовния свят, трябва да имате будно съзнание.

(ЦЕННАТА ДУМА – 11)

Каквото има в духовния свят, точно това трябва да се приложи и на Земята.

(ЖИВИЯТ ГОСПОД – 248)

Всеки човек, който постъпва разумно и благородно, живее освен във физическия, още и в духовния свят.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 323)

В духовния свят човек борави само с морала, с понятието за добро и зло. Моралът се отнася до сърцето.

(СЛУЖЕНЕ, ПОЧИТ И ОБИЧ – 18)

В духовния свят процесите са завършени. Там, каквото мислиш, става. Ако имаш къща в духовния свят и не си доволен от нея, тя веднага се стопява.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 66)

Духовният свят е установен, там не стават промени, както на Земята.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 68)

Духовният свят е за напредналите души.

(ПРАВЕДНИЯТ – 125)

В духовния свят съществата външно си приличат, вътрешно се различават. На Земята хората се познават, защото се различават външно, физически.

(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ – 67)

Ще кажете: Да заминем веднъж от Земята, че да поживеем и ние малко спокоен и красив живот! – Не се отива изведнъж в Ангелския свят. След заминаването си от Земята, непобудените души минават през един преходен свят, дето няма още истински ред и порядък. Тук те престояват известно време, според степента на своето развитие. Пробудените души, обаче, минават и заминават този свят, без да се спират. Оттук те отиват в Ангелския свят – свят на разумност, свят на Истина и Красота, свят на Любов, свят на вечна Светлина.

(ПО БОГА НАПРАВЕНИ – 92)

СВЯТ НА ЧУВСТВАТА

Чувствата на човека са плод на духовния свят.

(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН – 10. 01. 1987 г.)

В духовния свят капиталът на човека са неговите чувства. Разменната монета на сърдечния свят се крие в чувствата. Ако не чувства правилно, човек се лишава от капитал в сърдечния свят.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 151)

СВЯТ НА СЪРЦЕТО

Сърцето е обект на духовния свят.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 205)

То е резервоар, в който се втичат и изтичат енергиите на космичния свят.

(БОЖЕСТВЕНАТА МИСЪЛ – 44)

За здравето на сърцето се препоръчва любов. Ако сърцето на човека заболее или чувствата му се разколебаят, за да възстанови изгубеното ухание, той трябва да обича хората. Любовта е единствената сила, която може да уравни състоянието на сърцето.

(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 360)

Който не изучава сърцето си, не може да познае духовния свят.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 205)

СВЕТЪТ НА АНГЕЛИТЕ

Духовният свят принадлежи на Ангелите.

(СЪБУЖДАНЕ – 95)

Духовният свят, за който говорях, не е далеч от вас. От живота ви зависи дали ще се движите в грубия физически свят или в духовния, в любовта на Ангелите. Ако със своите мисли, чувства и постъпки вие се движите между Ангелите, те ще се грижат за вас, ще предвиждат нуждите ви и ще ги задоволяват. И тогава, ако сте на планината и се нуждаете от храна и дрехи, те ще намерят някой добър човек на Земята и чрез него ще ви изпратят всичко, което ви е необходимо.

(ДВИГАТЕЛИ В ЖИВОТА – 88)

Дробовете и сърцето са Ангелският свят.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 17)

Душата е Ангелският свят в човека. Не може да се говори за душа, без да разбираш Ангелския свят.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 119)

Всеки живот – човешки, Ангелски и Божествен, си има свои специфични качества, свои особени прояви. Тези три живота функционират едновременно, затова трябва да ги различавате. Човешкият живот се отличава по две неща: скръб и радост. Ангелският живот се отличава по светлината и тъмнината. В Ангелския свят хората лесно се познават: едните са тъмни, а другите – светли. Онези, които са от една категория, от един дом, те са обърнати един към друг с лице. Онези, които са от различни категории, са обърнати едни към други с гърбовете си.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 122)

Съществата в този свят живеят в любов и хармония помежду си, всички работят за общото; тук няма зло, няма никакви престъпления.

(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – 279)

И Ангелите се учат като хората. И там има гимназии, университети.

(РАБОТА НА ПРИРОДАТА – 259)

Ангелите си имат семейства като хората, имат и своите деца. И училища имат за тях. Но у тях много от нашите порядки ги няма. Между тях мъжете и жените никога не се карат. От такова нещо и помен няма. Между тях, един мъж да се скара на своята жена, той ще изхвъркне, няма да го има там. И жената, ако се скара и тя ще изхвъркне.

(ЗАПАЛЕНА СВЕЩ – 217)

И те имат свои училища, църкви, градини, като нашите, но ако влезете между тях, само тогава ще разберете, що е култура, що е ред и порядък, що е чистота и Любов. И те имат забави и развлечения, като нас, но със съвсем различен характер от нашите. В тяхното царство болести няма и смърт не съществува.

(ПО БОГА НАПРАВЕНИ – 92)

За да свърши човек един факултет в Ангелския свят, нужни са 777 прераждания. Който е свършил Ангелския университет, той знае много неща, минава за учен човек. Достатъчно е този учен да духне един житен клас, за да узреят моментално зрънцата му.

(НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА – 89)

В човешкия живот правото е на разумния, а в Ангелския – на любещия.

(ПО БОГА НАПРАВЕНИ – 92)

Ангелите когато мислят, мисълта им минава през растенията и плодовете зреят. Приятно ми е да се спра при едно дърво, при един плод; тогава пред мене се отваря една картина на Същества, които мислят. Всичкото това ядене е сготвено на техния огън и аз гледам с благоговение. За мене един плод не е проста работа – едно много разумно Същество е работило, за да го поднесе. Светлината, която иде, е мисълта на Ангелите. Понеже те мислят, затова иде и Светлината.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 72)

На Земята ще скърбиш и ще се радваш. В Ангелския свят ще тичаш и ще се спъваш. Човек греша, Ангелът се спъва. И най-малкото спъване той счита за грях. Че се спъва, това показва, че светлината му е много малка.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 123)

Ако един Ангел си позволи една нечиста мисъл, за хиляда години изчезва от небето. Хиляда години му трябват, за да изправи това.

(ИЗПИТЪТ НА ЛЮБОВТА – 169)

Един ден, когато хората разберат законите на живота, ще си създадат естествена, модерна кухня, като тази на Ангелите. – Каква е кухнята на Ангелите? Какви са техните дюкяни /магазини/? – За да разберете какви са кухните и дюкяните на Ангелите, трябва да изпратите една комисия при тях, да донесе образец оттам. Ако искате да знаете какво нещо е култура, идете при Ангелите, там ще научите много неща. Обаче, мъчнотията се заключава в това, как ще отидете при тях.

(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО – 79)

Когато се ограничаваме, ние влизаме в четириизмерното съзнание, в света на щастието и благото, в света на Ангелите. Дойде ли човек до този свят, той ще знае как да постави законите и в своя свят.

(ВЕХТОТО ПРЕМИНА – 45)

Вие, тук на Земята, считате съмнението като нещо невидимо, но ако влезете в духовния, в Ангелския свят, там дето става разширение на нещата, ще видите, че съмнението представлява един предмет твърд като камък. И в онзи свят, както и в този, съществуват такива камъни. Когато питаме Ангелите как се образуват тия камъни, те казват, че са се образували от съмнението на хората. Когато Ангелите искат да си направят една къщица от камъни, те карат хората да се съмняват и от техните съмнения се образуват камъните, с които си строят къщите. Ангелите казват: „Ние образуваме в хората умствени съмнения, религиозни съмнения, обществени съмнения и когато ни са достатъчни тия камъни, с които ще строим, преставаме да ги поставяме на съмнения.“ И затова, чуваш някой човек да казва: „Аз по-рано се съмнявах, но сега престанах да се съмнявам – не се съмнявам вече в нищо.“

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 18, лекция – 19)

Понеже цветята са изложба на Ангелите, не трябва да ги късаме, за да не разваляме изложбата. Когато се свърши изложбата им, може да късаш. Когато минаваш през такава изложба, трябва

да знаеш, че разумни същества са я устроили и да се отнасяш с почитание и уважение. А ти минаваш и късаш цветята – това не е никакво възпитание. Зад всяко цвете стои едно разумно същество. Уханието, което усещаш, не е на цветето, но на разумното същество зад него. Цветята са връзка между Ангелите и хората. Изобщо, растенията са връзка между Ангелите и хората.

(ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – II том – 175)

Всичко, което ние имаме на Земята, е взето все от ангелския свят. Всичко, каквото ви дойде на ум, там го има. Само че нещата трябва да се преведат добре. Ние трябва да вземем образец за социалния живот от Ангелите и да го приложим на Земята според условията.

(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО – изд. 1999 г. София – 18)

МУЗИКАЛЕН СВЯТ

Музикалният свят е преходен свят между физичния и духовния. Чрез музиката всичко се постига. Без нея не може да се мине в духовния свят – тя е граница между човешкия и Ангелския свят.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 58)

Тя е контакт, връзка между два свята – физичния и духовния. Не прекъсвайте тоя контакт, за да не спрете развитието на своя ум и на своето сърце. Музиката трансформира енергиите на ума и на сърцето.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 157)

Казва се, че Ангелите винаги пеят. Първото нещо у тях е, че като се събудят, започват да пеят. Събират се заедно около 50, 100, 200, 500 хиляди Ангели и всички започват изведнъж сутринната си молитва. Те отправят своята тиха утринна песен нагоре към Бога. Те, макар и да живеят на Небето, отправят се пак нагоре, защото и над тях има небе. Като свършат пеенето си, пак с пене тръгват на работа. Те пеят толкоз тихо, че никой не ги чува.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 8 лекция – изд. Русе – 27)

АНГЕЛИТЕ

Бог включва в себе си всички съзнания, всички силови центрове – Ангелите.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 109)

Ако до сега животът е вървял добре, то е благодарение на невидимия свят, който работи над нас; то е благодарение на онези разумни същества, на Ангелите, които са тясно свързани с нас и работят, грижат се за нас.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия,
беседа „ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОР“, старо издание – 15)

Някой път думата „Ангел“ се употребява в смисъл на „светло същество“, колкото да означаи естеството на тия същества. В този случай под понятието „Ангел“ влизат всички светли същества.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. – 13 лек. – 50)

Думата „Ангел“ подразбира Божи служител.

(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО – 55)

Какво е Ангелът? Слуга, който изпълнява Божията воля.

(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ – 14)

Под думата синове Христос подразбира Ангелите. Синовете са, които ръководят света.

(АЗ ВИ ИЗБРАХ – изд. 1995 г. София – 165)

Ангелите и хората са две еволюции, определени от Бога да вървят успоредно във великия живот на Битието.

(КОЗАТИВНИ СИЛИ – 111)

Ангелите са хора, които някога са живели на Земята и са минали през особена област на мъчнотии и страдания, за да стигнат до пътя на съвършенство. Значи, те са минали от човешката раса в расата на съвършените хора или в положението на Ангели. Те служат за образец на човечеството.

(БЪДЕЩОТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО – 93)

Тяхното желание е човечеството да добие онези светли идеи, онези велики закони, според които те живеят. Най-разумните закони се употребяват от тях. Най-чистият, най-благородният живот се прилага от тях. Живот на самоотверженост ще се види само в тях.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия, беседа „ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОР“ – 15)

Те са същества абсолютно чисти, чисти! Те са образец на чистота и Любов.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 9 лек. – 22)

Често Ангелите изпращат свои посланици на Земята в една или друга форма. Един Ангел може да дойде в къщата ти и да разговаря с тебе като някой обикновен човек, но ще ти говори на такъв език, на който никой не може да ти говори. Ако сте във Франция, в Германия, или където и да е и срещнете един Ангел, той ще ви говори на чист френски, или немски език. Като говориш с този Ангел, ще си кажеш: какъв разумен човек е този! Ти ще усетиш да лъха от този човек една приятна топлинка и сегизтогиз ще видиш от него една особена светлина. Ти ще почувстваш пред този човек едно такова разположение, пред което всяко користолюбие в тебе ще се загуби и в душата ти ще се породи непреодолимо желание да живееш един малко по-друг живот.

(СИЛА И ЖИВОТ - VII серия, беседа „ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОР“; старо издание - 15)

На първо място трябва да разберем човека. Второто важно нещо, което трябва да разберем, това са Ангелите, които, преведени на обикновен език, представят човешкия ум, човешките мисли. Като се каже „Ангел“ разбираме светло същество, а ние ще преведем Ангела с думите „светла мисъл“.

(ЛЮБОВ КЪМ БОГА - 53)

Само един Ангел ли видях? – Много Ангели видях. – Всъщност Ангел сам никога не ходи. Те ходят по много заедно, групово, но един от тях се явява като представител. Нам се вижда, като че само един Ангел е слязъл при нас, защото те ходят много бързо. Ако ви кажа, че Ангелите са между нас, вие ще питате де са те, ще искате да ги видите. Понеже Ангелите са същества на светлината, тази светлина, която имаме днес, това са Ангелите. Чрез своята светлина, външно, те искат да въздействат върху нашето съзнание. Ако Ангелите се оттеглят, веднага около вас и във вас ще настане голям мрак.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 38)

От човека ще съдите и за Ангела. Ангелът е светещо същество. Значи същество на интелигентността, на разумността. Ангелът е огън и светлина, т.е. любов и разумност. Неподкупна е любовта на Ангелите.

(РАБОТА НА ПРИРОДАТА – 244)

По какво ще познаете един Ангел? И той е белязан от Бога. Ангелът се отличава с голяма разумност и светлина, с голяма пластичност и подвижност; той може да бъде видим и невидим. Всички негови трудове са напълно под контрола на волята му. Той влиза и излиза във вашата стая при затворена врата. Уплашите ли се от него, втори път не идва при вас. Страхът показва, че съзнанието ви не е готово. Влезе ли някой Ангел в стаята ви, зарадвайте се, той е изпратен от Бога. Съзнанието на всички хора трябва да бъде готово, защото все ще дойде ден, когато някой Ангел ще ви посети.

(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – 65)

Грамадна разлика съществува между ума на един човек и ума на един Ангел. Разликата е почти такава грамадна, каквато между ума на един човек и на една жаба.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 14 лекция – 13)

Знаете ли какво представлява мозъка на един Ангел? Мозъкът на един Ангел по интензивност на своите вибрации и по качество представлява съвкупност от мозъците на цялото човечество. Знаете ли какво нещо е написано в мозъка на един Ангел? Ако се намериш пред един Ангел, как ще се почувстваш?

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. – 3 лекция – 25)

Въпросите, с които се занимават големите математици на Земята, са играчка за Ангелите. Когато един Ангел прави изчисления, той взима във внимание и най-малките неща, каквито математиците на Земята не могат да предвидят. Ония Ангели, които са създали Слънчевата система, са предвидили всички възможности при движението на планетите, всички изключения, всички вариации на движението и така са завършили своята работа.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 143)

Един Ангел изчислява траекторията на Земята – от де ще мине тя след милиони години, колко хора ще живеят на нея и пр.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 74)

Ангелите са същества на мисълта. Те не могат да се спират при вас с часове и да ви занимават. Те минават и заминават край вас както светлината. Те се движат с бързината на светлината, ни-

кой не може да ги стигне, нито те могат да се спират на обикновени разговори. Който има светли и възвишени мисли, може да следва Ангелите със своята мисъл. Има ли някой от вас опитността да е изпратил една светла мисъл в Ангелския свят, която да се е върнала след известно време?

(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – 184)

Здрав е онзи човек, в организма на когото не става абсолютно никакво гниене, никакво разлагане. Здравето подразбира свят, в който живеят Ангелите. В кръвта на Ангелите няма никакви условия за развиване на бактерии. Кръвта на Ангелите е в сила да преобрази всяка микроба, която би попаднала там.

(ГОЛЯМОТО БЛАГО – 92)

Кой донесе красотата на Земята? – Ангелът, който слезе от небето. Затова, именно, рисуват Ангелите красиви.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 232)

Някой казва: Видях един Ангел. – Имаше ли крила? – Да. – Колко? – Много крила имаше, може би милиони.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 38)

Ще дойде някой да казва, че видял Ангел, облян в светлина, с криле на гърба си и т. н. Това е човешка представа за Ангела. Всъщност, Ангелът няма криле, както човек си представя, нито светлината му е такава, каквато хората си въобразяват. Светлината, за която хората говорят, не е външна. Външната светлина е едно нещо, а вътрешната – друго.

(ЦЕННАТА ДУМА – 30)

С какъв аероплан се движат Ангелите, които се движат в безпределното пространство? Движат се със своята велика мисъл. Със светкавична бързина се движат.

(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ – 74)

Един Ангел, като слиза и се качва на Слънцето, не му е мъчно.

(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ – 364)

Всички Ангели, всички светли същества, които излизат от Слънцето, да разнасят благата по целия свят, се спират главно там, дето гори свещеният огън. Някои искат да знаят как успяват Ангелите да обиколят всички хора. Те се движат с по-голяма бър-

зина от тази на светлината. Тъй щото това, което те могат да направят за една секунда, на хората са нужни хиляда дни. Грамадна е разликата между възможностите на Ангела и на обикновения човек. Колко време се спира Ангелът при човека? Не повече от една секунда. От човешко гледище, една секунда е малко време, но от гледището на Ангела, който се движи с необикновена бързина, това време е около десет години. Интензивен е животът на Ангелите, затова те се движат бързо и с голяма лекота.

(ТРИТЕ РОДОСЛОВИЯ – 153)

Ангелите никак не стъпват на Земята. Хората си представят Ангелите същества с два крака, подобни на тях. Доколкото ние знаем, Ангелите никога не стъпват на тази земя, която е направена само от умрели клетки. Когато Ангелите слизат на Земята, те кацват върху главите на хората и вървят от глава на глава. В това отношение човешките мозъци представляват стъпала, по които Ангелите ходят. При това, забелязано е, че колкото по-често Ангелите стъпват върху мозъците на хората, толкова и мозъците им са по-обработени, а следователно и хората мислят по-добре.

(КОЗАТИВНИ СИЛИ – 162)

Как си представяте Ангелите? Какви дрехи носят те? Мислите ли, че дрехите им са прости, скъсани? Ангелите са облечени с бели, широки дрехи, препасани с колан. Ако обикновен човек влезе между тях, той не би могъл да ги различи един от друг; те си приличат напълно. Ако сте живели дълго време с един Ангел и после го видите между другите Ангели, по никой начин не бихте го познали. Ангелите имат едно специфично качество – те не искат да изпъкват, вследствие на което външно запазват едно подобие, а вътрешно се различават. Вътрешно те живеят разнообразен живот, по който се различават. Човек трябва да бъде гениален, за да различи един Ангел от друг. Животът на хората е точно обратен: външно има голямо разнообразие, а вътрешно има еднообразие.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 22)

Ангелите, светиите трябва да дават пример на хората по живот, по отношение и по облекло.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 521)

Как се обличат те? – Не се обличат модерно като хората, дрехите им са класически стил. Как са ушити, с думи не се предава, трябва да ги видите.

(КРАСОТАТА НА ДУШАТА – 94)

Ангелът е спретнат и облечен по вкус.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 521)

Те са облечени с красиви дрехи, каквито вие никога не сте виждали.

(ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ – 49)

Животът на Ангелите е щастлив, смислен.

(ЗАКОН ЗА ЕДИНСТВО И ОБЩНОСТ – 21)

Ангелите живеят в така наречения „петоизмерим свят“ в света на петте измерения.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 6)

Трябва да живееш добре, като Ангел, за да се облечеш в Ангелска дреха. Да мислиш право, за да се наметнеш с Божествена мантия. Когато живееш в светлина и се храниш със светлина, само тогава ще облечеш Божествена мантия. Ще ти дадат скипър в ръка и ще дирижираш, както диригентът със своята палка. Ново разбиране е нужно за това. Без новото разбиране нито скипърът ще те ползва, нито мантията.

(КРАСОТАТА НА ДУШАТА – 94)

Човекът е свързан с Ангелите. Като говоря за Ангелите, аз разбирам същества, които са по-организирани от вас, които имат хиляди пъти по-устойчиви тела от нашите. Техните тела са образувани от лъчиста материя. Следователно, един Ангел може да владее своето тяло така, че да бъде видим и невидим, според както пожелае. Един Ангел може да пътува с голяма свобода през пространството.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 6)

Човек може да се храни само по един начин – чрез устата. Стане ли Ангел, той може да се храни пак по един начин – чрез порите на тялото си.

(СВЕТТОТО МЯСТО – 158)

Казано е, запример, че растенията са деца на Ангелите. Сега се явява въпрос, защо Ангелите трябва да взимат формата на растенията?. Ангелите се свързват със съзнанието на растенията, за да им помогнат да развият добродетели. Растенията са лишени от добродетели, затова са обърнати с главата надолу.

(ДОПИРНИТЕ ТОЧКИ В ПРИРОДАТА – 240)

Невидимият свят ревниво пази Божиите тайни, Божиите съкровища. Той не дава нищо от тези богатства на души, които не са готови. Ангели с огнени мечове пазят вратите на Божиите съкровища. Опитва ли се някой да влезе в един от тях, той ще срещне огнения меч на Ангелите.

(КОЗАТИВНИ СИЛИ – 67)

Само един Ангел е в сила да се справи с една 20 хилядна армия и да не остави нищо от нея.

(ПРАВЕДНИЯТ – 164)

Бог е премислил и за Ангелите, като им каза: „Вие ще станете учители, възпитатели на тия деца, които оставих да живеят на Земята”. Туй, което Бог създаде, даде го на човеците, като остави Ангелите за техни възпитатели.

(ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА – 330)

Светът, в който ние живеем, е свят за забавления на Ангелите. Когато Ангелите се уморят от голямата работа, която имат, тогава те слизат на Земята да се занимават с нас. Те се занимават с нас като с малки деца. По този начин те си почиват. Като им разправяте за своите нещастия, за своите несгоди, те веднага уреждат работите ви и си заминават за другия свят. Те знаят всичко.

(НАЙ-ГОЛЯМ В ЦАРСТВОТО НЕБЕСНО – изд. 1999 г. София – 162)

Има едно предание, че когато хората паднали и дошли на Земята изпратили 1 000 000 ангели тук, да дойдат да им помагат.

(ОБИЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 9 лек. – 24)

По някой път аз казвам, че Ангелите са тук, на Земята. Работните Ангели са на Земята, а пък Ангелите, които празнуват, са на небето.

(АКО ГОВОРЯ – II том – 106)

„Ангел Господен слезе, отвали камъка и отвори гроба.“ Същият Ангел слиза всяка сутрин при цветята, когато цъфтят, и отваря пъпките им. Някоя жена казва: „Колко щастлива щях да бъда, ако бях във времето на Христа да видя как слиза Ангел Господен, как отваря гроба и Христос възкръсва!“ – Ех, жено, колко години наред Ангелът се спира пред цветята и отваря пъпките им! Не си ли видяла това? – „Зная, какво нещо е цъфтенето!“ – Не знаеш. Цъфтенето е процес, който се извършва в нашия ум и в нашето сърце. То е символ, който трябва да оживее в съзнанието ви.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 232)

Животът и на най-големия грешник има по-добри условия за развиване от тоя на Ангелите. Един Ангел, за да се повдигне на по-високо стъпало, трябва да слезе на Земята, да мине през големи страдания и мъчности. В духовния свят Ангелът е подобен на дърво, което може да се увеличава по обем, но не и нагоре. В духовния свят той може да е стигнал върха на своето развитие, но на Земята се откриват за него условия за растене и развитие. Казват: „Да сме Ангели!“ Ангелите пък се стремят към условията на човешкия живот. Те с готовност биха сменили своя живот с вашия, за да изпитат най-големите страдания, но Божественият закон не им позволява това. Привилегия е за един Ангел да слезе на Земята в плът. Това значи, да се отвори пред него нов свят. Животът на Земята остава неразбран, ако не се мине през него. И Ангелският живот не може да се разбере, ако не се мине през него. Най-долният живот на Ангелите е по-висок от най-възвишения живот на хората. Това се дължи на интензивността, с която Ангелите живеят. По отношение на Ангелите, човешкият живот е като тоя на растенията. За да влезете във връзка с един Ангел, той трябва да слезе на Земята и дълго време да ви бута, докато ви събуди и раздвижи мозъка ви. Вие се чудите защо ви събуждат. Ангелът иска да ви каже, че при вас стои едно същество от висока култура, с което трябва да се свържете, за да научите нещо.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 251)

Много Ангели слизат на Земята, но и те още не могат да разберат какво се върши на Земята.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 130)

ВИДОВЕ АНГЕЛИ

Организираното небе е място, дето живеят възвишени, интелигентни, красиви същества. Тия същества наричаме Ангели – Ангели на първото, на второто, на третото небе. Най-красиви са Ангелите от първото небе. Колкото по-долу се слиза, и красотата им се намалява. Човек живее в областта под третото небе. И той е кандидат за Ангел.

(РАБОТА НА ПРИРОДАТА – 258)

Има един свят на Ангели, които живеят в Рая, падналите Ангели са в ада, а човек е по средата.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 73)

За новата култура свидетелстват и Ангели, които не са от човешката раса. Това подразбира, че има Ангели, които са произлезли от човешка раса, но има и такива, които са произлезли от същества от висша йерархия.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – 5 лекция – 16)

Външно Ангелите си приличат, а вътрешно коренно се различават

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 49)

Има Ангели на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата, на добродетелта, на милосърдието, на кротостта, на въздържанието, на братолюбието – цяла градация от Ангели има. Специфичните добродетели се представят от съответни Ангели.

(ОТНОШЕНИЕ НА ПРОСТИТЕ ИСТИНИ КЪМ ЧОВЕКА – 96)

Като влезете в небето, в Божествения свят, ще срещнете един Ангел, който е представител само на Любовта. По какво ще го познаете? После ще срещнете друг Ангел само на Мъдростта, трети – само на Истината, четвърти – само на Правдата и пети – само на Добродетелта. Всички тия Ангели са светли, красиви и величествени. По какво ще ги разпознаете тогава? Те извършват отделни служби. Някой ще каже: „Ангелът на Правдата е много строг”. Не, ни най-малко не е строг. Той е правдив. Неговото лице е толкова красиво, че като го погледнеш, веднага ще го обикнеш. Ангелите на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата и на Добродетелта ни най-малко не се различават едни от други. Те всички

са еднакво красиви и еднакво величествени. Ни един от тях не седи по-високо от другите. Как ще ги познаете кой на какво е?

(V МЛАДЕЖКИ СЪБОР – 1927 г. – 21)

И Ангелите се разделят на две възвишени царства. Тия от най-възвишеното царство рядко слизат на Земята, а тия от по-долното – слизат често, за да повдигнат човечеството.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия, беседа „ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОР“, старо издание – 15)

Когато говорим за волеви действия, разбираме тия, които са под контрола на нашата воля. А тия, които не са волеви действия, те са под контрола на чужда воля, под контрола на чужди същества, които седят по-високо от нас и те от своя страна се подчиняват на други същества. Ангелите, например, които седят по-високо от нас, разбират законите на растителното царство, но не разбират живота и законите на животинското царство. Един Ангел не може да направи една коза, например. Туй изкуство владееят архангелите. Тъй щото, всички същества имат свой район на действие, според своята разумност и възможност. Разбира се, дейността на Ангелите в свръзка с тази на човека е по-обширна, но в сравнение с тази на по-висши от тях същества е ограничена.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 12 лекция – 49)

И Ангелите – те си имат еволюция по която вървят.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 9 лек. – 23)

Когато някой съгреша между тях, изведнъж го изхвърлят навън. Опрощение няма там, никой не плаче, изведнъж го изхвърлят и го забравят. Тъй щото, между нас има доста от тия паднали ангели.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – II г. – 9 лек. – 23)

Едно време, когато Ангелите са били в положението на хора, минавали през различни изпити. Едни от тях издържали изпитите си, а други не ги издържали и паднали. Те и до днес измъчват хората.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 258)

Като научи уроците, които му са предадени като на човек, той трябва да мине в по-висока фаза, да изучава уроците на Ангелите – да стане Ангел. И до днес още всички Ангели не са научили

уроците си, поради което се делят на две категории: Ангели на светлината и Ангели на тъмнината. Първата категория Ангели се движат в абсолютна светлина и поддържат, че доброто трябва да бъде добро, първо за окръжаващите, а после за тях. Втората категория Ангели се движат в светлина само за себе си, а другите остават в тъмнина. Затова, именно, те казват, че доброто трябва да бъде добро, първо за тях, а после за окръжаващите.

(ЦЕННАТА ДУМА – 74)

Каква е съществената разликата между един жител на небето – Ангел и един жител на ада – дявол?. Съществената разлика между Ангела и дявола е тази, че дяволът винаги напада, а Ангелът се брани, защитава се. Дяволът живее за себе си, Ангелът за другите. По своя инициатива Ангелът никога не напада.

(КЛЮЧЪТ НА ЖИВОТА – 298)

Първи, които откриха експлозивните вещества, са падналите Ангели. Те живеят между хората, дето и до днес правят най-страшните експлозиви. Често се проповядва на хората да приложат любовта, като цяр против експлозивите.

(ВЕЧНОТО БЛАГО – 233)

Радостта е достояние само за Ангелите. Скръбта, обаче, е непонятна за един Ангел. Падналите духове пък са запознати само със скръбта, те не познават радостта. Ангелът не познава скръбта, но като гледа, че някой човек скърби, пита го: „Скърбиш ли?“ – Бутне тук, бутне там, вижда кои са причините на твоята скръб, махне туй-онуй от товара ти и облекчи душата ти. И като отидеш при него, той вижда скръбта ти, вижда, че един трън се забил някъде в тебе, хване го с щипците и те освободи. Този трън е една малка мисъл, едно малко желание, загнездило се в тебе – извади го и всичко ще се свърши. Казвате: ама как тъй Ангелът да не скърби! Ангелите не могат да скърбят, понеже у тях съзнанието е толкова будно, техните крака са тъй хубаво обути, техните тела са тъй хубаво облечени, че никакъв трън, т.е. никаква посторонна мисъл не може да влезе. Техните трептения са толкова бързи и толкова силни, че никаква скръб не може да мине през тези трептения, всичко туй се отблъсва. Понеже човек е в едно средно съ-

стояние – между падналите духове и Ангелите – по туй се отличава от тях, че отчасти разбира скръбта и отчасти разбира радостта.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. – 10 лекция – 6)

Допуснете сега, че един Ангел дойде от небето и ви задигне. Какво ще направите? Два Ангела има в света, от които единият е във възходяща степен, другият в низходяща степен. Единият те носи към небето, а другият иде отдолу. В живота ти все ще дойде някой Ангел да те задигне или нагоре, или надолу. Важното за вас е кой Ангел ще дойде. Като дойде Ангелът, какво ще му кажете? Всички сегашни хора се боят от Ангелите. Какво представляват Ангелите? Носители на Любовта. Когато дойде някой Ангел при тебе, ще имаш хубаво разположение, няма да те е страх от него. Знаете ли от какви Ангели да се страхувате? От тези, които ви носят към чистилището. Кога ви е страх? Чудни са хората, когато ги е страх от Ангелите, да не им вземат живота!. Тия Ангели, от които хората се страхуват, аз наричам „Ангели на мъчението”.

(СЪБОРНИ БЕСЕДИ – 1925 г. – 233)

Целта на дявола е да заблуждава хората. Като срещне някой човек, дяволът му казва: Ти си невежа, от тебе нищо няма да излезе, твоята работа е свършена и т. н. Той повярва в думите на дявола и се отчайва от живота. Как ще познаете, че тези думи са на дявола? Щом се откаете или обезсърчите, ще знаете, че тия думи идат от човек, който става проводник на отрицателните сили в Природата. Не се минава много време, срещате друг, който ви казва, че сте даровит човек, че ви чака светло бъдеще, че от вас ще излезе нещо хубаво и т. н. Това са думи, които Ангелите говорят. Слушайте тези думи, защото те повдигат човешкия дух. И тъй, работете с положителните сили в живота и Природата. Работете с настоящия момент.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 143)

Само Бог има право да впряга злото на работа. И Ангелите даже нямат това право. Те могат само да отблъскват злото от себе си, но не и да работят с него.

(СЪРАЗМЕРНОСТ В ПРИРОДАТА – 108)

В 24 часа Бог говори само веднъж на човешката душа. Кой е тоя момент, няма да кажа. Вие сами ще го намерите. В един кръг

от 24 часа не само Бог говори на човека, но всички Ангели, всички възвишени същества. Когато Бог говори на хората, повечето от тях спят; когато Ангелите им говорят, те пак спят; когато низшите духове им говорят, те са будни.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 238)

Когато Бог проговори на някой човек, всички Ангели, всички възвишени същества се радват.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 138)

КАЧЕСТВА НА АНГЕЛИТЕ

Ангелите са велики души. Някой казва: Ангелите не са като хората. Да, не са като хората. Грех няма в тях, но в тях има една велика душа, която изпраща своята светлина към хората, да изправя техните криви възгледи.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия, беседа „ГРАДОВЕТЕ СОДОМ И ГОМОР“, старо издание – 15)

Ангелът е минал през гениалността, през светийството и е отишъл още по-нагоре. Ангелите са мощни, те са служители. На един Ангел от по-горните класове може да се повери Земята и човечеството, за да ги ръководи.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 75)

Ако срещнете един Ангел, ще видите, че в него всичко е в пълен ред и порядък.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 521)

Стар е Ангелът – милиони години живее, но вечно се подмладява.

(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ – 43)

Ако влезете между Ангелите, ще видите, че всички са около 30 годишни млади, красиви, спретнати.

(ЛЪЧИ НА ЖИВОТА – 288)

Ангелите вървят по пътя на мъдростта, дето е истинското подмладяване.

(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ – 43)

От осем хиляди години се носи една и съща мисъл: остарях, остарях. Като приемаш тази мисъл, наистина ще остарееш. Анге-

лите носят друга мисъл: Подмладих се. Затова Ангелите са вечно млади. Те никога не остаряват.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 266)

Те нямат пол. Ангелът може да вземе каквато форма иска: мъжка или женска. Обаче за него полът е изключен, той не е нито мъж, нито жена.

(СЕЯТЕЛЯТ – 151)

Ако един Ангел слезе на Земята, всички хора ще се съберат около него да го гледат. – Защо? – Той е високо организиран. Материята, от която е направен е фина, устойчива. Обходата му е съвършена.

(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ – 179)

Всички Ангели са красиви.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ – 1922 г. – 88)

Ако отидете на небето, между Ангелите, вие ще се намерите заобиколени само от красота. Ангелите са много красиви същества. Ако един Ангел би слязъл на Земята, всички мъже и жени, всички учени ще тръгнат подир него. Голяма е красотата на Ангела и никой не може да устои на нея. И ако Ангелите днес не искат да слизат на Земята, причината за това е, че те не искат да създават нещастия на хората. В това отношение те са високо благородни и възвишени. Като знаят, че хората не могат изведнъж да постигнат тяхната красота, те се пазят да не ги обезсърчат. Когато трябва да дойдат на Земята, Ангелите се обличат в най-скромна дреха, да не предизвикват съблазън между хората. Обаче, има случаи, когато Ангели са идвали на Земята във всичката своя красота и величие и който веднъж само е могъл да види един от тях Ангели, той се е простирил на земята. Това показва, че хората още не могат да издържат на мощното, на благородното, на възвишеното и красивото в света.

(БЪДЕЩОТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО – 92)

Ако иска да бъде красив, човек трябва да се стреми към красотата на Ангелите.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 207)

Дойде ли някой Ангел на Земята, ще видите, че той знае много неща: да свири, да пее, да рисува, да пише стихотворения, да философства, да се моли – дето го пипнете, всичко знае. Той знае как да помага и на бедни, и на страдащи.

(КОЗАТИВНИ СИЛИ – 152)

Когато четеш едно стихотворение на един ангел, то може да премахне всички мъчнотии от душата ти. То влива в тебе такава грамадна сила, че можеш да дигнеш земята на ръката си. Такава сила развива! А като четеш едно човешко стихотворение, приятно ти е, докато го четеш, а после този мехур се пуква и ти казваш: „Животът не е поезия”. Не, животът не е проза, а е поезия и благодарение на тази ангелска поезия ние живеем. Всички ангели са поети.

(ДВАТА ПРИРОДНИ МЕТОДА – печ. ”Фотинов” – 26)

Колко прави десет милиона по десет милиона? Сто билиона. Това означава думата „Ангел”. Той носи в себе си толкова знания, колкото единици има в стотте билиона. И това даже е малко. Думата „Ангел” е неразбрана. Който я разбира, само като му кажат „Ангел”, веднага ще влезе в Ангелския свят. Щом чуя думата „Ангел”, аз влизам в този необятен свят, необикновено красив и светъл. Разпервам крилете си и се движа с бързина, по-голяма от тази на светлината.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 114)

Знанието на Ангелите се отличава от знанието на хората. Има много работи, които хората знаят, Ангелите не ги знаят. Има много работи, които Ангелите знаят, а хората не ги знаят.

(АКО ГОВОРЯ – II том – 183)

Ако измерите силата си с тази на Ангела, ще видите колко сте слаби. Един Ангел може да вдигне Земята само с едната си ръка и да я захвърли на 4-5 километра далеч в пространството. Един Ангел може да си играе със Земята, като с топка, да я подхвърля нагоре-надолу и ние да стоим на нея спокойно.

(КРАСОТАТА НА ДУШАТА – 252)

Едно от качествата на Ангелите е интелигентността.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 53)

Добрите Ангели са толкова умни и справедливи, че човек не може да си представи, че и те произтичат от човешката раса.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 73)

По какво се отличава един Ангел? Един Ангел се отличава по това, че той може да разреши най-сложните математически задачи. Ако му дадеш една задача, например колко атома има във Вселената, той веднага ще я изчисли. Ако му дадете да реши друга някоя задача, например да изчисли живота на някой човек в най-големи подробности – кога се е родил, кога ще умре, какво и кога ще преживее – всичко това той ще може да изчисли в най-големи подробности, за всеки час, за всяка минута и за всяка секунда.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 14 лекция – 10)

Въпросите, с които се занимават големите математици на Земята, са играчка за Ангелите. Когато един Ангел прави изчисления, той взима във внимание и най-малките неща, каквито математиците на земята не могат да предвидят. Ония Ангели, които са създали Слънчевата система, са предвидили всички възможности при движението на планетите, всички изключения, всички вариации на движението и така са завършили своята работа.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 143)

Всеки, който не започва с човешката любов, той не може да разбере Ангелската.

(ИЗГРЕВИТЕ НА СЛЪНЦЕТО – извън. беседа – 22. 03. 1928 г. – 12)

Вярата е качество на Ангелите.

(СИЛА И ЖИВОТ – III серия – 76)

В Ангела няма абсолютно никакво противоречие. Като те погледне, той знае защо те гледа; като те слуша, знае защо те слуша.

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 23)

Запитайте един Ангел какво нещо е грехът и лошият живот. Колкото и да иска да се произнесе за него, нищо не може да каже. Защо? Той никога не е грешил, никога не е правил зло. Той вижда, че хората грешат, но как става това, не знае.

(ЦЕННАТА ДУМА – 130)

Ангелът се стреми към доброто.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 120)

Ангелите не се занимават с човешките грехове и престъпления. Това нещо е свършено скрито за тяхното съзнание. Ангелите не знаят какво нещо е грях или какво е престъпление. Те живеят в абсолютна чистота. Зароди ли се у някой Ангел желание да разбере какво нещо е престъплението, той веднага иска да опита, а с това се опорочава.

(ВЛИЗАНЕ – 160)

Когато един велик Ангел от Небето, който живял милиони и милиарди години, който има в себе си опитност повече отколкото цялото човечество, на когото историята е много по-велика, отколкото на целия човешки род, реши да слезе на Земята и да се въплъти, той ще вземе формата на дете, ще се смири – оттам той ще започне своето развитие, за да разбере величието на Бога. Под думата дете Христос разбира особено вътрешно състояние – да бъдем в съгласие, във връзка с Духовния свят, с всички Сили, с всички Същества.

(СИЛА И ЖИВОТ – II том – изд. – 2006 – 273)

Ангелът, например, е същество на абсолютната справедливост и чистота; той има отлична обхода.

(КРАСОТАТА НА ДУШАТА – 94)

Ангелите имат такава сила, че ако я употребят, биха направили чудеса, но те считат за излишно да я прилагат при оправяне на човешкия свят.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II ТОМ – 73)

По-културни хора от Ангелите аз не зная.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII – 22 лекция – 25)

За Ангелите няма по-велико нещо от чистотата – чисти чувства, чисти мисли. За Ангелския свят най-важното нещо е чистотата.

(ЛЮБОВ КЪМ БОГА – 54)

Ангелите контролират много добре органите си.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 1921 г. – 14)

Ангелите могат да направят много неща, но имат ред правила, които никога не престъпват. И Ангелът може някога да направи погрешка, но той никога не се изненадва. Щом забележи погрешката си, в момента той я изправя. От това, че е сгрешил, той не се

съмнява в успеха на своята работа; веднага коригира погрешката си и резултатът на работата му е сигурен.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 42)

Само сърцата на Бога, на Ангелите и на човека произвеждат топлина. Топлината и светлината са външни признаци на Божествения живот.

(БОЖИЯТ ГЛАС – 112)

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С АНГЕЛИТЕ

По отношение на Ангелите, хората са цветя. Ангелите изучават човека от неговия цвят.

(ПЕТИМАТА БРАТЯ – 242)

Бог говори на човека чрез страданията, а Ангелите – чрез радостите.

(НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА – 95)

ВРЪЗКА

Човек трябва да бъде във връзка с Ангелите, да почувства и тяхната любов, и култура.

(ПРАВЕДНИЯТ – 113)

Между животните, хората и възвишените същества – Ангелите, има неразривна връзка. Животните се ползват от миналия живот на хората, който те са посели в тяхното съзнание; хората се ползват от миналия живот на Ангелите, посят в съзнанието им; Ангелите пък се ползват от миналия живот на съществата, които стоят над тях. Следователно, върне ли се назад в съзнанието си, човек влиза в миналия си живот и се свързва с животните; върви ли напред, той отива към своето светло бъдеще и се свързва с Ангелите, чиито мисли и желания иска да реализира.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 304)

Висшите чувства на Разумните същества човек възприема като мисли. Завършените процеси на мислите ще възприемете като чувства, за да им се даде живот. Те ще бъдат семена, които ще растат и ще се развият. Ще им станете майка, защото са чувствата, които дават стремеж.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – изд. 1999 г. София – 402)

С Ангелите ние сме свързани по закона на разумността. Разумността е качество на Ангелите и се изпраща от тях при творението, при създаването на тази нова Вселена. От изобилието на своята разумност те изпращат към Земята. Казано е в Писанието: „Ще изпратя Духа си и Той ще ви научи”. На какво ще ни научи? На разумност.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 6)

Турете Христа за глава на вашето царство и вървете по Неговия път – само така Ангелите ще ви бъдат приятели и вие ще ходите в Светлина.

(СИЛА И ЖИВОТ – II том – изд. 2006 г. – 247)

Ние с Ангелите ще се свържем чрез разумността. Щом има идеалност, Ангелите са в нас. Щом проявяваме разумността, ние сме с Ангелите.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 39)

За да бъдем във връзка с Ангелите, всички хора – мъже, жени и деца трябва да раждат. Който не може да роди една възвишена мисъл, едно добро желание, не е свързан с Ангелите. Всеки момент трябва да раждате. Който не ражда, сам прекъсва връзката си с Ангелите.

(ДАЛИ МОЖЕ – 264)

Който иска да влезе в общение с възвишените жители на астралния свят, трябва да бъде кротък и смирен.

(ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА – 121)

АНГЕЛ-ХРАНИТЕЛ

Невидимият или духовният свят взима живо участие в живота на разумните хора. Те (Ангелите) посещават всеки ден тия, които разбират небесния език.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. 5 лекция – 102)

Физическият човек започва да се радва, вдъхновява се и казва: „Дойде ми някаква идея.” Това е резултат на поетическия гений у човека. Всеки има по един такъв гений, трябва само да го долови. Някои го наричат Ангел-хранител. Той е толкова интелигентен, с толкова светло лице, с такъв нежен глас, с такива висши трептения наоколо си, че от всяка негова клетка диша живот. И когато иде

той, всякога се усещате радостен, всичко наоколо ви е светло, но щом си заминете ставате неразположен, чувствате стеснение в сърцето си. Някой път той ви запитва: „Кажете ми сега вие нещо из вашия живот.“ И вие почвате да му разправяте за вашите тъги и скърби, а той ви слуша и почва да мисли как да ви помогне. Той бутне едно бутонче и веднага теченията във вас се изменят и ви светва.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. 5 лекция – 101)

Писанието казва: „Всичко, което се случва на ония, които любят Бога, ще им се превърне на добро.“ Това подразбира, че сте свързани с това същество, с този Ангел, който се интересува от вашия живот. Вие казвате: „Как се интересува?“ Между многото работи, които той има, нему му е приятно да се занимава с теб. И по някой път Ангелите, когато искат да имат развлечение, пращат ги на Земята. Като дойде тук, обикне някоя душа и се занимава с нея и работи върху нея. И когато човек се намира в мъчнотии, и ако го слуша, ще се оправят работите му. И ако не го слушате, ще загазите. Всеки един от вас има по един такъв Ангел, който може да му оправя работите. И ако очаквате на него, ще се оправят работите ви.

(ПЕТТЕ ВРАТИ – 261)

Ти ще вярваш в Ангела, който Бог ти е турил. И ако станеш сутринта, помисли за неговия ум. Той е един светъл Ангел. Светъл ум имат Ангелите. Те са много благородни в ума. И какво сърце имат Ангелите – на доброта. И волята им каква е благородна. И като станеш сутрин, помисли за своя Ангел. После мислете за Бога, за Христа.

(ПЕТТЕ ВРАТИ – 263)

СРЕЩИ

Когато говорим за Любовта, ние подразбираме наши приятели от невидимия свят, които ни посещават в известна епоха на нашия живот повече, отколкото във всяко друго време. Тогава ние сме радостни, мощни. Когато дойдат тия гости при нас, те носят със себе си най-възвишени мисли и чувства, вземат участие във всички наши нужди и ни дават най-възвишени упътвания. Вие имате крива представа за Ангелите, за светиите, за тия ваши въз-

вишени приятели, мислите, че те са заети само с възвишени работи и не се интересуват от човека, не се занимават с дребни работи. Не, дойде ли един Ангел при тебе, той се интересува и от дребните неща на твоя живот.

(ИЗГРЕВИТЕ НА СЛЪНЦЕТО – извънредна беседа – 22. 03. 1928 г. – 10)

Челото може да се раздели на три области: горната част е свързана с Божествения свят; средната част е свързана с Ангелския свят – там е литературата, поезията, изкуството; долната част е свързана с физичния свят – със света на фактите, на материалната наука.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 58)

Колкото и да отричате съществуването на разумния свят, вие постоянно срещате разумни същества. Не се минава ден, да не ви посети някое разумно същество. В дома ви или в учреждениято дето работите, все ще ви посети някой добър, праведен човек. Той иде незабелязано, не говори за себе си, но с присъствието си само ви донася нещо хубаво. Като си отиде казвате: „Не зная какъв беше този човек, но ми внесе добро разположение, даде ми нещо хубаво”. В друг случай пък вие носите нещо светло за своите близки. Ангелите, разумните същества посещават всички хора, невидимо и видимо, в човешка форма и по този начин им помагат. Сега се явява въпросът: по какъв начин Ангелите посещават хората? Как и отде влизат в тях? Това е най-лесната работа. Те влизат и през най-тесни отвори. Достатъчно е да намерят един малък отвор, за да се настанят във вас. Три отвора има, през които Ангелът може да влезе в човека: през ума, през сърцето и през волята му. Влизането и излизането на Ангела трае само един момент, след което човек се чувства вдъхновен, готов за велики работи. Щом Ангелът се отдалечи от човека, последният казва: „Не зная защо ми е празно в душата. Преди момент бях пълен, богат, готов на всички благородни жертви”. За да не изпаднеш в празнота, използвай момента за светлото посещение. – Защо Ангелите не прекарват по-дълго време в човека? – Защото те познават неговото естество. Човек отваря ума, сърцето и волята си за момент само и бързо ги затваря. Ангелите използват, именно, този критичен момент. Те се движат с бързината на светлината,

вследствие на което работят в миговете на времето. Благодарете и на тия моменти, през които се отваряте за светлите същества, както цветовете – за слънчевите лъчи. И тъй, когато се намирате пред някаква мъчнотия, не се смущавайте как ще я разрешите, но отворете ума и сърцето си, застанете тихо и спокойно и чакайте. Няма да мине много време, някой Ангел ще влезе във вас, ще остави своето благословение и ще излезе – Ако влезе друг някой? – Не се безпокойте. Щом е ден, само светлината може да влиза и през най-тесните отвори. Тя влиза и през затворени прозорци, и през пуснати пердета. Вятърът, прахът не могат да влязат през затворени прозорци, но светлината минава и през тях. Следователно, колкото и да е кратък моментът на нейното посещение, благодарете и за това. Доброто ви е посетило и оставило своето благословение.

(РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ – 117)

Да видиш един Ангел на Земята, ти трябва да се преустроиш. Енергията, която излиза от Ангела, е толкова мощна, че ти не можеш да издържиш. Ще се проснеш на земята или ще стоиш много далеч.

(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН – 22. 01. 1987 г.)

Да допуснем, че пред вас се яви някой Ангел от небето, даде своите разпореждания да направите нещо и си заминете. В първия момент, като видите, че Ангелът го няма, ще се усъмните. Най-първо ти ще се почувстваш въодушевен, ще излезеш вън, ще разкажеш на един, на втори, на трети, че ти се явил един Ангел, но всички ще ти казват: „Защо си толкова будала да вярваш в тия работи?” Първият ти каже, че не си с всички си ум. Вторият потвърди същото, третият – също и най-после ти се усъмниш. Не, онзи при когото се яви Ангелът, трябва да има сила, вяра в себе си да не се разколебава от ничие мнение. Той трябва да настоява и да казва: при мене снощи дойде един Ангел и ми каза, че ще придобия такава сила, че ще мога да дигна един човек във въздуха за краката и да го държа прав като свещ. Ще му кажат: „Ти не си с ума си”. „Не съм с ума си ли?” Хваща един човек и го дига във въздуха. „Сега с ума си ли съм?” „Не си”. Хваща го отново, обръща го надолу с главата и го пита: „Сега с ума ли съм?” „С

ума си". Този човек казва на другите: „Голяма сила имаше този господин, но като че не беше с всичкия си ум". После отива при някой учен и му казва: „Снощи се яви при мен един Ангел и ми каза, че ще мога да разрешавам най-трудните математически задачи". Този учен казва: „А, този човек не е с ума си. Ангел му се явил!" Дават му трудни задачи, започва да ги решава. Този учен казва: „Не зная дали му се явил Ангел или не, но решава човекът и най-мъчните задачи, много знае". Отива най-после при един духовен човек и му казва: „Снощи ми се яви един Ангел и ми каза, че какъвто болен и да се яви пред мен, ще мога да лекувам. Съмняваш ли се?" „Съмнявам се." „Добре, доведете ми някои болни!" Довеждат при него един паралистик, един сляп и на всички помага. Паралистикът излекува, на слепия очи отваря. Тогава духовният казва: „Дали се явил Ангел на този човек или не, не зная, обаче, той лекува". Най-после правоверните ще кажат: „Някой дявол е дошъл в него, та всичко може да върши". Ако този дявол може да дига човек във въздуха; ако този дявол може да решава и най-сложните математически задачи; ако този дявол може да лекува парализици, да отваря очи на слепи, тогава где е Божественото, где е мощното у човека, което може да прави всичко? Никакъв дявол не се крие в тези прояви! Аз зная какво може да прави дяволът. Дяволът знае да чупи краката на хората, но никога не ги прави; дяволът знае да размества умовете на хората, но да решава задачи, не знае. Ако живеете по дяволски, дяволът иска хората да бъдат идиоти – нищо повече. Всеки стремеж за знание, за светлина, за свобода, за прогрес, за Любов, това са импулси на великия Божествен Дух. И всеки човек, който мисли другояче, не е на правата страна. Казвам, когато срещнете когото и да е с такива благородни пориви, признайте, че в него се проявява Божественото. Силен е този човек, наистина, защото Ангелът му е говорил.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 31)

Те, крайно интелигентни и красиви, като дойдат между хората, за да не ги изкушават, веднага се превръщат на лампи с голяма светлина.

(СЕЯТЕЛЯТ – 151)

Ако обикновеният човек попадне между същества от възвишения свят, той ще се види в чудо. Той няма да разбира нито езика, нито отношенията, нито науката им и ще гледа по-скоро да слезе на Земята.

(КЛЮЧЪТ НА ЖИВОТА – 132)

Някои религиозни хора мислят, че лесно е да се разберат с Ангелите.

(ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 14 лекция – 10)

Ако не разбираш хората, Ангелите още по-мъчно ще разбереш.
(ТРИТЕ ПОСОКИ – 49)

Бързината, с която възвишените същества се движат, е толкова голяма, че те са почти невидими. Като погледнете към тях, вие виждате само светлина, без никакъв образ. Ако човешкият мозък и вибрациите на нервната система на човека са еднакво нагласени с тия на възвишените същества, той би могъл да види техния образ, да се слее с тяхното съзнание. Значи, ако умът и сърцето на човека са нагласени според ума и сърцето на някой Ангел, на някое възвишено същество, той би могъл да влезе в съобщение с него, би могъл да го разгледа добре, да види неговото лице, неговите очи, уши, уста, нос. Само при това положение Ангелът би могъл да се спре пред човека. Той ще му се усмихне, ще го поздрави, ще му даде такъв прием, какъвто никой не му е давал. Не сте ли нагласени в хармония с Ангелите, с възвишените същества, те никога няма да се спрат за вас. Никакви молитви, никакви плачове не са в състояние да предизвикат тяхното внимание.

(КЛЮЧЪТ НА ЖИВОТА – 132)

Ако отидете в невидимия свят, между Ангелите, такива, каквито сте, мислите ли, че ще ви приемат?

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 295)

Ангелите обичат красиви души. Ако своята душа не е облечена с красива дреха, как ще се явиш в Ангелския свят? Там не приемат голи хора – всеки трябва да бъде облечен.

(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – 296)

Добре ли ще ни посрещнат Ангелите? – Това зависи от вас. Ако живеете добре, ще ви посрещнат с песни; ако не живеете

добре, няма да ви посрещнат, но като видят, че се отправяте към тях, веднага ще ви върнат на Земята.

(СЪБУЖДАНЕ – 109)

Ако сърцето на някой човек от Земята е изпълнено с възвишени и благородни чувства, достатъчно е той да помисли за някой Ангел и Ангелът ще бъде при него. Няма ли такова сърце, никой Ангел не би напуснал мястото си за него. Закон е: никой Ангел, никое напреднало същество не извършва постъпка, от която да има повече загуба, отколкото печалба.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 62)

Гледаш небето, осеяно с безброй звезди. Те ти служат, осветяват твоя път. Като дойде Истината, ти ще бъдеш свободен. Тогава, като срещнеш Ангел, няма да се уплашиш и да паднеш на земята от страх, но ще го поздравиш и ще пожелаеш да те научи нещо. Ангелът ще те запали, ще гориш, без да изгаряш. Това е свещеният огън на Любовта. Не бягай от Любовта, но приеми я в себе си. – Запали се сърцето ми. – Не се страхувай. Ако Ангелът го е запалил, ти ще придобиеш нещо ценно. Следователно, не бягай, нито се страхувай от Ангела, но се моли.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 73)

Ако срещна Ангел, не зная какво да направя с него. Мъчно е човек да се справи с Ангелите. За тях няма място на Земята. Хората едва сега създават условия в себе си за приемане на съществата от по-възвишените светове. Трябва да се направи място за тях. Ако дойде някой Ангел на Земята, трябва да има поне един олтар за него. Защо му е този олтар? За да принесе жертва на Бога. Вие трябва да приготвите този олтар в самите вас. Щом Ангелът принесе своята жертва, той ще влезе при вас и ще започне да ви говори. Проверете, имате ли такъв олтар в себе си, на който Ангелите да принасят своята жертва. Това е една от великите истини, които трябва да знаете.

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 181)

След дълго постоянство на духовния човек, физическият човек започва най-после да се радва, вдъхновява се и казва: „Дойде ми някаква идея“. Това е резултат на поетическия гений у човека. Всеки има по един такъв гений, трябва само да го долови. Това не

е нещо фиктивно, но действителност, една истина. Някои го наричат Ангел-хранител. Той е толкова интелигентен, с толкова светло лице, с такъв нежен глас, с такива висши трептения наоколо си, че от всяка негова клетка диша живот. И когато иде той, всякога се усещате радостни, всичко наоколо ви е светло, но щом си заминете, ставате неразположен и чувствате стеснение в сърцето си. Някой път духовният човек ви запитва: „Кажете ми сега вие нещо из вашия живот.“ И вие почвате да му разправяте за вашите тъги и скърби, а той ви слуша и почва да мисли как да ви помогне. Той бутне едно бутонче и веднага теченията във вас се изменят и ви светва. Но дълго време ще му разправяте, без да го лъжете. Той Ви изслушва внимателно и казва: „Право говорите“. И след това си записва всичко, каквото му казвате. Ако казвате право и резултатът ще бъде прав. Ако казвате криво и резултатът ще бъде крив. Та невидимият или духовният свят взима живо участие в живота на разумните хора. Те посещават всеки ден тия, които разбират. Затуй и ние искаме да приготвим условия за вас, да разбирате вече небесния език. Ангелът говори отлично на твоя език, той те разбира много добре. Той, като дойде при тебе, няма да те кара да учиш неговия език, но ти като идеш горе, няма да го разбираш и ще трябва да учиш неговия език.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – IV г. – 5 лекция – 101)

Отидете ли между Ангелите, вие трябва да знаете техния език. В онзи свят има девет Ангелски йерархии, които си служат с девет различни езика. Вие знаете ли тези езици? При това, тези езици са извънредно богати; те разполагат с грамаден речник от думи, а не с няколко хиляди само, каквито са езиците, с които хората си служат.

(МАЙКА НА ВРЕМЕТО – беседа ЕДИННИЯТ ЖИВОТ – 20)

Вие искате да живеете добре. Ще живеете добре, ако Бог ви обръща внимание, ако Ангелите ви обръщат внимание, ако добрите хора ви обръщат внимание.

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 273)

Който отива при Ангелите, той трябва да знае техния език. – Значи, никой не може да влезе във връзка с Ангелите? – Ако вие не знаете езика им, все ще се намери някой да го знае. Вие искате

да отидете при Ангелите, като при майка, да получите мляко от тях. Ако отидете при тях с тази мисъл, вие ще развалите порядъка на небето. Ангелът не може да бъде майка. Наставник може да бъде, но не и майка. Важно е да знаете езика на Ангелите.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 115)

Ами ако знаехте езика на Ангелите, щяхте ли да страдате? И Ангелите имат своя граматика, своя писменост, свои наречия, главно три – за трите различни светове. Те си служат с около 35 милиона думи. Това още не се отнася до първокласните, но до някои от по-долноразредните Ангели.

(ЗА СЪДБА ДОЙДОХ – 4 лекция – 25)

Щом си духовен, ти трябва да знаеш езика на Ангелите и да се разговаряш с тях. Който разбира езика на Ангелите, лесно урежда работите си. Любовта е Божествен език.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 117)

Вие искате да живеете добре. Ще живеете добре, ако Бог ви обръща внимание, ако Ангелите ви обръщат внимание, ако добрите хора ви обръщат внимание.

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 273)

ГРИЖИ

Когато някой Ангел на светлината слезе на Земята, той изпада в големи противоречия. Докато бил на небето, той мислил, че хората живеят добре, като тях. За да научи техния живот, дават му билет за Земята, определят му един грешен човек, да се грижи за него, но в края на краищата, се вижда в чудо. Ангелът му казва едно, той върши точно обратното. Случва се понякога, че при усилена работа, Ангелът не може да повдигне човека, върху когото работи и заминава за небето с мисълта втори път да дойде да му помогне. Ако другарите му го питат какъв е животът на Земята, той отговаря: Слез, сам ще го опиташ. Като слезеш, ти ще научиш такива уроци, каквито никой не може да ти предаде.

(ЦЕННАТА ДУМА – 75)

НАБЛЮДЕНИЕ

Когато ние не постъпваме добре, съществата от разумния свят ни наблюдават, бутнат ни, като ни казват: „Не е право това, което

вършите”. Ние се сепнем, погледнем наоколо, не виждаме никого и казваме: „Никой няма около нас”. Пак продължим работата си. Съществата от разумния свят пак ни бутнат. Ние се спрем, замислим се, докато най-после съзнаем, че това, което вършим, не е право.

(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 127)

Който е намерил великата Истина, той е в положението на тримата момци. Той е готов да влезе в огнената пещ, да изгорят връзките, които го свързват с живота и да тръгне свободен, без никакви връзки на Земята. Ангелите отгоре наблюдават кой човек има доблестта и силата да влезе в огъня и да издържи. Огнената пещ е създадена с цел да изпитва човешкия характер. Днес хвърлят всички хора в огнената пещ. Ако не се поклоним на известни мнения, системи или вярвания, ще влезеш в огнената пещ.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 112, 113, 114)

ИДЕИ

Ангелите имат идеи, които стоят по-високо от човешките и които хората още не познават. Следователно, това, което за хората не съществува, за други същества е известно. Ще питате защо хората не знаят това, което Ангелите знаят? Много просто. Човек е малък съд с вода, в който влизат няколко риби. Могат ли всичките риби от океана да влязат в малкия съд с вода? С други думи казано: възможностите на светията не са възможности на гения.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 214)

ИМПУЛС

За да бъдеш музикант, поет или художник, това е Божествен импулс, на който ти още днес трябва да дадеш ход. Това е импулс на всички разумни същества, които са завършили своето развитие. Те искат още днес да се проявят чрез вас. Ето защо, от вас се иска да дадете подтик на душата си, да се прояви, а не да ѝ противодействате. Противодействате ли ѝ, вие ще изгубите благоприятните условия и ще чакате дълго време, докато попаднете в същите условия.

(КОЗАТИВНИ СИЛИ – 152)

Ангелите се съобщават с хората по закона на вдъхновението и така им предават своите мисли.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 11)

Вдъхновението в човека иде от посещението на Ангелите.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 76)

МИСЛИ

Човек трябва свещено да пази своите мисли и желания, понеже те са пътища, чрез които той се свързва с Божествения свят, с Ангелите, със светиите, с всички добри хора, изобщо с всичко онова, което носи радост и веселие за душата.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 85)

Ние сме в постоянен контакт с Ангелите, те ни носят хубави мисли и желания, изпълват ни със Светлина и пр. Щом ти дойде една светла мисъл, Ангел те е посетил. Радвай се на това; макар и да не си го зърнал, той те е посетил. Когато ти дойде една светла мисъл, значи един Ангел те обича и те посещава, той ти праща тази светла струя

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 75)

Какво разбират хората под думата „Ангел”? В моя ум под „Ангел” разбирам моята светла мисъл. Ангелите имат отношение към човека. Понеже разбират нуждите на хората, те внасят своята интелигентност в тях. Така, именно, хората могат да мислят право и да работят като Ангелите. Като видиш един Ангел, ти искаш да бъдеш като него. Какво ще постигнеш с това? Ти не можеш да бъдеш нито чист като Ангела, нито да имаш неговата мисъл. Друг е въпросът, ако Ангелът те посети.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 151)

Според мистиците или според окултизма, вашите мисли и идеи са душички, които очакват да ги облечете в образ и да им дадете място на Земята. Душичката-идея ще дойде в ума ви и в сърцето ви, дълго време ще ви шепне сладки думи, ще ви обещава много работи. Тези душички – мисли и желания – ние наричаме ангели, защото думите „мисъл” и „желания” са слаби да изразят това, що са тези душички. Тези душички работят върху нас като пчелички. Като облечем нашите мисли в умствена и телесна дреха, необходима за тях, а после и в нашите добри желания, ще срещнем в бъдеще приятелите си. Един ден, след 100-200 години, вие, които сте събрани тук, ще бъдете такива душички в умовете на бъдещите хора, на които ще говорите сладко. Като се съблече-

те от материалното си облекло, тялото, вашата душа и вашият дух ще вземат форма на ангел и ще започнете да служите на хората безкористно. Добрите мисли и добрите желания не са за да служим на себе си; колкото повече добри мисли и желания имаме към другите, толкова по-силни ще бъдем като хора на Земята. Като напуснем добрите мисли и желания, ние изгубваме най-добрите си приятели, най-добрите си помощници – Ангелите-помагачи. А изгубим ли тях, животът ни на Земята няма смисъл. И външно-то ни приятелство, запознаване, зависи от тези наши вътрешни приятели. Като се срещнат двама, те най-първо се опознават с мислите си, после с желанията си и най-после с действията си. Когато те се опознаят, тогава се опознават и въплътените души.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ – 1919 г. – 22)

Ангелът разполага с много малко време, с една десетохилядна част от секундата минава край теб, оставя в теб Светлина и ти става приятно от неговата мисъл. Когато те посети, той после обикаля целия свят и посещава много хора – хиляди и хиляди.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 77)

Ангелите са заети с хората, но с най-възвишените им мисли и чувства, а с по-долните им чувства са заети други същества.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 75)

Всяка мисъл, на която знаеш последствията, е Ангелска.

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 79)

Който мисли право, той е Ангел; който чувства право и носи Любавта, той е Серафим или Херувим.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 234)

НАПЪТСТВИЯ

Какво представят Ангелите? – Те са Същества, които се превръщат на Светлина и влизат през очите на хората, да ги възпитават. Велико изкуство е да знаеш как да се превърнеш на Светлина. Това е учението на Ангелите. Чрез него те искат да напътват хората към реалността на живота.

(СЪБУЖДАНЕ – 51)

Искаш да направиш едно добро. Нещо в тебе ти казва: Направи това добро. Ти веднага изпълняваш волята му и целия ден си

доволен и разположен. Ако не направиш доброто, това същество ти нашепва: Не постъпи добре. Това същество е Божественото, твоят Ангел. Ако го слушаш, той ще те изведе на прав път.

(НОВАТА МИСЪЛ – 197)

Когато грешите, два Ангела ви придружават – един отляво, друг отдясно. Те носят със себе си по една губерка /голяма игла/. Ако грешката ви се отнася до областта на сърцето, ще ви боднат отляво; ако грешката ви се отнася до областта на ума, ще ви боднат отдясно. Когато убодат някого в лявото око, той веднага се стряска, пробужда се и казва: „Благодаря на Господа, че не ме ослепи“. Когато питате каква е ролята на лошите духове в света, трябва да знаете, че те са определени да мушкат хората от време на време, ту отляво, ту отдясно, да ги предпазват от голямото зло, на което сами се натъкват.

(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ – 388)

ПОМОЩ

Когато сегашните Ангели, които ни помагат, са минали през фазата на човечеството, сегашните хора са били като растения и животни и тогавашните хора са се ползвали от тях, а сега идват да помагат на днешните хора, за да им се отплатят.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – I том – 11)

Ангели слизат някой път със задача да помагат на хората. Вие плачете, той казва: „Твоята работа ще се оправи.“ И си заминава. Минава друг Ангел, който има особена задача. Той като минава край вас в съзнанието ви стават известни промени. Виждате, че животът ви се подобрява, но как е станало това не знаете.

(АКО ГОВОРЯ – II том – 337)

Ангелите са бременни с идеята, че постоянно трябва да слизат да помагат на хората.

(АКО ГОВОРЯ – II том – 200)

Когато Ангелът на разумността дойде при тебе, ти трябва да знаеш какво да му поискаш. Ако не си разумен, ще му поискаш хубави дрехи и украшения. Ако си разумен, ще му поискаш да ти помогне да развиеш своите дарби. Той ще те възнагради така, че всичките ти работи ще се уредят.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 236)

Когато дойде Ангелът при вас, вие не трябва да го пипате, да гледате дрехите му. За вас са важни светлината и знанието, които той може да внесе във вашия ум. Това знание ще ви ползва през целия живот.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 237)

Ако се вслушаш в своя вътрешния глас, ти ще познаеш кой е Ангелът на разумността и какво да искаш от него. Този глас наричаме Божествена интуиция. – Къде е този Ангел? – В самия човек. Когато дойде Ангелът в тебе, твоят слуга ще ти каже: „Господарю, Ангелът от небето слиза, пригответи се да го посрещнеш.“ Ако господарят се вслуша в гласа на своя слуга, Ангелът ще му донесе своето благословение и работите му ще се уредят. Ако е небрежен към този глас, нищо няма да успее. Той е човек, който мисли само за работите си на Земята.

(НОВО РАЗБИРАНЕ – 236)

Ангели идат със своята любов в помощ на силата.

(ПРАВЕДНИЯТ – 164)

Ние като хора сме слаби, затова Ангелите са дошли на Земята да ни помагат. Това, което вие не можете да направите, те ще го направят. Вие не можете да поправите времето, но те ще го поправят; вие сами не можете да подобрите здравето си, но те могат. Те могат да направят много неща, но имат ред правила, които никога не престъпват. И Ангелът може някога да направи погрешка, но той никога не се изненадва. Щом забележи погрешката си, в момента той я изправя. От това, че е сгрешил, той не се съмнява в успеха на своята работа; веднага коригира погрешката си и резултатът на работата му е сигурен.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 42)

Човек не познава Ангелите и не подозира, че хубавата работа, която върши, е с тяхно съдействие. Успехът ѝ се дължи на присъствието на някой Ангел в самия него.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 76)

Мнозина, като не разбират живота, чакат да дойде някой от небето да ги спаси. Действително, може да дойде някой Ангел на спасението, но той няма постоянно да седи при тях. Може да по-

седи ден, два, три, месец, два, най-много година и след това ще заmine. И Ангелът има свое предназначение, свои цели, свои мисли и желания, които трябва да постигне. Той слиза на Земята от обич към някого и остава тук, докато свърши работата си. Дойде ли някой Ангел на Земята, вие искате той да остане постоянно при вас.

(VIII МЛАДЕЖКИ СЪБОР – ПРАВО СИ ОТСЪДИЛ – 1930 г. – 33)

Подсъзнателният живот е този на Ангелите. В подсъзнанието, например, са складирани всички възможности за реализиране на нещата. Питам: как ще постигнете това? – Само ако знаете законите. Например, ти искаш да постигнеш нещо добро. Вложи тази мисъл в подсъзнанието си с пълна вяра и тя ще се реализира. Внеси тази мисъл без страх, без съмнение и висшите същества, които живеят там, ще ти помогнат. Ти само напиши заявлението си до тях, но конкретно, определено и го остави. Те не обичат общо говорене. Ще кажеш тази мисъл само веднъж, без да я повтаряш. При повторение законът не работи. Кажеш ли мисълта веднъж, забрави я. Някои от вас имат материални затруднения. Направете същия опит. Усъмниш ли се, законът не работи. Този закон работи само при пълна вяра от ваша страна. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, която да се реализира, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си.

(ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА – 274 – 277)

Който има опитности и преживявания от другия свят и болен да е, лесно ще се справи с болестта си. Неговите Ангели от невидимия свят ще го посетят и ще отнемат всякаква болка, скръб или обезсърчение.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 99)

Ангелите, възвишените същества имат желание да помагат на хората, но ако те се съмняват, не могат да получат тяхната помощ. Ангелите завързват конците, а хората ги късат. Не късайте конците, които Ангелите връзват!

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 41)

Представете си, че вие сте изпаднали всред пътя в голям мрак, нищо наоколо си не виждате. В този момент един Ангел се яви срещу вас със свещ в ръка. Ангелът ви обича, затова иска да

осветли пътя ви. Вие веднага виждате светлината на свещта, но Ангелът още не виждате. В дадения случай, в духовния свят, свещта и Ангелът са едно и също нещо. Във физическия свят, обаче, Ангелът и свещта не са едно и също нещо. – Защо? – Във физическия свят свещта изгаря, а в духовния свят свещта никога не изгаря, а само свети. Тъй щото днешната светлина е израз на Ангелите, които присъстват между нас и носят радост, която вие чувствате.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 39)

Напредналите, възвишените същества, които днес присъстват тук, уреждат вашия живот. Запример, някой ученик има слаба памет: учи, мъчи се, но не постига целта си. Като го види един от тези братя, бутне центъра на паметта му и от този момент нещо просветва в ума на ученика, и той започва да помни, да учи лесно уроците си. От слаб ученик, той става силен, способен.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 40)

Най-после трябваше да слезе Ангел от небето – възлюбеният на Христа, да Го освободи от затвора. Същият Ангел слиза и днес от небето, иска да помогне на ония от вас, които са в затвора. Той няма нищо общо с ония, които са вън от него. Един ден, когато и те влязат там, Ангелът ще помогне и на тях. Думата „затвор“ е отвлечено понятие. Ангелът, тая красива форма, подразбира разумността, която иде да помогне на човечеството. Ангелът не е само външна форма. Той подразбира вътрешно съдържание на известна идея, която обхваща всички хора. Този Ангел тропя днес на всички врати и казва: Не е тук. Това значи: Смисълът на живота не е на Земята. Това, дето създавате държави, градове, правите къщи – всичко е празна работа! Животът не е на Земята, т.е. в затвора. Затворът е потребен дотогава, докогато затворникът излежи наказанието си.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 223)

Идат вашите Ангели отгоре, да вдигнат камъка от гроба ви и да кажат: „Лазаре, излез вън!“ Сега и на вас казвам: Излезте от гробницата на фарисейството и садукейството и влезте в Божествения свят на Любовта и Мъдростта. Снемете плащеницата от се-

бе си! Тогава ще видите лицето на Божиите Ангели и всички ще се зарадваме – и вие, и аз.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 44)

Ако лицето (на човека) има правилни черти, а челото е добре развито, това показва, че и той е работил върху себе си, но и Ангелите са работили върху него. Те са влили нещо свое в него, вследствие на което са оформили лицето му. Това наричаме прилив на Ангелския живот в човешкия.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 313)

Ангелите придружават само умни хора, които са готови да прилагат тяхната наука. Голямо послушание се иска от човека. Представете си, че краката на някого се схванат от ревматизъм и не може да върви. Той се моли, обръща се към своя вътрешен учител за помощ. По едно време един Ангел дойде при него и му подшушне следното: „Вземи седем глави червен лук, нарежи ги и ги счукай ситно. Тури в тях 25 грама сол. Тури този лук на стъпалата на краката си и го дръж 10-12 часа. През това време ще усетиш малко сърбеж на краката. Сутринта ще махнеш лука и ще усетиш микроскопическо подобрение на краката си. След това ще направиш още два такива компреса и ще можеш вече да се движиш”. Като започнете да се движите, Ангелът ще ви накара да отидете на някой близък извор, да измиете краката си с чиста вода. Ако точно изпълните неговите думи, вие съвършено ще се излекувате. Христос казва на съвременните хора: „Гърбовете ви са протрити и косите побелели поради това, че не слушате своя Ангел”.

(ГОЛЯМОТО БЛАГО – 76)

Какво представят повечето хора днес? Те очакват да дойде Ангел от небето, да внуши на хлебаря да даде хляб; на гостилничаря – да даде ядене; на богатия – да даде пари. Така постъпват аристократите – те очакват наготово. Трябва ли Ангелът да напусне своята работа и да убеждава хлебаря, гостилничаря, дрехаря и богатия, да задоволят вашите нужди?

(НОВАТА МИСЪЛ – 188)

Вие ще направите малките работи, а на небето Ангелите ще направят големите работи.

(МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН – 25. 03. 1988 г.)

Хората имат желание да им се помага при всички условия: колкото и лоши да са, както и да се проявяват, те мислят, че трябва да им се помага. Не е така. Като хора, като разумни същества, и те имат задължения в света, с които трябва да се съобразяват. Запример: кой би налял нещо в някое шише, ако е уверен, че нищо няма да вземе от съдържанието на това шише? Всеки, който туря нещо в шишето, има мисълта, че когато му дотрябва, ще може да вземе част от това, което е турил в него.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 41)

Мнозина мислят, че Бог трябва да изпрати Духа си да слугува на хората. Това е материалистическо разбиране. Значи, един Ангел, който завършил развитието си на Земята, трябва да слезе при едно плачливо дете, да му слугува, да изпълнява желанията му. Това е невъзможно! От небето може да слезе не само един Ангел. Много Ангели слизат от небето, но кога? Когато трябва да внесат Любовта в човешката душа. Тогава те са готови да служат даже на един човек. Ако не си готов да възприемеш Любовта, пак ще слезе Ангел от небето, но Ангел на тъмнината. Той ще разруши всичко, което попадне на пътя му. Всички хора минават през драмата на разрушението. Всеки е с одрана кожа, сражавал се е с вълци.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 78)

Когато човек прави някакъв избор, всички разумни същества се оттеглят настрана и оттам го наблюдават. Тогава той е свободен да направи избора си за доброто или за злото. Ето защо човек всякога сам носи последствията за своя избор. Разумните същества работят върху него, поучават го, съветват го, докато той още не е пристъпил към избора. Пристъпи ли към избора, те го оставят свободен, сам да решава. Значи, при действията си за добро или за зло, ние сме сами. Божественият закон предоставя на човека да действа свободно и в доброто, и в злото. И за едното, и за другото той сам носи последствията си. Всяка негова постъпка се отразява върху съзнанието му. Лошите постъпки предизвикват наслоявания върху мозъка, вследствие на което става помрачаване на съзнанието, губене на паметта, намаляване на способностите.

(СВЕТИЛИНА НА МИСЪЛТА – 128)

Какво велико самопожертване е от страна на някой Ангел, който се занимава с разрешаването на велики въпроси и като ви-

ди, че някоя душа страда, веднага напуска работата си и отива да ѝ помогне, да я утеши.

(СИЛА И ЖИВОТ – III серия – 274)

Ангелът пътува от една слънчева система в друга, обикаля планетите и на всички помага.

(ВЕЧНО ПОДМЛАДЯВАНЕ – 42)

СЪВЕТИ

Различни служби се дават на Ангелите. Някои Ангели управляват теченията на въздуха; други управляват движенията на водата; трети управляват силите на огъня; четвърти уреждат обществения живот; пети устройват женитбите, като правят ред изчисления, изучават характера на хората, кой за кого може да се ожени, колко и какви деца ще има и т. н. Като знаете това, вие можете да изпратите молбата си до един от Ангелите, които се занимават с женитбите на хората и да го помолите да ви отговори, трябва ли да се жените или не. Понеже този Ангел ви познава от хиляди години, веднага ще ви направи хороскоп и ще каже, че в сегашния ви живот нямате благоприятни условия за женитба. Сега трябва да пригответе добри условия за бъдещия си живот. Ако не го послушате и се ожените, нещастията ще ви следват едно подир друго: жена ви ще се разболее и ще умре, децата ви ще боледуват, вие ще боледувате и т. н. Най-после ще видите, че сте направили грешка и ще съжалявате, че не сте послушали съветите на вашия Ангел. Има случаи, когато вашият Ангел ще ви посъветва да се ожените, защото трябва да родите деца, които да възпитате в духа на новите идеи. Тогава пък у вас няма да има желание да се жените и ще се противопоставите на съветите на Ангела. Не се ли ожените ще сгрешите. Каквото е писано на човека, това трябва да се изпълни. Ако искате да станете учител, или да заемете друга някаква служба, вие пак можете да се обърнете за съвет към някой Ангел. Щом молбата ви е искрена, непременно ще получите отговор, който ще бъде точен, съгласен с това, което е определено за вас.

(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ – 52)

ПОДАРЪЦИ

Когато един твой приятел от невидимия свят ти дойде на гости, той вижда всичко хубаво в тебе. Не само това, но когато тия приятели идват при вас, те водят със себе си по десет камили, натоварени с подаръци. Като влязат в двора ви те започват да разтоварват камилите, свалят от тях куфарите и започват да раздават подаръци на вас, на майка ви и на баща ви, на братята и на сестрите ви и след като поседят 5-6 дни у вас на гости, всичките ви работи се уреждат. Вие трябва само да чакате и да не се безпокоите. Ако нямате с какво да ги угостите, те ще извадят от куфарите си всичко, което е необходимо.

(ИЗГРЕВИТЕ НА СЛЪНЦЕТО – извънредна – 22. 03. 1928 г. – 11)

Ангелите внасят интелигентност в чувствата.

(ДОБРОТО ОРЪЖИЕ – 67)

Ангелската любов се отличава по своята чистота. Тя е без никакви страсти. Който се храни с тази любов, не боледува.

(ЖИВИЯТ ГОСПОД – 89)

За да ви обичат хората, вие трябва да бъдете плодове. За да ви обичат Ангелите, трябва да бъдете светлина.

(ДРЕХА НА ЖИВОТА – 124)

Първоначално крушата се е учила от Ангелите, затова плодовете ѝ били сладки. Всички сладки плодове на дърветата са учени от Ангелите. Никога ти не можеш да бъдеш сладък, ако не мислиш за Ангелите.

(ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – I том – 173)

Като дойдем до окото на светията и на Ангела, те дори виждат дефектите в духовното тяло на човека.

(СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 127)

За да имаме вяра, трябва да живеят Ангелите в нас, които се отличават със смелост и в тях не съществува думата „не мога“. Хората трябва да се съберат с Ангелите и те ще им покажат къде е пътят. Човек, за да придобие вяра, трябва да се свърже с Ангелите и те ще му придадат сила да разбира истинската вяра.

(АЗ ВИ ИЗБРАХ – изд. 1995 г. София – 139)

ПОСЕЩЕНИЯ

Вие най-първо като цветята ще цъфнете, после ще дадете аромат. Ангелите минават около вас и ще се спрат.

(НАЙ-ЛЕСНОТО – 222)

Ще кажете: „Де са Ангелите?“ – Някои от вас съставляват малкото пръстче на Ангелите и когато някой Ангел реши да употреби твоята воля, ти ставаш мек, нежен, и тогава те хваща страх, че си на пръста на Ангела, а утре, щом те остави свободен, казваш си: Слава богу, свободен съм. Но след това може да те тури на другия си пръст. Ап. Павел казва, че сме удове на едно тяло, което е Христос.

(БЕСЕДИ, ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ – 1921 г. – 14)

Ние хората сме много възискателни, искаме да дойде при нас някой Ангел. Благородно е това желание, да дойде някой Ангел у вас, възможно е това, но кога? Когато ние се обърнем към Бога и се новородим, тогава Господ ще изпрати по един ангел да живее във всеки едно от вас. Тогава ще бъдем радостни и весели. Действително няма по-хубаво нещо от това да дойде един ангел и да живее в тебе, да си всякога бодър и весел и когато поискаш да проследиш един научен въпрос, ще запиташ този ангел: кажи ми нещо по този въпрос? Няма нищо, което този ангел да не знае. Тия хора, в които се вселява по един ангел, ние наричаме гениални хора. Вие казвате: този човек е гениален. Аз казвам: в този човек живее един ангел. Ама той е свят човек. Да, в него живее един ангел, затова е свят човек. Следователно, във всички велики хора живее по един велик дух, които духове също са по йерархии. Някой човек иска да бъде музикант. Музикант, в пълния смисъл на думата, може да бъде само онзи, у когото живее един ангел. И всичко възвишено и благородно в света, в какъвто и да е смисъл, се дължи само на Ангелите. Обаче, ние ще кажем: тогава къде е нашата индивидуалност? Какво разбираме под думата „индивидуалност“? Има ли в това нещо несъобразно? Ангелите са почерпили своето знание от Бога, а ние го черпим от тях. Какво лошо има в това? Когато един ангел влезе в някой човек, и той се прояви като поет, напише една много хубава поема, ангелът няма да подпише името си, но ще каже на своя ученик: „Ти си подпиши името, тази работа е твоя!“ Ангелите са много щедри, много благородни.

Как познавате, че вашият Ангел ви е посетил? – По радостта, която изпитвате. Щом започнете да плачете и да страдате, Ангелът ви е напуснал. Ако ви посети пак, отново ставате радостни и весели, въодушевявате се от необикновени идеи; когато Ангелът ви се отдалечи от вас, вие изгубвате радостта си, влизате в областта на обикновените идеи и казвате, че всичко с вас е свършено. Ангелите посещават хората по невидим път, като им предават своята разумност и светлина, както огънят предава топлината си на добрите проводници.

(МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ – 180)

ИЗПИТИ

Кои са нашите близни? Това са разумните души, чрез, които ние всеки ден сме подложени на изпит. Нашите близни са Ангелите, които се проявяват на Земята чрез хората. Срещате един беден, слаб, немощен човек, чрез когото ви изпитват – чрез него се проявява някой Ангел, който иска да ви изпита, да види как ще постъпите. Като го издържите, ще дойдете до вътрешната страна на изпита, който е по-мъчен.

(БЪДЕЩЕТО ВЕРУЮ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО – 33)

Ангелите държат изпит чрез нас, дават им задачи по отношение на човечеството и ако ние свършим правилно работата си и те са издържали задачата си.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 76)

Ближният може да е Ангел, скрит в човека. Чрез човека Ангелът те изпитва доколко си готов да се отзовеш на неговите нужди. Този човек може да е болен, беден, да страда и ти трябва да му помогнеш. Ангелът може да е скрит в една млада мома и от твоето поведение към нея той вижда доколко си разбрал Божията Любов.

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 200)

Ако не изправите погрешката си, утре ще дойдат Ангели от небето и ще ви поставят на такива изпитания, че всички лъжи ще излязат навън.

(ЧАСЪТ НА ЛЮБОВТА – 20)

БЛАГОДАРНОСТ КЪМ АНГЕЛИТЕ

„Можем ли да виждаме ангелите?“ – Човек всеки момент може да срещне някой Ангел, но като се усъмни в него, веднага ще го изгуби. Зад всяко добро дело, зад всяка светла мисъл, зад всяко възвишено чувство се крие един Ангел. Усъмните ли се в добрата постъпка, в светлата мисъл и в благородното чувство, Ангелът моментално изчезва. За да го задържите по-дълго време при себе си, вярвайте във всичко възвишено и благородно, в когото да сте го видели. Вярвайте във всичко, което ви повдига и благодарете за всичко, което ви се случва.

(СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО – изд. 1939 г. София – 230)

“Какво мога да направя сам?“ Нищо не можеш да направиш. Болен си, викаш лекар. Той ще те прегледа, ти ще му платиш, но болестта пак остава в тебе. „Докога ще стои в мене?“ Докато признаеш, че всички блага, всички благословения в твоя живот идат от Бога. Ще признаеш и ще благодариш. Иначе ще заболееш и никой не може да ти помогне. Когато Ангелът ти носеше благословието, ти само отвори очите си и каза: „Остави го настрана, ще го взема.“ Ти не иска да кажеш само една дума: „Благодаря!“ Затова именно Ангелът те бодна с иглата си, да бъдеш буден към благата, които Бог ти изпраща. Сега ще се оплакваш, че кракът те боли. Щом дойде пратеникът на Бога, ще си отвориш очите, ще го приемеш добре и ще благодариш. Не постъпваш ли така, с години ще лежиш болен, ще викаш лекари, докато един ден кажеш: „Дотегна ми да лежа, да се занимавам с лекарства.“ Най-после започваш да се молиш на Господа. Той изпраща двама Ангели като лекари. Те са същите, които ти донесоха благословието. Единият те преглежда, пипне болния крак, духне и казва: „Вяра ти е нужна!“ И втория те прегледа, също пипне болното място, духне и казва: „Любов ти трябва!“ Сега ще станеш от леглото, ще вземеш стомничката и ще отидеш за вода. Ставаш от леглото и не усещаш никаква болка. Взимаш стомничката, отиваш за вода и се чудиш колко лесно се излекува.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 261)

Не очаквайте да дойдат при вас Ангели да ви донесат благата на живота. Каквото ви донесат, малко или голямо благо, бъдете доволни от него.

(ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА – 184)

Днес Ангелите влагат нещо във вашите каси. За вас е важно да знаете дали това, което те влагат, ще израсте. Ще израсте, разбира се. И вие трябва да вложите нещо в техните каси. Какво трябва да вложите? Вашата благодарност към тях. Няма по-велика поезия в живота на човека от тази да може той да благодари.

(БЛАГОСЛОВЕНА МЕЖДУ ЖЕНИТЕ – 42)

С главата служим на Бога, с дробовете служим на Ангелите, а със стомаха – на добрите хора.

(КРАСОТАТА НА ДУШАТА – 94)

ЧОВЕКЪТ И АНГЕЛИТЕ

Като говориш добре, ще бъдеш между хората; като мислиш право, ще бъдеш между Ангелите; като чувстваш право, ще бъдеш между херувимите и серафимите.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 238)

Понеже вие се готвите да идете при Ангелите, знаете ли какво обичат Ангелите? Аз да ви кажа. Ангелите обичат крайна чистота. Вие, ако имате най-малката миризма, не можете да се приближите при Ангелите. Вашата мисъл и чувства, ако имат най-малкия мирис, вие не можете да ги приближите при Ангела. Ангелът иска абсолютна чистота в мисълта, вашата мисъл трябва да бъде чиста и да има ухание. Мислите и чувствата на някои хора лошо миришат.

(АКО ГОВОРЯ – II т. – 399)

Сега вие се готвите за небето, искате да живеете между Ангелите. Какво ще правите там? Готови ли сте да живеете като тях? Като ви сравнявам с Ангелите, казвам: „Да сте много красиви, не сте, да имате културата на Ангелите, нямате. Обаче, те са снизходителни, няма да ви изпъдят, но ще ви изгледат и ще си заминат. Така постъпва професорът с малкото дете.“

(НАЧАЛО НА МЪДРОСТТА – 226)

А това да четете разни философски трактати, да разисквате върху живота на Ангелите, без да живеете като тях, туй са зальгалки, забавления в света.

(VII МЛАДЕЖКИ СЪБОР – 1929 г. – 33)

Прави това, което Ангелите правят.

(ТРИТЕ ПОСОКИ – 273)

Какво лошо има в това, човек да мисли, че може да стане Ангел, с големи крила, да се разхожда из пространството и на всички да свети?

(НЕРАЗРЕШЕНОТО – 95)

Под „Ангел” разбирам висшия човешки ум.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 229)

За мене Ангел е всеки човек, който има будно съзнание и върши волята на Бога. Като му дойде в ума една светла мисъл, той веднага я прилага.

(АБСОЛЮТНА ИСТИНА – 266)

Ако човек има нужното търпение, след години ще стане като Ангел.

(НОВАТА МИСЪЛ – 10)

Като научи уроците, които му са предадени като на човек, той трябва да мине в по-висока фаза, да изучава уроците на Ангелите – да стане Ангел.

(ЦЕННАТА ДУМА – 74)

Един ден, когато достигне съвършенство, човек ще мине в еволюцията на Ангелите и ще разполага с по-големи възможности за развитие и работа.

(ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ – 213)

Вие мислите, че като отивате на небето, ще бъдете като Ангели с крила и сила. Това са детински схващания. Този Ангел е работил, минал е през изпитания и то през какви изпитания, а пък вие без изпитания искате да вземете първото място в небето, да кажат, че сте Ангел. Докато станете Ангел, ще се изпотите сто пъти.

(АКО ГОВОРЯ – II том – 412)

Следната фаза, в която ще минем, е фазата на Ангелите. Щом влезем в тази фаза, сегашните груби тела, които имате, ще се изменят органически. Те ще бъдат създадени от една по-фина материя.

(СИЛА И ЖИВОТ – VII серия – 22 лекция – 25)

Помнете, че на човека е определено да стане Ангел. От него зависи кога ще стане такъв. Той може да стане Ангел в един ден или в една година; той може да стане Ангел в един живот, а може и в десет живота.

(ЗАКОНИ НА ДОБРОТО – 151)

Ученикът е кандидат за Ангел. Когато стигне това положение, дава му се висока служба, да участва в създаване на някаква слънчева система.

(МАЛКИ И ГОЛЕМИ ПРИДОБИВКИ – 52)

Човекът представлява един преходен етап към развитието на Ангелите. Енергията, която ние събираме в нашите тела от Земята един ден ще бъде полезна за други по-висши същества. Тя ще бъде основа за културата на един по-висш свят от сегашния. Като оставяте телата си на Земята, вие ще бъдете свободни от тях и като влезете в Ангелския свят, ще се ползвате от благата, които сте оставили на Земята.

(МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС – III г. – 8 лекция – 128)

Писано е в Свещената книга, че след две хиляди години Божиите Ангели ще слизат и възлизат, ще работят върху хората. Това време е наближило вече.

(Казано на 15 април 1917 г.). (ВСЕ ЩО Е ПИСАНО – 92)

Това, което иде сега в света, е толкова велико, че всички Ангели надзъртат от небето да видят какво иде и какво става на Земята.

(НОВИЯТ ЧОВЕК – 278)

Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да бъде във връзка с Ангелите – основа на това Царство и с херувимите – неговият физически свят.

(ДАЛИ МОЖЕ – 256)

АНГЕЛИ НА ЗЕМЯТА

Кога ще дойдат Ангелите в света? От вас зависи.

(СИЛА И ЖИВОТ – II том – изд. 2006 – 369)

Днес вече слизат и възлизат Божиите Ангели – нова култура се ражда, ново сближаване става между хората и народите.

(СИЛА И ЖИВОТ – II том – изд. 2006 – 365)

Много Ангели и адепти, облечени в костюми на обикновени хора, се срещат навсякъде по Земята – в големите градове като Лондон, Париж, Берлин, София и др. На вид са обикновени хора, но дават насока на всички същества и са капацитети по разни въпроси

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 75)

Казвате: „Ние досега не сме виждали Ангели“. Ангели колкото искате има по Земята. Когато се давиш в някоя река и се хвърли някой и те спаси, извади те от водата, не е ли Ангел? Намираш се всред опожарена къща, някой се хвърли вътре и те измъкне изпод огъня, това не е ли един Ангел? Той се радва заедно с вас, че е успял да ви спаси. Всеки човек, който в най-усилено време ти е помогнал, той е Ангел.

(СВЕЩЕНИ ДУМИ НА УЧИТЕЛЯ – II том – 109)

Ангелите са същества толкова напреднали, че имат ред помощници и вместо той да дойде, ще прати някой от своите помощници на Земята. И напредналите хора са ученици на Ангелите.

(ЗАПАЛЕНА СВЕЩ – 216)

Всеки от вас може да стане Ангел, като прави добро. Щом носи доброто, вече има условия за него. Казвате: „Ние ще станем Ангели за бъдеще.“ Това не е нищо чудно.

(РАЗУМНИТЕ СЪЩЕСТВА – 43)

Който мисли право, той е Ангел.

(УСТОЙЧИВИ ВЕЛИЧИНИ – 234)

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ
ПЕЛЪР ДЪНОВ (БЕИНСА ДУНО)

СЪНИЩАТА
(СЪЩО СА ПОМОЩ ОТ
ВИШНИЯ СВЯТ)

СЪСТАВИТЕЛИ:
ПРЕНДАФИЛА БАЛДЕВСКА
АНТЕЛ КЕРМЕДЧИЕВ

Някои от съвременните физиолози казват, че естественото състояние за човека когато спи е да не сънува нищо. Това е сън на мъртвите.

(ВЕХТОТО ПРЕМИНА – 62)

Постарайте се сънят ви да е спокоен, ясен и приятен. Усилвайте ясните картини, защото те сега са разхвърляни и бегли.

(АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 205)

Сънищата са символи или формули, чрез които Природата говори на човека.

(БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ – 94)

Има сънища, които нищо не показват – дължат се или на препълнен стомах, или на лоши мисли и тревоги през деня. Но има сънища, които показват какво ще стане в действителния живот – те съдържат реални работи.

(АКОРДОРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 205)

Някои сънища са ясни, а някои са наполовина ясни. Има сънища несвързани, но има и сънища ясновидски, които помниш през целия си живот. Който не може да спи спокойно, нека да се упражнява в това направление ден след ден, месеци, години, докато най-после придобие изкуството да спи.

(АКОРДОРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 206)

Човек трябва да сънува, но не лоши, тежки сънища, като например, че го гонят, че пада в пропаст, че къщата му гори и т. н. Тези сънища са резултат на аномалности, на отклонения в живота. Нормалният живот се придружава с приятни сънища.

(ВЕХТОТО ПРЕМИНА – 62)

Добрите сънища са за предупреждение, чрез тях работи БОГ и с една мека форма ни съобщава, защото ако се съобщи на човека в будно състояние, той може да се разтревожи.

(АКОРДОРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША – II том – 206)

Каквото става с човека насън, това става и в ежедневието му живот.

(ФОРМИ В ПРИРОДАТА – 87)

Сънищата действат възпитателно върху човека. Ако сънува някой лош сън, той може да изправи някоя погрешка.

(ВСЕ ЩО Е ПИСАНО – 66)

Сънуваш хубав, красив сън. Казваш си: като стана сутринта, ще си го запиша. Докато го сънуваш, мислиш, че можеш да го възстановиш с най-големи подробности. Щом се събудиш, виждаш, че си се лъгал. Ето защо, дали си сънувал нещо, дали те е посетила една идея, веднага си записвай.

(ФОРМИ В ПРИРОДАТА – 86)

Във време на сън човек пътува, ходи на различни места. Прави такива неща, каквито в будния си живот няма никога да направи.

(ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА)

Който ляга да спи с мисълта, че отива само да си почива, той бяга от училището, отива в гората и на сутринта, като се събуди, казва: нищо не научих! Ето защо, лягате ли да спите, кажете си: Отивам сега в училището на астралния свят, да науча нещо ново, което да приложа през дена на Земята.

(ДВАТА ПЪТЯ – 24)

Станеш ли сутрин, нито се почесвай по врата, нито кръстосвай крак върху крак, но застани свободно.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 35)

Като спите, вие отивате в астралния свят на училище. Това, което вечер учите, денем го прилагате. Ако не спите правилно и в астралния свят не можете да учите добре; щом в астралния свят учите добре и на Земята ще можете да учите. Следователно, сънят е от голямо значение за човека. Когато спи правилно, добре, човек става бодър, със свеж ум, с пресни сили и каквато работа започне през деня, всичко ще му върви добре; обаче, ако ученикът не е спал добре, той не е работил добре и в астралния свят, вследствие на което се събужда неразположен, уморен. И тогава работата му през целия ден ще бъде такава, каквато е била в астралния свят. Ето защо, като легнете вечер, кажете си: Сега отивам в училището на астралния свят и желая да свърша добре работата, която ще ми се даде

(ДВАТА ПЪТЯ – 23)

Сънят има отношение към астралния свят, т.е. към духовния живот на човека. Човек се учи духовно само във време на сън. Ако не знае как да спи, той не може да придобие духовни знания. Духовното знание се предава в духовния свят, не във физическия. На Земята човек повтаря, изучава и прилага това, което му е преподавано в духовния свят.

(ТРИТЕ ЖИВОТА – 62)

Забелязано е, че когато преспи, човек се събужда с една лекота, като че е разрешил някаква задача през съня си. В действителност е така. В съня човек се учи, решава задачите си, които през деня са го смущавали. Затова не бързай да решаваш този въпрос. Преспи тази вечер и на сутринта ще видиш на какъв ум ще бъдеш.

(ТРИТЕ ЖИВАТА – 79)

Вечер, като спите, вие отивате на аудиенция при разумните същества в невидимия свят да дадете отчет какво сте свършили през деня и да ви дадат оттам програма за работата, която трябва да свършите на другия ден. Наистина, ако вечер не отивате в духовния свят да получите директиви за работата ви през деня, да приемете добрите съвети на вашите по-големи братя, вие не бихте могли един ден да прекарате на Земята. Следователно, красотата в съня се заключава в посещението, което правим вечер на своя дом и връщането ни сутрин на Земята, в пансиона, в който сме изпратени да учим, да прилагаме знанието си.

(КОЙТО ИМА НЕВЕСТА – 181)

Сутрин слизам от горния свят на Земята. Вечер се връщам в другия свят... в дома си. Тук на Земята идем само да работим. Свършим си работата и пак подир обяд мислим да се връщаме в дома си.

(СЪГЛАСУВАНЕ НА МИСЛИТЕ – 354)

Като ставаш сутрин от сън, първо се спри върху мисълта какво иска днес БОГ от теб.

(ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА – 245)

Всеки ден, още със ставането си от сън, ще отиваш при Господа и ще видиш какви са отношенията ти към Него.

(НОВИЯТ СВЕТИЛНИК – 295)

Щом се събудите от сън, веднага станете и докато сте още бодри, с необременен ум и сърце, оставете се освободени на Божествената мисъл, тя да ви обладава, да се изсипе върху вас и да се почувствувате като новородено дете, което не мисли за нищо, което е освободено от всякакви грижи и безпокойства. Каквато мисъл влезе в ума ви през петте минути на размишление, това е вашата придобивка за деня.

(ТРИТЕ ЖИВОТА – 277)

Като ставате сутрин, казвате: какво ще правя днес? Чудите се какво да правите, а не знаете, че точно определено е каква работа трябва да свършите през деня. Точно определено е каква посока на движение трябва да предприемете този ден. Спите, ставате, без да знаете каква работа трябва да свършите през време в сън и каква през деня. Ставате сутрин и не помните каква работа ви е дадена. Като се връщате от онзи свят казвате, че сте сънували нещо, но всичко сте забравили. Като се връщате от онзи свят, не трябва да се отбивате никъде. Ще се върнете право в дома си и ще започнете работата, която ви е определена.

(КОЙТО ИМА НЕВЕСТА – 181)

ПРЕНДАФИЛА БАЛДЕВСКА
АНТЕЛ КЕРМЕДЧИЕВ

ХОРА — КАПО
АНТЕЛИПЕ

ПЕХНИЯТ ЖИВОТ И ДЕЙСТВИЯ
НИ СМАЙВАТ

БЕЗКОРИСТЕН ПОМАГАЧ

Ангел, моят мъж, се беше сприятелил с бай Иван, като му беше направил някога една малка услуга.

Интересен беше този бай Иван! Ангел ми разказа, че той знае миналия си живот. Бил е ученик на Сократ. Някаква жена, която се занимавала с магии го пленила и той казал на своя Учител, че го напуска и ще се ожени за нея. Сократ му отговорил, че е свободен да избира. Заживял той един охолан живот с тази жена. Но ето го днес, в следващия живот, пак с нея. Този човек сега страдаше много, но по-благ и търпелив човек от него не съм срещала. Колкото до жена му, трудно бих могла да я опиша. Ако си близо до нея, не можеш да останеш спокоен една минута. Имаха дъщеря, много нежна и хубава, но своенравна. Бай Иван помолил Ангел да не идва повече на гости у тях, защото жена му е решила да я омъжи за него. За целта му прави различни магии, които си спомня от миналия си живот. След известно време тя изпратила дъщеря си в София, при Ангел и той се видял в чудо как да се отърве от нея. Бай Иван му обяснил, че обича много дъщеря си, но не би било добре за Ангел да бъде с нея, защото тя ще го отклони от пътя, по който е тръгнал. Тя иска лукс, удоволствия, богат живот и непрекъснато нещо ще иска!

Ние много уважавахме този човек за неговата жертвена постъпка и разум. Той искаше да задоми дъщеря си и от сърце ѝ желаше да бъде щастлива с подходящ за нея съпруг, обаче познаваше характера ѝ и с тази си постъпка показва, че обича Ангел не по-малко от собствената си дъщеря. Окултен ученик!

ОЧИЛАТА

Бай Иван имаше магазин за очила. Един ден в магазина влязла бедно облечена жена от провинцията – носела за поправка очилата си. Обърнала се към него с молба:

— Моля Ви, може ли веднага да ми поправите очилата, защото много бързам. В село съм оставила дъщеря си на легло, много е болна, а е толкова млада? Тя не може без мен и трябва бързо да се връщам. Вижте, дано да може да ги оправите още сега, че не мога без тях и дано да не струва скъпо.

– Добре, почакайте да запиша името и адреса Ви, защото, за съжаление, не мога да ги поправа веднага. За утре обаче ще са готови, а Вие елате да ги вземете когато можете.

– Хайде със здраве – казала жената и бързо излязла.

След няколко дни в магазина влезли същата жена и младо момиче.

Още от вратата девойката, обърната към майка си, сочала бай Иван и започнала бързо и развълнувано да говори:

– Майко, майко, ами този човек е лекарят, който онази нощ дойде при мен – аз го помня добре. Той ме излекува и – ето ме вече здрава.

– Другарю, Вие лекар ли сте и като сте идвали онази нощ, защо не ми се обадохте? Защо посред нощ дойдохте. ?

– Така се случи. Ето, очилата Ви са готови. Радвам се за дъщеря Ви, че вече е здрава.

– Кажете, моля, колко Ви дължим? Ще си платим.

– Нищо не ми дължите. Идете си със здраве.

– Да Ви поживи Господ за добрината – благодарили и излезли.

Семейството на бай Иван ни гостуваше понякога. Веднъж, когато ни бяха на гости, Ангел разказа един свой сън, не помня точно какъв – как ходил някъде да помага.

– И това ми се случва честичко, в най-различни случаи – добави той.

Тогава Бай Иван му обясни, че се е включил в работата на „Невидимите помагачи.“ Това става, ако човек пожелае искрено да помага.

След това ни обясни, че самият той може да лекува с паси и, когато не може през деня, се излъчва и отива при болния през нощта. После ни разказа случая, описан по-горе. Друг случай не ни разказа, макар че много бихме искали да чуем още разкази, но той беше много скромнен човек.

ЯНКО

Не мога да определя възрастта му, изглеждаше 40-50 годишен. Шокираха ме думите на свекър ми, който беше на 90 години, когато водехме този разговор. Той твърдеше, че когато се женил, Янко изглеждал по същия начин.

Виждахме го на пазара да точи ножове, ножици, бръснари, кой каквото му донесе. Наточваше ги идеално. Точилото му беше един сандък на колела, в който беше поставен работният механизъм, задвижван с крак. Янко прибираще вечер точилото си в един магазин.

По-късно Ангел, моят съпруг, беше направил движението на шмиргелите да става с електромотор. Янко работеше вече на един тротоар, за да използва електрически ток за електромотора от близкия магазин.

Веднъж сестрата на Ангел, като отивала на пазара, минала покрай него и забелязала, че няма връхна дреха, а било доста студено. На другия ден му занесла една шуба от починалия си съпруг и той я приел. След няколко дни минавала отново оттам и видяла, че Янко е без шубата.

Когато наскоро ни дойде на гости, го попитахме не е ли харесал шубата. Отговори ни: „А, много хубава беше, но аз я дадох на един човек, който нямаше дрехи и зъзнеше. На мен ми е добре така.”

С малкото пари, които изкарваше, Янко помагаше на бедните, които непрекъснато се въртяха около него.

Скоро станахме добри приятели и той започна често да ни идва на гости. Винаги ни носеше книга, която ни препоръчваше да прочетем, ако ни интересува, разбира се. Как да не ни интересува, като това бяха окултни книги, каквито дотогава не бяхме срещали. Като ни дойдеше на гости следващия път, ни питаше харесали ли сме съответната книга и заедно обсъждахме въпросите, разглеждани в нея.

И така – доста години, в онова време, когато окултната литература беше абсолютно забранена. Янко идваше у нас с една метална кофа, вътре сложен някакъв зеленчук, отгоре хлябът, който си е купил, а под тях – книгата!

Винаги, когато дойдеше, го черпехме с нещо домашно приготвено и той ни благодареше с думите: „Сега да освободим тялото, та да не ни смущава.”

Много въпроси, на които не можехме никъде другаде да намерим отговор, ни ставаха ясни и разбрани от разговорите с този човек.

Един ден ни покани да отидем на гости на негов приятел, за да ни запознае с действителен пример на прераждане. Това беше един бивш директор на банка, вече пенсионер. Той ни разказа следното: Дъщеря му се омъжила, родило им се момченце и всички били много щастливи. Наскоро след раждането детето починало. Скръбта им била огромна. Ние познавахме дъщеря му. Тя беше омъжена за директора на един голям завод в града, млад човек – комунист. След известно време им се ражда пак момченце. Като поотраснало, дядо му го завел на гроба на жена си и му казал: „Тука спи баба ти. Почива си.” А то започнало да спори: „Не, не, тук аз лежа! Ами, дедко, не виждаш ли?” Като се върнали вкъщи, дядото помолил родителите да свалят играчките на починалото дете. Всички били изумени, когато детето познало до една играчките от миналия си живот.

Друг път Янко ни заведе рано сутринта в подножието на един хълм, близо до града. Помоли ни веднага, без да си почиваме, да се изкачим нагоре по хълма като тичаме и да дишаме, колкото можем по-дълбоко. И какво стана, той много скоро беше горе, без да усеща никаква умора, а ние толкова млади, се задъхахме бързо и спряхме. Тогава ни говори доста за дишането.

Една вечер пристигна в къщи, седна и повдигна крачолата на панталона си. Тогава се носеха панталони с много широки крачолите. И какво видяхме? Кракът му беше толкова подут, че изпълваше целия крачол. Освен това целият крак беше черен.

Ние се стреснахме, а той спокойно започна да ни разказва: „Идвам от болницата. Едвам се отървах. Не ме пускат. Както си бутах точилото, то се плъзна някак, блъсна ме и аз паднах на улицата, а то с всичката си тежест - върху крака ми. Изпаднал съм в безсъзнание, хората се погрижили и аз се намерих в болницата. Лекарите ме преглеждат и установяват, че трябва да отрежат крака до горе. Не се съгласих и помолих, за тяхно учудване, да подпиша и да ме пуснат да си вървя. И дойдох да ви се обадя.” Стана ни много мъчно, но не знаехме как да помогнем, какво да направим! Изтичах до майка ми да я попитам знае ли нещо подходящо при такъв случай. Тя веднага ни посъветва – да налага сурова настиргана тиква и тръгна да търси тиква. Бързо се върнах и разказах за съвета на майка ми. Тогава Янко каза: „Няма нужда, аз нося

кофа и сега отивам да си накопая девствена глина - зная къде има.” – и си тръгна. Предложихме му да отидем ние, а той да се прибере вкъщи, но отказа категорично. Видяхме го как изчезва в здрача, а ние останахме да чакаме със свити сърца. Къде да го търсим! Та ние не знаехме къде живее? Дори цялото му име не знаехме. И още нещо не знаехме - на колко години е.

На другата вечер Янко пристигна отново с кофа пълна с глина. Седна и повдигна крачолата на панталона на болния си крак. Какво беше нашето учудване, когато видяхме кракът му съвсем нормален, здрав. „Затова идвам – каза той - да ви покажа, да знаете. Цял ден с този крак въртах точилото. Снощи, като си накопах глина, върнах се у дома и я разтворих със студена вода в един леген. Нарязах памучни парчета и ги мажех с кашата от глина. Увивах ги около крака. Като се загарявах ги сменях с нови и така цяла нощ. Нося ви книжка да прочетете за лекуването с глина“.

Един път, като дойде, отказа да го почерпим, защото гладувал. Гладуването му продължи 40 дни. През цялото време беше същият - не се променяше, не отслабваше. Не можехме да си обясним този факт.

Една година той ни съобщи, че няма да ни посещава, защото цялото лято ще бъде в с. Чепино – сега квартал на Велинград. В последствие разбрахме, че е работил там с точилото. Оказа се, че, за да го прекара, го е бутал пеша, отначало от София до село Чепино а после - обратно до София. Въобще не го чухме да се оплаква.

Един път ни разказа някои интересни преживявания от младините си. Баща му бил сладкар. Янко помагал при изработването на различните видове сладкарски изделия, като се специализирал в приготвянето на маите - тогава на пазара нямало готови.

Един ден казал на баща си, че иска да пообиколи света - и тръгнал. Бил е в няколко държави – вече не си спомням в кои. Особено ме впечатли, обаче, разказът за престоя му на полуостров Крим – затова съм го запомнила. До там пътувал с кораб. По време на пътуването, едно младо момиче паднало в морето. Той успял да го спаси, защото знаел добре да плува. Оказало се, че момичето, което спасил, е дъщерята на управителя на града, в който отседнал. Родителите на спасеното момиче му засвидетелс-

твали своята голяма признателност, като му подарили хубави дрехи и устроили официален прием в негова чест. Момичето настоявало много да остане да живее у тях, но той отказал. Едвам успял да се освободи от тези благодарности и от цялата тази показност – тези неща не го блазнаха.

Намерил си работа в една хлебопекарна, където започнал да прави маите за хляба. Бил много доволен и щастлив. Ето неговия разказ за последвалите, наскоро след това, събития:

„По едно време чух камбаната за умряло да бие много често. В града се настаняваше холерата. Хората масово се заразяваха и скоро умираха.

Извън града изкопаха голяма яма, напълниха я с вар и там хвърляха трупове. Заразата вземаше все повече и повече жертви. Зарази се и моят хазаин, собственикът на хлебопекарната. По едно време и аз започнах да чувствам някакво неразположение и реших да изляза извън града. Не исках, евентуално и мен да ме хвърлят в ямата с варта. Взех си малко хляб и от виното с лютите чушки, с което правех маята – за катък. Както вървах, видях едни снопи и седнах на тях да си почина и похапна. Усетих, че започна да ме тресе. Заспал ли съм или съм бил в безсъзнание – не зная. По едно време отварям очи и си мисля, че вече съм умрял – то не било никак трудно! След малко, като се разсъних, усетих, че вече не ме тресе – добре съм, чувствам се напълно здрав! Сетих се за хазаина и се затичах към града. Като пристигнах разбрах, че той все още е жив. Дадох му веднага от виното с лютите чушки и не след дълго той се вдигна от леглото. Холерата властваше в града необезпокоявана.

На двора направихме огнище, сложихме голям казан и започнахме да варим вино с люти чушки. Бързо се разчу за чудното лекарство и хората се тълпяха да си купуват. Не зная защо, но хазаинът започна да го продава срещу жълтица. Бях много смутен и недоволен от това, но нямах думата. Събрахме цял чибур злато. Когато болестта отзвуча, хазаинът ме натовари с нова задача. Трябваше да разнеса жълтиците, които събрахме, във всяка къща, в която болестта беше отнела човешки живот. Не запазихме нито една жълтица. Това ме успокои и скоро продължих работата си в пекарната.

Един ден дойдоха да ми кажат, че управителят на града, моят стар познат, ме кани у тях.

Това беше специална покана – трябваше да присъствам, защото ще честваме спасяването на града от холерата. Подари ми нови дрехи, като ми поръчка да ги облека на другия ден за тържеството.

Тържеството беше пишно, но неприятно за мен, защото от всички страни ме обсипваха с похвали. Аз не обичам такива неща. Към края, не стига всичко останало, обявиха моя годеж с дъщерята на управителя. Аз нито знаех, нито подозирах нещо такова.

Не мога да ви опиша какви усилия положих, за да се откажа от всичко това и скоро напуснах града, като поех към нови хоризонти.”

Друг път ни разказа следното:

„Връщам се в квартирата. Беше студено и затова отидох да си взема въглища да запаля печката. А там, отгоре на въглищата, седнали турци. Попитах ги какво правят тук. Пречат ми да си взема гориво. А те мълчат, даже не се обръщат към мен. Тръгнах за стаята, отварям вратата, на леглото ми пак хора - играят карти. Цялата стая беше пълна с непознати. Започнах да им обяснявам, че аз живея тук и ги моля да напуснат незабавно. Те не ми обръщат никакво внимание. Тогава излязох на улицата, но и там гледам много хора, все непознати и говорят на различни езици. Какво става? Не мога да разбера! Вървя по улицата, пак същото – много хора - вървят насам-натам, даже и на групи. Отивам при един мой приятел и го питам какво е това нашествие. Знае ли нещо. Разказвам му всичко, а той започна да се смее: „Ама, Янко, ти си провидял в Невидимия свят. Трябва да се радваш, че ти се е отворило третото око.“ Този приятел разбираше от такива работи и ми цитира следното: *„Стремежът на съвременните хора е да развият в себе си голяма чувствителност, за да възприемат трептенията на висшия духовен свят. Обаче, като спънка за постигане на този стремеж се явява техният краен материализъм.“* Това беше мисъл на Учителя.[†]

Успокоих се“ – завърши разказа си Янко.

[†] (БЕИНСА ДУНА – СВЕТЛИНА НА МИСЪЛТА – 112)

Един път ни донесе доста окултни книги и ни ги подари. Наскоро след това ни предупреди, че предстои претърсване за такава литература и трябва много да внимаваме да не открият такива книги у нас. Препоръча ни да ги опаковаме добре и да ги заровим в земята. Беше през комунистическо време – то и цялата ни връзка с Янко беше през това специално време на затъмнение по всякакви духовни въпроси.

Може би още много неща ни е разказвал, но не си ги спомням сега. Остана само с моя съпруг да се чудим и питаме – какъв човек беше той? С тези невероятни качества и истории в живота си, той обикновен човек ли беше? – Не, не беше обикновен човек, но не можехме да си обясним тогава какъв беше. След години, когато имахме възможност да прочетем съответна литература, разбрахме много неща, неясни ни дотогава.

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАПОВЕД

Димитър беше съученик на съпруга ми от техникума в Карлово и пръв негов приятел, останал такъв за цял живот. Беше от махалите по баирите на Троян. Къщата му, разположена на върха на един баир, имаше голям двор с изворче в долния му край. Лъхаше на тишина и покой. Наоколо бяха разположени другите къщи от махалата. Баща му е бил кмет на махалата, но починал млад и Димитър отрано останал сирак. Имаха една кравичка, чието мляко беше основната им храна. Освен това, с нея оряха и, когато се наложеше да карат нещо, я впрягаха в малка каручка. С тази каручка майката на Димитрий, както тя го наричаше, минаваше Балкана и докарваше малко храна на сина си в Карлово. Бедност голяма! Това го оформило като мечтател за един по-добър свят и беше станал комунист.

Години след това, когато един ден Митко ни беше на гости, разказа следното: „На 9 септември, след промяната на властта, т.е. след идването на комунизма в България, бях назначен на работа в новосформираната милиция. Още в първите дни получих заповед да арестувам собственика на едно голямо предприятие. Тогава беше така – нарочат някой и той изчезва. Аз познавах този човек, защото, когато завърших техникума, при него започнах работа и с годините опознах добре този „чорбаджия“. Когато пристигнахме в дома му, наредих на придружаващите ме да ме почакат

вън и да пазят входа. Влязох вътре и обясних за какво идвам. Посъветвах го да си вземе каквото може и през прозореца отзад на къщата да изчезне. Жена му и децата му бяха толкова изплашени, че не ми повярваха и си мислеха, че ще го застрелям когато излиза. Казах му да се върне след време, когато обстановката в страната се поуспокои и се създаде някакъв ред и законност. В момента, в тази суматоха, покрай сухото гори и суровото. И така този, добър, делови и много способен човек, остана жив и здрав, за да може да създава работа на много хора.“

След доста години, когато Митко не видя реализирани мечтаните от него ред и справедливост, хвърли партийния си билет и за малко да пострада психически.

След време обаче успя да се съвземе и към многото добродетели, които притежаваше, прибави и вярата в Бог. Тази вяра му помогна съвсем да се възстанови.

От окултната наука помня един закон: Когато получиш заповед от чужда воля, ще я изпълниш не по човешките, а по Божествените закони.

И още много хубави неща бих могла да разкажа за него, откъдето се вижда какъв необикновен човек беше и как се открояваше със своите добродетели.

„Днес от невидимия свят слизат хиляди напреднали същества да помагат на човечеството. Те търсят готови души, чрез които да работят. Пригответе умовете и сърцата си за тях, да ги посрещнете, да ви посетят и внесат във вас новата култура. Малко хора са готови да посрещнат тия души. Ако една от тия души ви посети и намери, че не сте готови, тя ще ви напусне. Няма по-голямо нещастие за вас от това да ви посети една Светла душа, а после да ви напусне. Това е цяла катастрофа. Човек трябва да работи върху себе си, да се освободи от нечистото и да остане в него само Божественото.“

(БЕИНСА ДУНО – БОЖИЯТ ГЛАС – 55)

БРАТ ВЛАЙЧО

Той беше голям ясновидец и помагаше на много хора, макар да беше гонен и преследван от властта по онова време.

Много пъти, когато беше само с нас или в компания с повече хора, от милицията по някакъв начин узнаваха за него и идваха да го арестуват. Ние ужасени се обръщаме към мястото, където седеше, но той междувременно беше изчезнал без да разберем. Благодарение на това, че виждаше кога ще го потърсят, успя дълго време да остане на свобода, за да работи и помага на хората.

Когато имахме щастието да дойде у нас, той казваше: „Защо сте сложили толкова ядене? На човек му е достатъчно само едно. И не си вземаше от нищо, което беше приготвено специално за него. Не го съблазняваха нито баници, нито сладкиши. Рядко скромен и тих човек. Мислеше единствено какво да ти каже, за да те напъти в живота. Чудеше се защо хората го питат какво са загубили и други подобни въпроси, а не го питат как да живеят правилно, как да си помагат, за да се подобри животът им.

За живота си в лагера в Белене, по времето на комунизма, ни разказваше: „Беше тежко, но аз имах мисия да помагам на хората там да разберат грешките си и да им облекча, колкото мога страданията, които преживяваха.”

Той можеше, без да го питаш, да ти отговори на въпросите, които те занимават или те объркват, да ги разплете и покаже верния отговор. Умееше да ти каже това, което ще ти помогне да се справиш и намериш верния път в живота. Когато имахме щастието да се срещнем с него, той ни отговаряше на въпроси, които в момента дори не осъзнавахме и така ни насочваше в правилната посока.

Една есен започна често и силно да ме боли стомах, особено след храна. В началото се лекувах сама, като си правех компреси и болките попреминаваха. Това обаче продължи с месеци и накрая отидох на лекар. Той ми каза, че трябва да лекувам бъбреците, защото му разказах, че, след една силна простуда, имах кръв в урината. Предписа ми лекарства без да ме прегледа, като ме посъветва да дойда пак, ако нямам подобрение. Рецептата не изпълних, защото той дори не ме разпита или прегледа и затова започнах лекуване с компреси по „Кнайп”. Всичко отзвуча, според мен

и аз бях забравила за тези болки. Когато брат Влайчо обаче ни дойде на гости ми каза, че съм болна от перитонит. „Сестра, вие не ми вярвате, затова идете при брат П. Димков.” Влизането при лечителя беше много трудно, защото пред къщата му имаше „пазачи”. Не помня обаче как всичко се подреди така, че срещата ми с П. Димков се състоя. Той потвърди диагнозата на брат Влайчо и ми даде планче за лекуване. Изпълних планчето и наистина се излекувах.

Имахме лека кола, която винаги аз карах, защото исках да се науча добре да шофирам. Съпругът ми беше добър шофьор. След няколко години, при друга среща с брат Влайчо, той ме посъветва, да не карам аз колата в града и в гора, без да ми обяснява защо и без да ми описва грозни и страшни произшествия. Беше ясно. Не ме чакаше нещо добро. Послушах го и не съжалявам.

Моя приятелка много искаше да се срещне с ясновидеца и затова, когато веднъж беше у дома, я поканих. Той я посъветва да не си купува кола, но тя не го послуша и само една седмица след покупката колата и беше почупена.

Никога не вземаше пари или някакви подаръци.

ИМАНЕТО

Моите родители купиха стара турска къща, която през турско-то робство е била конак. Беше им казано, че в двора има заровено някакво имане. Бяхме трима братя и баща ми ни нареждаше по ред да копаем, за да го търсим. А копането не беше никак леко, защото трябваше да се копае на метър, метър и половина дълбочина. Бях ученик и когато дойде ваканцията, дойде и моят ред. Дълго мислих как да се спасявам от толкова тежък, а може би и напразен труд.

Заминах за Пловдив при големия си брат и го помолих да се разходим до Нова Загора, където знаех, че има приятел. Когато, при гостуването ни, брат ми се захласна по сестрата на приятеля си, аз използвах случая да потърся брат Влайчо, защото бях дочул, че живее в с. Коньово. Качих се на влака и слязох на спирката. Там беше кантонера, когото попитах, къде се намира къщата на известния в селото врач. Човекът ми отговори: „Е нататък. Като вървиш по дигата ще видиш.” И наистина, като повървах малко, съгледах много хора, разпрегнати каруци и една постройка

сред градина и кошери. Когато приближих, на къшката на къщата се показва висок човек, облечен в черна дреха, който замаха и завика: „Ангелчо да дойде!“ Аз се заобърщах да видя кого вика, а той повтаряше: „Ангелчо, теб викам!“ Тръгнах, но неуверено и учуден, как така, та аз едва съм дошъл, а тези хора чакат с дни и даже често преспиват в каруците си. До себе си видях една жена, приседнала на земята с дете на ръце. То цялото беше нахапано от мухи – много мъчителна картина!

Качих се при ясновидеца – той ме покани в една стая и ме помоли да си извадя бележника и писалката. Аз толкова се смутих, че започнах да търся по джобовите си, като не можех да се сетя къде точно ги бях сложил. Тогава ясновидецът ми посочи точно джоба, в който беше бележника. „Ангелчо, знам за какво си дошъл и сега ще ти обясня къде е имането“. – каза той. Взе бележника и започна да ми чертае и обяснява: „Това гърне, което тейко ти търси е пълно с пръстени, гривни, огърлици, – златни и сребърни, но кървави. През онова време на робство, за да вземат пръстен, са режели пръста, за да вземат гривна – ръката, а за огърлица – главата. Всички тези неща са били притежание на главната беица, която сега седи там и ги пази за своя възлюбен. Ти ще ги намериш, но ако ги вземете, семейството ви ще се пръсне и пострада много, а теб ще те заболи корема и ще умреш. Това ти го казвам, да го знаеш. А сега си върви и кажи на тейко ти другата седмица да дойдат с братята ти при мен и да ми донесат книгата, която са получили от Америка“

Аз го попитах защо по-бързо не приеме жената с детето, което явно е болно. Той ми каза: „Тя има доста грехове и затова трябва малко да почака, за да изплати поне част от грешките си.“

Запътих се към брат ми, но реших на никого да не казвам нищо. Пазех тайната добре.

Един ден баща ми ме извика да му помогна да постави една греда, за да подпре асмаляка. Посочи ми къде да копая – оказа се точно мястото, където знаех, че се намира гърнето с имането. Наистина копачът ми стигна капака на гърнето, но не посмях да го отворя. Бързо го зарових, изместих малко дупката и сложих една плоча отгоре, без никой нищо да разбере. След години, когато родителите ми ги нямаше вече, продадохме старата къща. Всеки ден

ходехме с моята жена, която единствена знаеше случая, да гледаме дали новите хора не са разкопали там мястото. Фактически имането остана под новата постройка да чака възлюбения на беицата.

Благодарим ти, брат Влайчо, за всичко и дано пътят ти в отвъдното е по-лек, защото тук, на Земята, животът ти видимо беше много тежък! Гонен, преследван, ти все помагаше на другите, пренебрегвайки себе си!

СЕСТРА МАРА МАЛЧЕВА

Скромнен човек, уважаван в своя град и от българи и от мохамедани, от обикновени и известни хора. Казват, че нейна снимка имало и в джамията на града. Снимката била направена, когато е имала толкова дълга коса, че я обгръщала цялата.

Не беше се омъжвала и казваше: „Аз не се нуждая от друг плюс, защото имам и плюс и минус.”

Беше художничка и нейните изложби, само от картини на цветя, бяха великолепни.

Даваше вид, че гледа на ръка, а в действителност тя виждаше ясно минало и бъдеще.

Когато плачех пред нея, че не можах да завърша двете висши образования, които учех в София и нямам никаква диплома, тя ми каза, че аз си нося необходимите познания от миналото и наистина, животът ми показва, че това е вярно.

Във връзка с организиране честването на 1300 годишнината от основаването на Българската държава, създадоха нова редакция. Директорът подбираше необходимите кадри. Познавахме се с него чрез жена му, която ми беше колежка в Механотехникума – преподаваше научен комунизъм. Не ми беше ясно защо няколко пъти той идваше в къщи да ме кани да постъпя в редакцията като художник. Но как, питах се, та аз съм била учител по технически дисциплини, а не художник.

Със съпруга ми отсъствахме от града два месеца и мислихме, че през това време е назначен художник. Като се прибрахме, отидохме вечерта у тях, за да се извиним, а той още от вратата извика: „Абе хора, къде се изгубихте, едвам пазя мястото. Утре идвайте на работа.” Почувствах се много неудобно и сутринта отидох

при него в редакцията. Той ми каза да отида в Труд и работна сила да взема бележка за обявеното място. Там ме попитаха за кое място – за художник или за лаборант.

„Ами, не знам – за лаборант” – казах смутено.

„Дайте си паспорта” – се обърна към мен служителката. Подадох го, а тя избухна: „Хем не знаете какво искате, хем ми носите чужд паспорт!” Оказа се, че по погрешка съм взела паспорта на съпруга си. Отидох при директора и му обясних, че не могат да ми дадат необходимата бележка, защото нямам паспорт – сигурно съм го изгубила. „Елате с мен, отиваме на работа – трябва да Ви представя. Може и без бележка” – каза той. И така, поработих няколко години като художник и даже получих национална награда.

Обяснението на сестра Мара Малчева беше, че ние с нея някога сме били художници в Египет.

Тя помагаше на всеки безвъзмездно и с радост.

Напътстваше, насърчаваше и обясняваше неща, които не разбирахме. Благодарим ти, сестра Мария и ти пожелаваме много светлина в пътя ти нагоре.

СЕСТРА СЛАВКА КАЙРЯКОВА

С две коли отидохме да потърсим сестра Славка Кайрякова в дома ѝ, но тя отсъстваше. Останахме да преспим, но и на другия ден срещата с нея не се състоя.

След няколко години бяхме с палатка на една поляна край хижа Вада в Рила.

Един ден гледаме, в долната част на поляната, две жени с едно дете. Позавъртяха се малко и след това си отидоха. На другия ден пак се появили, но този път дойдоха при нас и по-възрастната жена ни попита: „Вие не сте ли семейство Кермедчиеви, които сте ме търсили? Аз съм Славка Кайрякова.” Останахме много учудени, как така ни позна, като никога не сме се виждали. Тя ни обясни, че това са дъщеря ѝ и внучката, с които са отседнали долу в хижата. Там обаче не знаеха за нас, за да я уведомят. Така разбрахме, че наистина тя е ясновидката, която преди време бяхме потърсили.

„Утре ще дойдем да ви погостуваме, но пригответе кафе” – каза тя. Обяснихме, че нямаме, защото не имем.

На другия ден дойдоха отново, като носеха кафе и чашки. След като се нахранихме и пихме кафе, тя тайничко ми каза да си скрия чашката. След това ме извика по-далече от компанията. Ние бяхме на почивка с наши приятели, които обаче не вярваха на ясновидци.

След като ми разгледа чашката ми каза: „Дойдох специално да те предупредя, да не правиш това, което си замислила”. Аз готвех иложба, която щеше да бъде в Лондон. Всичко друго беше уредено – чакаше се само разрешение от милицията, а това не беше никак лесно в онези години. „Както искаш, но да знаеш – ще те пуснат, но след като се върнеш ще те затворят.”

Благодарих ѝ и отмених пътуването. Така станахме приятели.

КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ

Драги читатели! Всеки от вас, ако се замисли, ще открие в живота си безброй примери на невидима помощ, която често дори не осъзнаваме.

Нека отправим нашата благодарност към Бог и неговите невидими помощници – Ангелите, които с огромна любов и съвсем безкористно ни насочват и помагат в нелекия ни житейски път. Нека и ние изпълним с любов нашите сърца и души и изпратим тази любов към Бог, към Ангелите, към майката Земята и, така леляното от всеки човек щастие, ще изпълни живота ни. Ако желаете, можете да изпращате на адреса на издателството разкази за ваши преживявания, които показват невидима помощ! Ние ще ги събираме и ще продължим издаването им в книжки.

Това ще ни помага да осъзнаваме все повече, че не сме сами в живота и че, щом сме отворили душите си за Божията любов, винаги ще намерим подкрепата на нашите невидими приятели.

Невидимата помощ

Автори и съставители:

**Трендафила Балдевска,
Ангел Кермедчиев**

Със съдействието на:

**Веселина Маркова,
Лидия Христова,
Пелагия Иванова**

Художествено оформление:

**Евелина Савицка
Методи Панделиев**

Редактор **Лилия Иванова**

Първо издание

Формат 60/90/16. Печ. коли 12

„Радост — Л.И.”

София, кв. „Симеоново”, ул. „Шумака”, 13

тел.: 02/961-25-42, 088-4-145-838

ел. поща: izd.radost@abv.bg

КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ

ДРАГИ ЧИТАТЕЛИ, ВСЕКИ ОТ ВАС, АКО СЕ ЗАМИСЛИ, ЩЕ ОТКРИЕ В ЖИВОТА СИ БЕЗБРОЙ ПРИМЕРИ НА НЕВИДИМА ПОМОЩ, КОЯТО ЧЕСТО ДОРИ НЕ ОСЪЗНАВАМЕ.

НЕКА ОТПРАВИМ НАШАТА БЛАГОДАРНОСТ КЪМ БОГ И НЕГОВИТЕ НЕВИДИМИ ПОМОЩНИЦИ - АНГЕЛИТЕ, КОИТО С ОГРОМНА ЛЮБОВ И СЪВСЕМ БЕЗКОРИСТНО НИ НАСОЧВАТ И ПОМАТАТ В НЕЛЕКИЯ НИ ЖИТЕЙСКИ ПЪТ. НЕКА И НИЕ ИЗПЪЛНИМ С ЛЮБОВ НАШИТЕ СПРЪКА И ДУШИ И ИЗПРАТИМ ПАЗИ ЛЮБОВ КЪМ БОГ, КЪМ АНГЕЛИТЕ, КЪМ МАЙКАТА ЗЕМЯ И, ТАКА ЛЕЯНОТО ОТ ВСЕКИ ЧОВЕК ЩАСТИЕ, ЩЕ ИЗПЪЛНИ ЖИВОТА НИ. АКО ЖЕЛАЕТЕ, МОЖЕТЕ ДА ИЗПРАЩАТЕ НА АДРЕСА НА ИЗДАТЕЛСТВОТО РАЗКАЗИ ЗА ВАШИ ПРЕЖИВЯВАНИЯ, КОИТО ПОКАЗВАТ НЕВИДИМАТА ПОМОЩ! НИЕ ЩЕ ВИ СЪБИРАМЕ И ЩЕ ПРОДЪЛЖИМ ИЗДАВАНЕТО ИМ В КНИЖКИ.

ПОВАЩЕ НИ ПОМАТА ДА ОСЪЗНАЕМ ВСЕ ПОВЕЧЕ, ЧЕ НЕ СМЕ САМИ В ЖИВОТА И ЧЕ, ЩОМ СМЕ ОТВОРИЛИ ДУШИТЕ СИ ЗА БОЖИЯТА ЛЮБОВ, ВИНАТИ ЩЕ НАМЕРИМ ПОДКРЕПАТА НА НАШИТЕ НЕВИДИМИ ПРИЯТЕЛИ.